ገድለ መርቆሬዎስ

ተአምረ መርቆሬዎስ
በግእዝና በአማርኛ

ትርጉም፦ መምህር መዝገቡ ስብሐት

አሳታሚና አከፋፋይ፦
በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን
በሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ
ማኅበረ ቅዱሳን
፳፻፲ ዓ.ም.

Scanned with CamScanner

ገድለ መርቆሬዎስ

ተአምረ መርቆሬዎስ
በግእዝና በአማርኛ

ትርጉም፡- መምህር መዝገቡ ስብሐት

አሳታሚና አከፋፋይ፡-

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን
በሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ
ማኅበረ ቅዱሳን
፳፻፱ ዓ.ም.

Scanned with CamScanner

© ማኅበረ ቅዱሳን ፳፻፱ ዓ.ም.

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

ይህ መጽሐፍ
በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክ/በሰ/ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ
ማኅበረ ቅዱሳን
ኤዲቶሪያል ቦርድ ታይቶ የተፈቀደ ነው፡፡

አድራሻ፡-
በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክ/በሰ/ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ
ማኅበረ ቅዱሳን
ፖ.ሳ.ቁ 80078
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ

ስልክ ፡- +251 11 124 61 84/83/82

Email:- mk.devt@yahoo.com
Website:- www.eotc-mkidusan.org

የኮምፒውተር ግራፊክስና ጽሑፍ ቅንብር
ኅትመትና ኤሌክትሮኒክስ ሚዲያ ዋና ክፍል

መቅድም

ይህ መጽሐፍ

ሮሜ በምትባል አገር ስሙ ኖኅ ከተባለ እጅግ የከበረ መስፍን አባቱ እና ታቦት ከምትባል እናቱ ተወልዶ ከዚህ ኀላፊ ጠፊ ዓለም ሹመት ሽልማት ይልቅ የማያልፈውን የማይጠፋውን መንግሥት ሹመት የመረጠ በዚያ ክርስቲያኖች በታጡበት አብያተ ክርስቲያናት በተዘጉበት ቅዱሳት መጻሕፍት በተመዘበሩበት ዘመን ከዐላውያን ነገሥታት ጋር ፊት ለፊት ተከራክሮ የክርስቶስን ሃይማኖት በዓለም ላይ ያስተማረ የታላቁ ሰማዕት የቅዱስ መርቆሬዎስ መጽሐፈ ገድል ወተአምር ነው፡፡

ዓለም ለመኖሪያችን ተዘጋጀች፡፡ እኛም ለተወሰነ ጊዜ ኗሪዎቿ ለመሆን ተፈጠርን፡፡ እግዚአብሔር ይህንና የወዲያኛውን ሁለት ዓለማት ፈጠረልን፡፡ ይህኛው ዓለም ሥራን ሠርቶ ተግባርን አከናውኖ በሥራ ውጤት ለወዲያኛው ዓለም የዚህን ዓለም የፈተና ውጤት ዋጋ ማግኛ ነው፡፡

ሥራ በሁለት ይከፈላል፡፡ ይኸውም ፩ኛው ደግ ሥራ ፪ኛውም ክፉ አድራጎት ሲሆኑ፣ ዋጋቸውም በየአንፃራቸው የተዘጋጀ ነው፡፡ "ሁሉንም እንደየሥራው ዋጋውን ትከፍለዋለህ" እንዳለ፡፡ መዝ ፷፩ ፥ ፲፪፡፡

ሰው በዚህ ዓለም ተወስኖ የሚኖርባቸው ሁለት መንገዶች አሉት፡፡ አንደኛው ይህን ዓለም ንቆ በድንግልና ተወስኖ ከዐላውያን ከአረማውያን መካከል ገብቶ ስለ ክርስቶስ አንገትን

ለስለት ጀርባን ለግርፋት ሰጥቶ ድልን ተቀዳጅቶ ከብርን ተጎናጽፎ ፍጹም መንግሥተ ሰማያትን መውረስ ሲሆን፤ ሁለተኛው የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ጠብቆ አንድ ለአንድ ተወስኖ በሰላም የመኖር ግዴታ መኖሩን ተረድቶ በሥራ መጠን ዋጋን ማግኘት ናቸው፡፡

ቅዱስ ጳውሎስ "እንደኔ እንደኔ ቢሆን ሰው ሁሉ ድንግልናውን ጠብቆ በድንግልና ቢኖር እወዳለሁ፡፡ ደግሞ ዘር ለማትረፍ ወንድ በአንድ ሴት ሴት በአንድ ወንድ ፀንተው በሕግ ተወስነው ቢኖሩ እፈቅዳለሁ" ብሏል፡፡

ስለዚህ ነው ቅዱስ መርቆሬዎስ የዚህን ዓለም ምስፍናና ብልጽግና ለወዲያኛው ዓለም ለውጥ አድርጎ ወደ ሰማዕትነት ጎዳና ያመራው፡፡

ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ "ሴት ከወለደችው ወንድ ሁሉ ዮሐንስን በመንግሥተ ሰማያት የሚተካከለው የለም" ብሎ እንደተናገረ ቅዱስ መርቆሬዎስንም በሰማዕትነት ዓለም የሚወዳደረው እንደሌለ ጌታችን መስክሮለታል፡፡ ነቢዩና ንጉሡ ዳዊት ፍልስጥኤማዊዉ ጎልያድ በኃያልነቱና በመሣሪያው ታብዮ በእስራኤል ላይ ሲቀልድባቸው በማየቱ አንዳችም ሳያመነታ በእግዚአብሔር ኃይል ግምባሩን በድንጋይ ፈርክሶ በገዛ ሰይፉ ራሱን ቆርጦ ድልን ከማስገኘቱ በላይ ከእስራኤልም ስድብን እንደ አራቀ ሁሉ ቅዱስ መርቆሬዎስም ገና ሃያ አምስት ዓመት ያልሞላው ወጣት ሳለ ንጉሥ ዱኪዎስ ከአራም ንጉሥ ጋር በተጣላ ጊዜ መርቆሬዎስ ሰራዊቱን እየመራ ወደ አራም ምድር ሔደና ሰራዊቱን ደመሰሰ፡፡

የእግዚአብሔር መልአክ ለመርቆሬዎስ በሕልሙ ሲያሳየው ያቆ እየታየው እግዚአብሔር ኃይልንና ድልን እንደሰጠው እየነገረው ከአሬም ሰራዊት ብዙዎቹን ማረከ፤ ገደለ። የቀሩትንም አሳደዳቸው፤ ፈጽሞም አጠፋቸው።

ከዚህ በኋላ ንጉሡ ቅዱስ መርቆሬዎስን ጠርቶ ርስት ጉልት፣ ወርቅና ብር፣ ልብስ፣ ፈረስና በቅሎ ብዙ አገልጋዮችንና ሌላ ገንዘብም ሰጠው። በአማካሪዎቹና በመኳንንቱ ላይ፣ በመሳፍንቱና በመንግሥቱ ሁሉ ላይ ሾመው። ሁሉም የመርቆሬዎስን ቃል እንዲያከብሩ አዘዘ።

ከዚህ በኋላ ዳኪዎስና ዑልያኖስ "በግዛታችን ውስጥ እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ትእዛዛችን ይፈጸሙ ዘንድ ሁሉንም አዘዝን። አምላኮቻችንም የአፀውት አምላኮች ናቸው። ታላቁን መንግሥታችንን በብቀውልናልና። በጦርነትም ጊዜ ኃይልን ሰጥተውናልና። መልካም ፊታቸው በእኛ ላይ ታየ። ብርታትን ሰጡን። ከሁሉም የምድር ነገሥታት በላይ ከፍ ከፍ አደረጉን። ይህ ብቻ አይደለም። የእህል በረከትን፣ ምግብንና ገንዘብንም ሰጡን እንጂ። እነርሱ መልካሙን ሁሉ ያደርጉልን ዘንድ ከነርሱ ዘንድ ሁሉን ከጠየቅን መልካሙን ሁሉ ያደርጉልናል። ዓለሙን ሁሉ ያጸኑልናል።

ስለዚህ በግዛታችን ውስጥ የሚኖሩ ሁሉ ለአምላኮቻችን ግብር መገበርን ያፋጥኑ። በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ፈጽሞ በመገዛትና በማክበር ይገዙላቸው። ትእዛዛችንን የተቀበለ በእኛ ዘንድ ታላቅ ክብርንና ብዙ ገንዘብን ያገኛል። ትእዛዛችን ያልተቀበሉ ነገራችንን ያልሰሙ ግን ይህ መጽሐፍ (አዋጅ) እንደተናገረው በእሥር ቤት ብዙ ሥቃይ ያገኛቸዋል። ከዚህ በኋላ በክፉ አገዳደልና በመራራ

አሚሚት በሰይፍ ይገደላሉ። ሥጋቸውም በቆሻሻ ቦታ ይጣላል። የሰማይ ወፎችና የዱር አራዊቶች ምግብ ይሆናል። ክርስቲያኖችን ግን ከዚህ የከፋ መከራ ያገኙቸዋል። ብዙ ሥቃይም ይገጥማቸዋል" ሲሉ ዐዋጅ ዐወጁ። ከዚህ በኋላ ብዙዎች ዐዋጁን ተቀበሉ፤ ለጣዖት ሰገዱ።

ቅዱስ መርቆሬዎስ ግን ‹‹አቤቱ ለጣዖት ከመስገድና ከሰይጣን ፈተና አድነኝ›› እያለ ቆሞ ወደ እግዚአብሔር እየጸመና እየጸለየ ሦስት ቀን ተቀመጠ። ከዚህ በኋላ ፍራቱ ተወገደለት። ዐዋጁን አልተቀበለም፤ ለጣዖትም አልሰገደም።

ዳኬዎስ ቅዱስ መርቆሬዎስ ዐዋጁን እንደአልተቀበለ ለጣዖትም እንደአልሰገደ ባየ ጊዜ ነገሬን ስማ፤ ለአምላኮቼም ሠዋ። በታላቁ አምላክ በአጵሎን ማልኩልህ። ሴት ልጄን አጋባሀለሁ። የመንግሥቴን እኩሌታ (ግማሽ) እሰጥሀለሁ። በግዛቴም ከእኔ ጋራ ትሆናለህ። ሥጋህን በሥቃይ አታንገላታ፤ ሰውነትህን አድን›› እያለ ቅዱስ መርቆሬዎስን ብዙ ለመነው።

ቅዱስ መርቆሬዎስ ግን ‹‹ንጉሥ ሆይ፣ የሰጠኸኝ ሀብትህ ወደ አንተ ይመለስ፤ ለርሱ ፍቅር የለኝም፤ ንጉሥ ሆይ፣ ስማ፤ ልንገርህ፤ አጵሎን አምላክህ ራሱን ማዳን የማይችል ድንጋይ ነው። ርዳኝ ባልከው ጊዜ አይረዳህም። እኔ አላውቀውም። አልሰግድ ለትም። እኔ የማምንበት አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለ ስሙም እሞታለሁ። መልአኩን ልኮ ያዳነኝ፣ ያጸናኝ፣ የረዳኝ እርሱ ነው።›› አለው።

ዳግመኛም "እነሆ የምትለውን አልሻም። ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ራቁቱን ተወለድኩ። ራቁቱን እሄዳለሁ። ነገር ግን እግዚአብሔር

የብርሃን ልብስ ያለብሰኛል። ያንተን ብላሽ የሆነ ያለም ጌጥ ናቅሁት፤ ጣልሁት። ይህ ሁሉ በእኔ ዘንድ እንደምንም ነው" አለውና «ሁላችሁም ስሙኝ። እኔ ክርስቲያን ነኝና። እኔ የክርስቶስ እንደሆንኩ ፈጽማችሁ እወቁ» እያለ አሰምቶ ተናገረ።

ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር መንፈስ ዕጥፍ ድርብ ሁኖ አደረበት፡፡ በዚሁ ዓላማው እስከ ሕይወቱ ፍጻሜ ድረስ ሊገፋበት መንፈሳዊ ስሜት ኀሊናውን ቀሰቀሰው፡፡ ሥጋዊ ፈቃድ ፈጽሞ ተወገደለት፡፡ የልጅነት ጠባይ ድራሹ ጠፋለት፡፡ የዚህ ዓለም ምስፍናና ብልጽግና ከልቡ ተፋቀለት፡፡ በወርቁ ላጊጥ በአልማዙ ልንቆጥቆጥ አላለም፡፡ ብዙዎቹን ሕዝቦች ነፃ አወጣቸው፡፡

ዳኬዎስም ፈጽሞ ተቈጣ። መርቆሬዎስ የተከበሩ አምላኮቻችንን ሰደበ። ትእዛዛችንንም አቃለለ። የተከበረ መጽሐፋችንንም አልቀበልም አለ። ስለዚህ በርሱ መንገድ የሚሄደውን ሁሉ ታላቅ ቅጣት ይጠብቀው ዘንድ በከባድ ሥቃይ አሰቃዩት፤ በጋለ ብረት ሰውነቱን አቃጥሉት፤ ደብድቡት" ሲል አዘዘ። ጭፍሮቹም እንደታዘዙት አድርገው ሲመለሱ የእግዚአብሔር መልአክ መላ ሰውነቱን በእጁ ዳሰሰው። ቍስሉንም አዳነው። ምንም እንዳልነበረበት ሕያው አድርጎ አስነሣውና ተነሥቶ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ጭፍሮቹም እኛም በአምላከ ቅዱስ መርቆሬዎስ እምነናል በማለት ወደ ነገሥታቱ አደባባይ ቀርበው በሰማዕትነት እንዲሞቱ ተፈርዶ ባቸዋል፡፡ በዚህ ሁኔታ ቅዱስ መርቆሬዎስ ተጋድሎውን ቀጠለ፡፡

ቅዱስ መርቆሬዎስ ሥቃዩን ሁሉ እየታገሠ ያላደረገው ተአምራት በሰውነቱ ላይ ያልደረሰበት ሥቃይ አልነበረም፡፡ በትንሹ እጁንና እግሩን ታሥሮ በጨለማ ቤት ተግዟል፤

Scanned with CamScanner

በፈረስ ጅራት ታሥሮ በየሀገሩ ተጐትቷል፡፡ በጠር ተወግቷል፣ በጋለ ብረት ሰውነቱ ተተኩሷል፣ በአንገቱ በእሳት ተቃጥሏል፣ በሰይፍ ተቀልቷል፡፡ ላይ ድንጋይ ታሥሮ ቍልቍል ተሰቅሏል፡፡ ሌላም ለጆሮ የሚቀፍ ደሙ እንደ ውሀ በምድር ላይ ፈሷል፡፡ ለዓይን የሚያጸይፍ ሰውነትን የሚዘገንን የብዙ ብዙ ሥቃይ ደርሶበታል፡፡ እርሱ ግን የማምንበትንና የማመልከውን ጌታዬ አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስን አልክድም፣ ለርኩስ ጣዖትም አልሰግድም፣ እያለ ሰውነቱን እያጽናና ከሚያደርሱበት ሥቃይ የተነሣ የመጨረሻዋን የነፍስ ሕቅታ ታህል እንኳን አሳርፉኝ አላለም፡፡

ከዚህ በኋላ ሲያሰቃየው የነበረው ንጉሥ ዳኬዎስ ትንሽ ዘመን ከቆየ በኋላ ታመመ፡፡ ሰውነቱም ትል ብቻ ሆነ፡፡ ምላሱም ከአፉ ወጥቶ በክፉ አሟሟት ሞተ፡፡ የሀገሩን ሕዝብ ግን በክርስቶስ ስም አሳምኖ በስሙና በጸሎቱ የሚተማመኑትን መታሰቢያውንም የሚያደርጉትን ሁሉ እንዲምርለት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ኪዳን ተቀብሎ አንገቱን ለሰይፍ ሰጥቶ ኅዳር ፳፭ ቀን ዐርፎ የመጨረሻዋን የድል አክሊል ከፈጣሪው ተቀዳጅቷል፡፡

ምእመናን ሆይ

እንግዲህ ብዙ የሠራ ብዙ እንደሚያገኝና ከራሱ አልፎ ለሌላውም እንደሚተርፍ ሁሉ ጻድቃን ሰማዕታትም በገድላቸውና በትሩፋታቸው ፍጹም መንግሥተ ሰማያትን ዋጅተው ወገናቸውንና ወዳጆቻቸውን መንግሥቱን ለማውረስ ከፈጣሪያቸው ጋር

ኪዳን ለማይ ወምድር አድርገው ከዚህ ዓለም ይለያሉ፡፡ ይህንኑ ቃል ኪዳን መሠረት በማድረግ ጻድቃን ሰማዕታትን ወዳጅ ማድረግ ለክርስቲያኖች አስፈላጊያችን ነው፡፡

ስለዚህ ይህ ዜና ገድሉንና ዝክረ ነገሩን የሚያዘከር መጽሐፍ በግእዝና በአማርኛ ተዘጋጅቶ ስለቀረበላችሁ መከራውንና ሥቃዩን እያሰባችሁ እግዚአብሔር ከሰማዕቱ ክብር እንዲያሳ ትፋችሁ ገዝታችሁ ትጠቀሙ ዘንድ ቅዱስ ፈቃዱ ይሁንላችሁ አሜን፡፡

፳፻፱ ዓ.ም

ምዕራፍ ፩

፩. በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ዱ አምላክ ዘንተ፡ ገድለ ዘቅዱስ መርቆሬዎስ ጸሎቱ፡ ወበረከቱ፡ የሀሉ ምስሌነ አሜን፡፡

፪. ወኮነ በመዋዕለ ዳኬዎስ ንጉሥ ዘሮሜ፡፡ ተወልደ ሕፃን ዘስሙ ፊሉፓዴር፡፡ ዘበትርጓሜሁ መርቆሬዎስ ብሂል፡፡ ወስመ አቡሁ አሮስ ወስመ እምሌው ስዲሮስ፡፡ ወ፪ሆሙ ዐላውያን ነዓውያን አራዊት፡፡ ወእምከመ አንዙ ይወስዱ ለነገሥት ወለመኳንንት ወለመሳፍንት፡፡ ወይሁብዎሙ ዐስበሙ፡፡ ወመጽኡ ፪ቱ ገጸ ከለባት እምርኁቅ ብሔር ወበጽሑ ኀበ መሥገርት፡፡ ወነቀወ ዶል መሥገርተ፡፡

ምዕራፍ አንድ

1. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እናምናለን፡፡ ይህ ገድል የቅዱስ መርቆሬዎስ ነው፡፡ ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን፡፡ አሜን፡፡

2. በሮሜ ንጉሥ በዳኬዎስ ዘመን ፊሉፓዴር የሚባል ሕፃን ተወለደ፡፡ ትርጉሙም መርቆሬዎስ ማለት ነው፡፡ የአባቱ ስም አሮስ የእናቱ ስም ስዲሮስ ይባላል፡፡ ሁለቱም እምነት የሌላቸው አውሬ አዳኞች ነበሩ፡፡ ያደኑትንም እንደያዙ ለንጉሦች ለመኳንንቶችና ለመሳፍንቶች ይወስዳሉ፡፡ እነርሱም ዋጋቸውን ይከፍሏቸዋል፡፡ ከዕለታት አንድ ቀን ሁለት የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ከሩቅ ሀገር መጥተው ወደ ተነበመደው ወጥመድ ደረሱ፡፡ ያን ጊዜ ዶል ጮኸ፡፡

፫. ወአሙንቱ ሕዝብ ራእዮሙ ወሥዕርተ ርእሶሙ ከመ ሥዕርተ ፈረስ ነዊኅ ወስነ ኒሆሙ ከመ ስነ አናብስት ወአዕይንቲሆሙ ከመ እሳት። ወእደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ከመ ብርት ሐጺን። ወአጽፋሪሆሙ ከመ አጽፋረ አናብስት። ወእም ከመ ሰምዐ አርስ ድምፀ ዶል አንቅሆ ለአቡሁ። ወይቤሎ ለማ ዕከ ድምፀ ዶል። ወተንሥአ ከ ሰቤሃ። ወነሥኡ አስይፍቲሆሙ ወሖሩ እንዘ ይረውፁ ከመ የአኀዙ ዘተሠገረ። ወሶበ ርእይ ዎሙ ለአሙንቱ ገጸ ከለባት ወድቁ በገጾሙ ወደንገፀ ልቦሙ። ወኮኑ ከመ አብድንት።

፬. ወአኀዝዎ ለስዲሮስ አቡሁ ወበልዕዎ ሥጋሁ። ወአኀዝዎ ካዕበ ለወልዱ አሮስ ወፈቀዱ ያብልዕዎ። ወሰምዑ ቃለ እምነበ **እግዚአብሔር** ዘይብል እሉ ገጸ ከለባት ሕርፎሮስ ወአርጋኒ ኅድግዎ ወኢትብልዕዎ እስመ

3. **እነርሱም የራሳቸው** ጸጉር እንደ ፈረስ ጭራ ረጃጅም፣ ጥርሶቻቸው እንደ አንበሳ ጥርስ የሚሰባብሩ ዓይኖቻቸው እንደ እሳት የሚገርፉ መልክ ጥፉዎች ሲሆኑ እጆቻቸውና እግሮቻቸው እንደ ብረት ጥፍሮቻቸውም እንደ አንበሶች ጥፍር ነው። አሮስ የዶልን ድምፅ እንደሰማ አባቱን ቀሰቀሰውና ‹‹የዶልን ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ወዲያውኑ ተነሣሁ›› አለው። አባትና ልጅ በወጥመዱ ላይ ያለውን ለመያዝ ሰይፎቻቸውን መዘው እየሮጡ ሄዱ። እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች ባዩአቸው ጊዜ ደንግጠው በግንባራቸው ተደፉ። እንደ በድንም ሆኑ።

4. **እነዚህ የአውሬ** መልክ ያላቸው ሰዎች ስዲሮስ የተባለ አባቱን ይዘው ሥጋውን በሉት። ዳግመኛም ልጁን አሮስን ይዘው ሊበሉት ፈለጉ። ነገር ግን እነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ‹‹ሕርፎስና አርጋኒ ተውት፤

እምኔሁ ተወልደ ቅዱስ። ወንድ ግዎ ሶቤሃ ወይቤልዎ ገጸ ከለባት ኦ ሊቅነ ተንሥእ እምዩ ከሰቢስ። ኢንገብር እኩየ ላዕሌከ እስመ እግዚአብሔር አዘዘነ ከመ ኢናኀስም ዲቤከ ተንሥእ ወኢትፍራሁ። ወተንሥአ ሶቤሃ ወነበረ። ወነጸሮሙ ወፈርሀ ወተናገሮሙ ወይቤሎሙ ከድኑ ገጸክሙ እስመ ኢይክል ነጽሮ ገጸክሙ። ወነዑ ምስሌየ ውስተ ብሔርየ እስመ እግዚአብሔር ሰላመ ገብረ ማእከሌየ ወማእከ ሌክሙ። ወነሥኦሙ ወሖሩ ምስሌሁ።

፭. ወሶበ አልጸቁ ለሀገር ይቤሎሙ ንበሩ ዝየ እስከ ይመሲ። ወሶበ ይሬእዩክሙ ሰብአ ሀገር ይቀትሉክሙ። ወይቤልዎ እሉ ገጸ ከለባት ኦ ሊቅነ ንሕነ ኢንፈርሀ መነሂ። ወይቤሎሙ ኦ ፍቁራንየ አንሰ

አትብሉት፤ ከርሱ ቅዱስ ይወለ ዳልና›› የሚል ቃል ከእግዚአ ብሔር ዘንድ ሰሙና ያን ጊዜ ተውት። ‹‹ጌታችን ሆይ ተነሥ፤ ከአሁን ጀምሮ በአንተ ላይ ክፉ ነገር አንሠራም። በአንተ ላይ መጥፎ ነገር እንዳናደርግ እግዚአብሔር አገዘዞናልና ተነሥ አትፈራ›› አሉት። ያን ጊዜ ተነሥቶ ተቀመጠ። ባያቸው ጊዜም ፈራ። ‹‹እናንተን ማየት አልችልምና ፊታችሁን ሸፍናችሁ ከእኔ ጋር ወደ ሀገሬ እንሂድ። በእናንተና በእኔ መካከል እግዚአብሔር ሰላምን አድርጓልና» አላቸው። እነርሱም ከእርሱ ጋር ሔዱ።

5. ከሀገሩ በደረሱ ጊዜ ‹‹እስከ ሚመሽ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ፤ የሀገሩ ሰዎች ባዩአችሁ ጊዜ ይገድሏችኋል» አላቸው። እነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ‹‹ጌታችን ሆይ፣ እኛ ማንንም አንፈራም›› አሉት። ‹‹ወንድሞቼ ሆይ፣ እኔ ለማንም ክፉ ሥራ

ኢይፈቅድ እግበር እኩየ ወኢለመኑሂ። ወይቤሎሙ ንበሩ ዝየ እስከ እገብእ። ወሖረ ወቦአ ውስተ ሀገሩ። ወአኀዘ ይንግራ ለብእሲቱ። ወትቤሎ አርምም ወኅድገኒ እነግርከ ዘርኢኩ በአዕይንትየ በሕልም ዘኮነ ላዕሌከ። ርኢኩ ፪ቱ ገጸ ከለባት በልዕሌ ለአቡከ። ወአምጻእኮሙ ምስሌከ ወአንበርኮሙ ታሕተ ደብር። ወይእዜኒ ንሣእ ሀቦሙ ዘይበልዑ።

መሥራት አልፈልግም እኔ እስከምመለስ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ›› አላቸውና ሔደ፤ ወደ ሀገሩም እንደ ደረሰ ለሚስቱ ነገሩን ሁሉ ይነግራት ጀመር። እሷም ‹‹ዝም በል፤ ተወኝ፤ በአንተ ላይ የሆነውን በሕልሜም በዓይኔም ያየሁትን እነግርሀለሁ። እነዚህ ሁለት የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች አባትህን በሉት። ነገር ግን አንተ አመጣሀቸው። ከተራራው በታችም አስቀመጥካቸው። እነሆ የሚበሉት ምግብ ወስደህ ስጣቸው›› አለችው።

፮. ወወሀበቶ ኅብስተ ወወይነ ወበለሰ ወነሥአ ወወሰደ ሎሙ። ወወሀቦሙ ወበልዑ ወሰትዩ። ወአንከሩ ጣዕመ ዝንቱ መብልዕ። ወነሥኦሙ በሌሊት። ወአብኦሙ ውስተ ቤቱ። ወእም ድኅረ ቦኡ ረከብዎ ለሕፃን መርቆሬዎስ። ወሰዐምዎ ርእሶ ወነበሩ ምስሌሁ። ወዐቃቤ አንቀጸ

6. ዳቦ ወይንና በለስን ሰጠችውና ተቀብሎ ወሰደላቸው። በሰጣቸው ጊዜም በሉ፤ ጠጡ። ከምግቡ መጣፈጥ የተነሣም አደነቁ። በሌሊትም ወደ ቤቱ አስገባቸው። ከገቡ በኋላም ሕፃኑን መርቆሬዎስን አግኝተው ራሱን ሳሙት። ከርሱ ጋርም ተቀመጡ። ወታደሩም እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን

ሀገር ሶበ ርእዮሙ ለእሙንቱ ገጸ ከለባት። ሖረ ወነገሮሙ ለመኳንንተ ሀገር። ወይቤሎሙ አርስ ነዓዊ አምጽአ ፪ አራዊተ ዘኀሡም ራእዮሙ። ወሶበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ መኰንን ለአከ ኀበ አርስ ያምጽአዎ ኀቤሁ። አምጽእዎ ወአብጽሕዎ ለአርስ ኀበ መኰንን ሰማዕኩ ከመ አምጻእከ አራዊተ ሀበኒ ከያሆሙ ወእሁበከ ዐስበከ።

፤. ወይቤሎ አርስ ነዓዊ ኢትክል ርእዮቶሙ። ወተምዐ መኰንን ለአርስ ወይቤሎ በእንተ ምንት ትከልአኒ አራዊተ። ወይቤሎሙ መኰንን ለሠራዊቱ ንዑ ንሑር ኀበ ቤተ አርስ። ወሖሩ ኀበ ቤተ አርስ ወቦኡ ምስሌሁ ብዙኅ ሰብእ እድ ወአንስት። ወሶበ ርእዮሙ መኰንን ለእልክቱ ገጸ ከለባት ወድቀ በገጹ ወሞተ። ወሰብእኒ ዘምስሌሁ ፈርሁ ዐቢየ ፍርሃተ። ወወድቁ ኵሎሙ

ሰዎች ባያቸው ጊዜ ሔደና ለሀገር ገዢዎች ነገራቸው። ‹‹አውሬ አዳኙ አሮስ መልከ ጥፉ የሆኑ ሁለት አውሬዎችን አመጣ›› አላቸው። ንጉሡ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ወደርሱ ያመጡት ዘንድ መልክተኛ ላከ። አሮስንም ወደ ንጉሡ አምጥተው አደረሱት። ንጉሡም ‹‹አውሬ ዎችን እንዳመጣህ ሰማሁ፤ እነርሱን ስጠኝ፤ ዋጋህን እከፍልሀለሁ›› አለው።

7. አውሬ አዳኙ አሮስም ‹‹እነርሱን ማየት አትችልም›› አለው። ንጉሡ ግን አሮስን ተቈጥቶ ‹‹ስለምን አውሬዎችን ትከለክለኛለህ?›› አለው። ንጉሡ ሠራዊቱን ‹‹ወደ አሮስ ቤት ኑ እንሂድ›› አላቸውና ወደ አሮስ ቤት ሔዱ። ብዙ ወንዶችና ሴቶች ሰዎች ከእርሱ ጋር ሄዱ። ንጉሡ እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች ባያቸው ጊዜ በግንባሩ ተደፍቶ ሞተ።

Scanned with CamScanner

በገጾሙ። ወአንስትኒ አውዕአ ዘውስተ ከርሦን እምብዝኀ ፍርሀት።

፯. ወእሙንቱሰ ገጸ ከለባት ነበሩ ውስተ ቤተ አርስ እንተ ባሕቲቶሙ። ወተሰምዐ ዜናሆሙ ኀበ ንጉሥ እምርሑቅ ብሔር። ወሶበ ሰምዐ ንጉሥ ለአከ ኀበ አርስ እንዘ ይብል ዘአንገዘከ አራዊተ አምጽኦሙ ሊተ። ወሶበ ሰምዐ አርስ ነዓዊ ነሥአ ብእሲቶ ወወልዶ መርቆሬዎስሃ ወአግብርቲሁ ወአእማቲሁ። ወእልክቱኒ ገጸ ከለባት ሖሩ ምስሌሁ ኀበ ንጉሥ። ወሶበ ርእዮሙ ንጉሥ ለእልክቱ ገጸ ከለባት ፈርሀ ዐቢየ ፍርሀተ። ወኵሉ ዘውስተ ተዓይኒሆሙ። ወይቤሎ ንጉሥ ለአርስ ነዓዊ ኢታምጽኦሙ ኀቤየ። ወወሰዶሙ አርስ ውስተ ቤቱ።

ከርሱ ጋር ያሉት ሰዎችም ፈሩ። ሁሉም በግንባራቸው ወደቁ። ከፍርሀቱ ብዛት የተነሣም ያረገዙ ሴቶችን አስወረዳቸው።

8. እነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ግን ከአርስ ቤት ብቻቸውን ተቀመጡ። ዝናቸውም ከንጉሡ ዘንድ ሩቅ ሀገር ደረሰ። ንጉሡም ይህን በሰማ ጊዜ «የያዝካቸውን አውሬዎች አምጣልኝ» ሲል መልክተኛ ወደ አርስ ላከ። አርስም ይህን በሰማ ጊዜ ልጁን መርቆሬዎስን፣ ሚስቱን፣ ወንዶች ባሮቹንና ሴቶች ባሮቹን ይዞ ወደ ንጉሡ ሄደ። እነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎችም ከርሱ ጋር ወደ ንጉሡ ሄዱ። ንጉሡም እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች ባያቸው ጊዜ እጅግ ፈራ። በሀገሩም ያሉት ሁሉ ፈሩ። ንጉሡም አውሬ አዳኝ አርስን «ወደ እኔ አታምጣቸው» አለው። አርስም ወደ ቤቱ ወሰዳቸው።

፱. ወበውእቱ መዋዕል ኢያእመሮ አርዮስ ለክርስቶስ። ወወሀቦሙ ንጉሥ ለአርዮስ ወለእሉ ገጸ ከለባት ለኤጲስ ቆጶስ ከመ ይትመሀሩ ሕገ ክርስቲያን። ወይቤሎ አርዮስ ለኤጲስ ቆጶስ አጥምቀኒ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ ብእሲትየ ወወልድየ መርቆሬዎስ ምስለ አግብርትየ ወአእማትየ ወለእልክቱኒ ገጸ ከለባት። ወእምዝ መሀሮሙ ኤጲስ ቆጶስ ሕገ ክርስቶስ ወይቤሎሙ ጹሙ ፵ መዓልተ። ወእምዝ አጥመቆሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ። ወእምድኅረ አጥመቆሙ ሰመዮ ለአርዮስ ኖኅ። ወለብእሲቱ ሰመያ ታቦት። ወሰመዮ ለጊሉፓጼር ወልዶ መርቆሬዎስ።

፲. ወሶበ አምጽእዎሙ ለእሉ ገጸ ከለባት ርእዮ ፈርሀ ኤጲስ ቆጶስ። ወአዘዘ ይክድኑ ገጾሙ በአልባስ እምኅሰመ ራእዮሙ።

9. በዚህ ጊዜ አርዮስ ክርስቶስን አላወቀውም ነበር። ንጉሥ አርዮስንና እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች የክርስቲያንን ሃይማኖት ይማሩ ዘንድ ለኤጲስ ቆጶሱ ሰጣቸው። አርዮስም ኤጲስ ቆጶሱን ‹‹ከሚስቴ፣ ከልጄ መርቆሬዎስ፣ ከወንድና ከሴት አገልጋዮቼና ከእነዚህ የአውሬ መልክ ካላቸው ሰዎች ጋር በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አጥምቀኝ አለው። ከዚህ በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ የክርስቶስን ሕግ አስተማራቸው። አርባ ቀን እንዲጾሙም አዘዛቸው። ከጾሙ በኋላ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠመቃቸው። ካጠመቃቸው በኋላ አርዮስን ኖኅ ብሎ ሰየመው። ባለቤቱንም ታቦት ብሎ ሰየማት። ልጁን ጊሉፓጼርን መርቆሬዎስ ብሎ ሰየመው።

10. ከዚህ በኋላ እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች በአመጡአቸው ጊዜ መልከ ጥፉ ከመሆናቸው የተነሳ ኤጲስ

ወለእልክቱኒ ገጸ ከለባት አጥመ ቀሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ። ወሰመዮ ለኀር ፍሮስ ግሊስጦፍሮስ። ወሰመዮ ለአርጋኒ ማርያኖ። ወንጉሥ አዕበዮሙ ለኖኅ ወለውሉዱ ወለገጸ ከለባት አኰነኖሙ ላዕለ ኵሉ አህጉር።

፲፩. ወአዘዞ ንጉሥ ለኖኅ። ወይቤሎ አጽንዖሙ ለእልክቱ ገጸ ከለባት ነሐውር ውስተ ጸብዕ ይርድኡነ። ወይስብርዎሙ ለፀርነ በቅድሜነ። ወንጉሥ ነበረ ውስተ ሀገር። ወፈነዎ ለኖኅ ወለእልክቱኒ ገጸ ከለባት ምስለ ብዙኅ ሠራዊት ከመ ይጽብኡ። ወሖሩ ርሑቀ ብሔረ ከመ ይትቃተልዎ ለካልእ ንጉሥ ከመ ይንሥኡ ሀገሮ። ወነደኖሙ ኖኅ ለእልክቱ ገጸ ከለባት ማእከለ ሰራዊት። ወነሥአ ምስሌሁ ፰ተ

ቆጽሉ አይቶ ፈራ። ፊታቸው ንም በልብስ ይሸፍኑለት ዘንድ አዘዘ። እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎችም በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠመ ቃቸው። ኀርፎርስን ግሊስጦፎርስ አርጋኒን ደግሞ ማርያኖ ብሎ ሰየማቸው። ንጉሡም ኖኅንና ልጁን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎችም አከበራቸው። በሀገሩ ሁሉ ላይም ሾማቸው።

11. ንጉሡ «እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች አምጣ ቸው፤ ወደ ጦርነት እንሔዳለንና ይረዱን ዘንድ ጠላቶቻችንንም በፊታችን ድል ያደርጉ ዘንድ» ሲል ኖኅን አዘዘው። ንጉሡም ከሀገሩ ተቀምጦ ኖኅንና እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች ከብዙ ሠራዊት ጋር ይዋጉ ዘንድ ላካቸው። የሌላውን ሀገር ንጉሥ ድል ያደርጉ ዘንድ ሀገሩንም በቍጥጥራቸው ሥር ያደርጉ ዘንድ ወደ ሩቅ ሀገር ሔዱ። ኖኅም እነዚህን የአውሬ

ስዕለ ዓይን ወሐሩ ከመ ይርአዩ ፀረ ወእሙንቱኒ መጽኡ ከመ ይርአይዎሙ ለእልክቱ። ወነዋ ምስለ እልክቱ ተራከቡ በፍኖት ገጸ በገጽ።

፲፪ **ወአኀዝዎ ለኖኅ** ወዔወውዎ ወወሰድዎ ኀበ ንጉሦሙ። ወይቤሎ ንጉሥ ለኖኅ አንተኑ መጻእከ ከመ ታጥፍአ ብሔርየ። ወአዘዘ ይደይዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወይቤ ንጉሥ በጊዜ ጽባሕ ሀቡ ይብልዑ ሥጋሁ ለአናብስት ወለአራዊት። ወይቤሎ ለኖኅ ዓቃቤ ቤተ ሞቅሕ ጊሠመ ይሁብከ ሥጋከ ለአራዊት ይብልዑከ። ወሶበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ በከየ። ወይቤ መኑ ይነግሮሙ ለአኃውየ ለገጻተ ከልብ። ወይቤ ሎሙ ንዑ ርአዩ ቢጸክሙ ከመ ይሁቡ ሥጋሁ ለአራዊት ከመ ይብልዕዎ።

መልክ ያላቸውን ሰዎች ከሠራዊቱ መካከል ተዋቸው። ከርሱ ጋርም ስምንት ሰላዮችን (የመረጃ ሰዎችን) ያዘ። ጠላትን ለመሰለል ሲሔዱ እነርሱም እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች ለማየት (ለመሰለል) መጡ። ያን ጊዜ ከነርሱ ጋር ፊት ለፊት በመንገድ ተገናኙ።

12\. **ያን ጊዜ ኖኅን** ያዙት፣ ማረኩት። ወደ ንጉሣቸውም ወሰዱት። ንጉሥ ኖኅን «ሀገሬን ልታጠፋ የመጣህ አንተ ነህን?» አለው። ወደ እሥር ቤት እንዲያስገቡትም አዘዘ። ንጉሥ «በማለዳ ሥጋውን ይበሉ ዘንድ ለአንበሶችና ለአውሬዎች ስጡት» አለ። የእሥር ቤት ዘበኛው (ጠባቂው) ኖኅን «ነገ ሥጋህን ይበሉ ዘንድ ለአውሬዎች ትሰጣለህ» አለው። ይህን ነገር በሰማ ጊዜ አለቀሰ። «የአውሬ መልክ ላላቸው ወንድሞቼ ማን በነገራቸው? ኑ ወንድማችሁን ይበሉት ዘንድ ለአውሬዎች ሲሰጡት እዩ» አላቸው።

፲፫. ወቆመ ኖኅ ወጸለየ ወሰአለ። ወይቤ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢይፈርህ ሞተ በእንተ ስምከ። አላ ከመ ኢያማስኑ ሥጋየ አራዊት። ወወረደ ሚካኤል መልአከ እግዚአብሔር ኀበ እልክቱ ገጸ ከለባት። ወይቤሎሙ ሑሩ ኀበ ቢጽክሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ኀበ ኖኅ። ወአድኅንዎ እስመ ይሁቡ ሥጋሁ ለአራዊት ከመ ይብልዕዎ። እስመ ናሁ ወሀበክሙ እግዚአብሔር ከመ ቀዳሚ ጽንዐክሙ።

፲፬. ወሶበ ሰምዑ ቦኡ ውስተ ሀገር ወርእይዎሙ ሠራዊተ ንጉሥ ወሰብአ ሀገር። ወወድቁ በገጸሙ ወእምብዝኀ ፍርሃት ሞቱ ብዙኃን እምውስቴቶሙ። ወአንስትኒ ኀደጋ ደቂቆን ወጕያ ወፅኑሳትኒ አውፅኣ ዘውስተ ከርሦን። ወይቤሎሙ ንጉሥ ለወዐልያኒሁ አምጽእዎሙ ለእና ብስት ወአራዊት ከመ ይብል

13. ኖኅ ‹‹ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፣ ስለ ስምህ ሞትን አልፈራም። ነገር ግን አውሬዎች ሥጋዬን ከገጸ ምድር እንዳያጠፉት›› እያለ ቆሞ ጸለየ፤ ለመነ። ያን ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ሚካኤል ወደ እነዚያ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ወረደና ‹‹እሥር ቤት ወዳለው ወንድማችሁ ኖኅ ሒዱና አድኑት። ሥጋውን ይበሉት ዘንድ ለአውሬዎች ይሰጡታልና። እነሆ እግዚአብሔር እንደቀድሞው ብርታትን ሰጥቷችኋልና›› አላቸው።

14. የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ይህን በሰሙ ጊዜ ወደ ሀገሩ ገቡ። የንጉሡ ሰራዊቶች እና የሀገር ሰዎች ባዩአቸው ጊዜ በግምባራቸው ተደፉ። ከድንጋጤ የተነሣ ከነርሱ ውስጥ ብዙዎች ሞቱ። ሴቶችም ልጆቻቸውን ትተው ሸሹ። የፀነሱትንም አስወረዳቸው። ንጉሥ አገልጋዮቹን ‹‹እነዚህን የአውሬ

Scanned with CamScanner

ዕዎሙ ለእልክቱ ገጸ ከለባት፡፡ ወሰበ ርእይዎሙ ገጸ ከላባት ለአናብስት ወለአራዊት አጽሐሱ በእደዊሆሙ ወበእገሪሆሙ እስከ ይበጽሕ ጸበለ እገሪሆሙ ውስተ ሰማይ፡፡

፲፭. ወአኀዝዎሙ ለአራዊት ወለአናብስት ወመተርዎሙ ሥጋሆሙ ወወገርዎሙ ላዕለ ምድር፡፡ ወኢፈቀደ እግዚአብሔር ያብልዖሙ ሥጋ በድን በእንተ ጥምቀት ቅድስት፡፡ ወሰበሩ ቤተ ሞቅሕ ወአውፅእዎ ለቢጸሙ ኖኅ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወፈርሀ ንጉሥ፡፡ ወቆመ ላዕለ ጠፈረ ቤቱ፡፡ ወይቤሎ ለኖኅ ኢታማስን ሀገረነ ኦ ገብረ ክርስቶስ ወኢትትቀየመነ፡፡ ወይቤሎ ለኖኅ ንጉሥ አዘዝ ይክድኑ ገጾሙ ለእልክቱ ገጸ ከለባት እስከ ይገብእ ልብየ ወእትናገር ምስሌከ፡፡

መልክ ያላቸውን ሰዎች ይበሏቸው ዘንድ አንበሶችንና አውሬዎችን አምጧቸው›› አላቸው፡፡ እነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች አንበሶችንና አውሬዎችን ባዩአቸው ጊዜ በእጆቻቸው እና በእግሮቻቸው መሬቱን ቆፈሩት፡፡ አቧራውም ሰማዩን ሸፈነው፡፡

15. አውሬዎችንና አንበሶችን ያዟቸውና ቆራርጠው ከምድር ላይ ጣሏቸው፡፡ ነገር ግን ስለ ቅድስት ጥምቀታቸው የሞተ እንስሳ ያስበላቸው ዘንድ እግዚአብሔር አልወደደም፡፡ እነርሱም እስር ቤቱን ሰበሩና ወንድማቸው ኖኅን ከእስር አወጡት፡፡ ይህን ባየ ጊዜ ንጉሡ ፈራ፡፡ በቤቱ ሰገነት ላይ ቆሞ ኖኅን «የክርስቶስ አገልጋይ ሆይ፣ አትቀየመን፤ ሀገራችንን አታጥፋ፤ እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች ከአንተ ጋር እናገር ዘንድ ልቡናዬ እስኪመለስ ድረስ ፊታቸውን ይሸፍኑ ዘንድ አዘዝ›› አለው፡፡

፲፮. ወጸለየ ላዕሌሆሙ ኖኅ ወአተቦሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፡ ወከደኑ ገጾሙ ወይቤሎ ንጉሥ ለኖኅ፡ ኦ ገብረ እግዚአብሔር ክፍለ መንግሥትየ ለከ ይኩንከ። ውበየ ፳ቱ አዋልድ ወእሁበከ አሐተ፡ እምኔሆን ትኩንከ ብእሲተ። ወይቤሎ ኖኅ ለንጉሥ አንሰ ኢይፈቅድ እንሣእ ወለተከ ወክፍለ መንግሥትከ ዘእንበለ ብሔርየ ብሔረ ክርስቲያን። ወነደገ ብሔረ ንጉሥ ወሖረ እምህየ በኅቡዕ ወሶበ ገብአ ሰራዊተ ኖኅ ኀበ ንጉሦሙ ወይቤልዎ ተጌወወ ኖኅ ወጠፍኣ እልክቱ ገጸ ከለባት። ወሰሚዖ ንጉሥ ተፈሥሐ በእንተ ጥፍአ ቶሙ ለገጸ ከለባት። ወፈቀደ ንጉሥ ያውስብ ብእሲተ ኖኅ። ወሰሚዖ ፩ዱ ሕፅው እምአግብርቲሁ ለኖኅ ወሖረ ወነገራ ለብእሲተ ኖኅ።

፲፯. ወይቤላ እግዝእትየ ዮም እምጻእኩ ለኪ ፪ተ ነገራተ

16. ኖኅም ጸሎቱን ጸለየና በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ባረካቸው። ፊታቸውንም ሸፈኑ። ንጉሥ ኖኅን «የእግዚአ ብሔር ባሪያ ሆይ፣ የመንግሥቴ እኩሌታ ላንተ ይሁን። አምስት ሴቶች ልጆች ስላሉኝ ከእነርሱ ሚስት ትሆንህ ዘንድ አንዷቱን እጋባሀለሁ» አለው። ኖኅ ንጉሡን «ልጅህን ማግባት አልሻም። የመንግሥትህንም ግዛት አልፈ ልግም። የክርስቲያን ሀገር ከሆነው ከግዛቴ በስተቀር» አለው። የንጉሡን ሀገር ትቶ በስውር ወደ ሀገሩ ሄደ። የኖኅ ሠራዊት ከንጉሣቸው በደረሱ ጊዜ «ኖኅ ተማረከ፤ እነዚያ ገጸ ከለባትም ጠፉ» አሉት። ንጉሥ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች መጥፋታ ቸውን በሰማ ጊዜ ደስ አለው። የኖኅን ሚስትም ሊያገባ ተመኘ። ነገር ግን ከኖኅ አሽከሮች አንዱ ምርኮኛ ሰምቶ ለኖኅ ሚስት ነገራት።

17. እመቤቴ ሆይ፣ «አንደኛ ስለ ባልሽ አሟሟት በንጉሥ

ንዜኖሚተ ፩ በእንተ ትትለተ ምትኪ ዘለማዕከ በቤተ ንጉሥ ወ፩ በእንተ ዘይፈቅድ ንጉሥ ይንግእኪ። ወትቤሎ ወልድየ ሁናየ ገበርከ እግዚአብሔር ይባርከ ላዕሌከ። ወትቤሎ ኦ ወልድየ እፈቅድ እትገሐሥ እምገዝየ ትፈቅድኑ ትምጻእ ምስሌየ አው አልቦኑ። ወይቤላ እግዝእትየ ምስሌኪ እፃእ። ወወሀቦቶ ንስቲተ ወርቀ። ወትቤሎ ሀብ ለዐቃቢ አንቀጽ። ወነሥአት ምስሌሃ ብዙኀ ወርቀ ዘየአክላ። ወነሥአት ምስሌሃ ዓዲ መርቆሬዎስሃ ወልዳ ወሕፅወኒ ምስሌሃ።

፲፰. ወእምዝ ወፅአት በሌሊት ወሖረት ብሔረ ሮሜ ወነበረት ህየ። ወገብአ ኖኅ ምስለ እልክቱ ገጸ ከለባት። አሐዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ግልስጥፎሮስ ወኮነ ሰማዕተ። ወካልኡ ማርያኖ ፈለሰ። ወኖኅሰ ገብአ ብሔሮ። ወእዘዘ ንጉሥ ለሰራዊቱ ኢይንገርዎ

ቤት የሰማሁትን እና ሁለተኛ ንጉሥ አንቺን ሊያገባሽ መፈለጉን ሁለት አሳዛኝ ነገሮችን ዛሬ እነግርሻለሁ›› አላት። ‹‹ልጄ ሆይ፣ ጥሩ ነገር አደረግህ፣ እግዚአብሔር ይባርክህ፣ ከዚህ ልሸሽ እፈልጋለሁ። ከኔ ጋር ልትሄድ ትፈልጋለህን? ወይስ አትፈልግም›› አለችው። ‹‹እመቤቴ ሆይ፣ ከአንቺ ጋር ልሒድ›› አላት። ትንሽ ወርቅ ሰጠችውና ‹‹ለጠባቂው ስጥ›› አለችው። ለርሷ የሚበቃትን ያህል ብዙ ወርቅ ያዘች። ዳግመ ኛም ልጇን መርቆሬዎስንና ምርኮኛውን ከርሷ ጋር ይዛ ተሰደደች።

18. ከዚህ በኋላ በሌሊት ወጥታ ወደ ሮሜ ሀገር ሔደች። በዚያ ተቀምጣ ሳለ ኖኅ ከእነ ዚያ የአውሬ መልክ ካላቸው ሰዎች ጋር ደረሰ። ከነርሱ አንዱ ስሙ ግልስጥፎሮስ የሚባለው ሰማዕትነትን ተቀበለ። ሁለተኛው ማርያኖ ግን ተሰደደ። ኖኅም

ለኖኅ። ወኢያብልዎ ፈቀደ ንጉሥ ይንሣእ ብእሲተከ። ወመሰሎ ለንጉሥ ዘመጽአ ምስሌሁ እልክቱ ገጸ ከለባት። ወአዕበዮ ወወሀቦ ንዋየ ብዙኀ ወይቤሎ ንጉሥ ለኖኅ ኢትኀዝን አነ እፌኑ ሀበ ሀለወት ብእሲትከ ወአመጽእ ለከ።

፲፰. ወኖኅሰ በእንተ ብእሲቱ ወወልዱ መርቆሬዎስ የሐዝን ዐቢየ ሐዘነ ወትረ የሐውር ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ወይትናዘዝ በኀቤሁ። ወይቤሎ ኖኅ ለኤጲስ ቆጶስ ኦ አቡየ ኵሎ ጊዜ በዕለተ ተዝካሩ ለሚካኤል በሕልም እሬኢ እንዘ ያመጽኡ ሊተ ኀብስተ በልብስ ክዱን ወወይነ በጽዋዕ። ወይቤሎ ኤጲስ ቆጶስ ለኖኅ። ፍካሬሁሰ ለዝንቱ ነገር ወመሰላ ለብእሲትከ ከመ ዘሞትከ በበዓለ ሚካኤል ትሁብ በእንቲአሃ መባአ ወቍርባነ። ወእግዚአብሔር ዘይክል ኵሎ ይፀምርከ ምስሌሃ።

ወደ ሀገሩ ገባ። ንጉሡ ንጉሥ ሚስትህን ሊያገባ ፈለገ ብለው ለኖኅ እንዳይነግሩት ሠራዊቱን አዘዘ። ንጉሡ እነዚያ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ከኖኅ ጋር የመጡ ስለመሰለው አከበረው። ብዙ ገንዘብም ሰጠው። ንጉሥ ኖኅን «አትዘን፤ እኔ ሚስትህ ካለችበት ልኬ አስመ ጣልሀለሁ» አለው።

19. ኖኅ ግን ስለሚስቱና ስለ ልጁ መርቆሬዎስ ፈጽሞ ያዝን ነበር። ወደ ኤጲስ ቆጶሱም ዘወትር እየሔደ ይናዘዝ ነበር። ኖኅ ኤጲስ ቆጶሱን «አባቴ ሆይ፤ ሁል ጊዜ በሚካኤል መታሰቢያ ቀን ዳቦውን በልብስ ከድነው ወይኑን በጽዋ ሸፍነው ሲያመጡልኝ በሕልሜ አያለሁ» አለው። ኤጴስ ቆጶሱ ኖኅን «የዚህ ነገር ትርጉም እንደዚህ ነው። ባለቤትህ የሞትክ መስላት። ስለዚህ በሚካኤል በዓል ምጽዋትን ስላንተ ትመጸውታለች። ሁሉን የሚችል እግዚአብሔር ከርሷ ጋር አንድ ቀን ያገናኝህ» አለው።

Scanned with CamScanner

፳. ወፈቀደ ንጉሥ ይትቃተል ምስለ ንጉሠ ሮሜ። ወሠራዊተ ንጉሠ ሮሜ ፄወውዎ ለኖኅ ንጉሥ ወወሰድዎ ኀበ ንጉሦሙ። ወይቤሎ ንጉሠ ሮሜ አንተ መጻእከ ታጥፍአ ብሔረነ በአይ ኀይል መጻእከ ትጽባእ ሀገረነ። ወይቤሎ ኖኅ ለንጉሥ ሮማዊ አልብየ ኀይል ዘእንበለ ኀይለ ክርስቶስ። ወይቤሎ ንጉሠ ሮሜ ለኖኅ ክርስቶስሃኑ ተአምር። ወይቤሎ ኖኅ ለንጉሥ ትካት ኢያአምሮ። ወይእዜሰ አአምሮ። ወእምይእዜሰ አአምሮ። ወይቤሎ ንጉሥ ተናገር ርቱዐ። ወይቤሎ ኖኅ ለንጉሥ ትካትሰ አረማዊ ወነዓዌ አራዊት አነ። ወኢየሱስ ክርስቶስ በምሕረቱ ረሰየኒ ክርስ ቲያናዌ። ወሶበ ርእየ ጽንዐ ሃይማኖቱ በአሚነ ኢየሱስ ክርስቶስ መሐሮ ወወሀቦ ፳ተ ፻ተ መስተፅዕናነ አፍራስ ያክንዎ ሠራዊቶ።

20. ንጉሡም ኖኅ ከሮም ንጉሥ ጋር እንዲዋጋ ፈለገ። በውጊያውም የሮም ንጉሥ ሠራዊት ኖኅን ማርከው ወደ ንጉሣቸው ወሰዱት። የሮማ ንጉሥ ኖኅን ‹‹አንተ አገራችንን ልታጠፋ መጣህን? በምን ኀይል ሀገራችን ልታጠፋ መጣህ?›› አለው። ኖኅ የሮም ንጉሥን ‹‹ለኔ ያለ ክርስቶስ ኀይል ኀይል የለኝም›› አለው። የሮም ንጉሥም ኖኅን ‹ክርስቶስን ታውቃለህ?› አለው። ኖኅ ንጉሡን ‹‹ድሮ አላውቀውም ነበር። ዛሬ ግን አውቀዋለሁ። ከዛሬ ጀምሮም አውቀዋለሁ›› አለው። ንጉሥ ‹‹እውነቱን ተናገር›› አለው። ኖኅ ንጉሡን ‹‹ድሮ አረማዊና አውሬ አዳኝ ነበርኩ። ዛሬ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ በቸርነቱ ክርስቲያን አደረገኝ›› አለው። የሃይማኖቱን ጽናትና በኢየሱስ ክርስቶስ ማመኑን ባየ ጊዜ ምሕረት አደረገለት። ሠራዊት ይሆኑትም ዘንድ አምስት መቶ ፈረሰኞችን ሰጠው።

፳፩. ወበዕለተ ሰንበት ቦአ ጥና ውስተ ቤተ ክርስቲያን። ወአምጽኣ ሀለወት ብእሲቱ ውስተ ቤተ ክርስቲያን። ወርእየቶ ለጥና ምታ ብእሲቱ ወትቤ በልባ። ዝኑ እንጋ ምትየ። ወሚመ እንጋ ዘይመስሎ። ወትቤሎን ለአንስት ዝ ብእሲ መኰንን ብሔረክሙኑ? ወይቤልዋ አንስት አልቦ ፀራዊ ዘይፀብእ ሀገረነ ዘይትቃተል ምስለ ዝንቱ ሠራዊተ ንጉሥ ጼወውዎ ወነሥእዎ ወወሰድዎ ኀበ ንጉሦሙ። ወእግዚአብሔር ገብረ ምሕረቶ ውስተ ልበ ንጉሥ ወመሐሮ ለጥና ወወፅአ እምቤተ ክርስቲያን ወቦአ ውስተ ሐይመቱ፤ ወኮነ ማኅደሩ ለብእሲቱ ቅሩበ እማኅደረ ጥና። ወአልበሶ ልብሰ ቅድው ለወልዳ መርቆሬዎስ ወአቅነቶ ቅናተ ወርቅ። ወትቤሎ ተፀዐን ላዕለ ዝንቱ ፈረስ ዘመኰንንነ። ወይቤላ ለእሙ ለምንት ዝ። ወትቤሎ እምከመ

21. በሰንበት ቀን ጥና ወደ ቤተ ክርስቲያን ገባ። ያን ጊዜ ባለቤቱ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነበረች። የጥና ባለቤት ባሏን ተመለከተችና «ባልዬ ይህ የማየው ባለቤቴ ነው? ወይስ የሚመስል ነው?» አለች። ሴቶችን «ይህ ሰው የሀገራችሁ ገዥ ነውን?» አለቻቸው። ሴቶችም «ሀገራችን የሚያጠቃ ጠላት የለም። ይሁንና ከዚህ ንጉሥ ሰራዊት ጋር የሚዋጋውን ማርከው ይዘው ለንጉሣቸው ሰጡት። ነገር ግን እግዚአብሔር በንጉሡ ልብ አድሮ ጥናን ምሕረት አደረገለት። ይቅርም አለው» አሏት። ጥና ከቤተ ክርስቲያን ወጥቶ ወደ ድንኳኑ ገባ። የባለቤቱ ቤት ከጥና ቤት ጋር የተቀራረበ ነው። የጥና ሚስት ልጇን መርቆሬዎስን ያማረ ልብስ አለበሰችው። የወርቅ ቀበቶንም አስታጠቀችው። በዚህ የገዥ ፈረስ ላይ ውጣ፣ አለችው። መርቆሬዎስ እናቱን «ይህ

Scanned with CamScanner

ርእየከ መኰንን ከመ ይረስየከ ወዓሊሁ።

፳፪. ጠባበ ሰምዐ መርቆሬዎስ ወልዳ ዘንተ በከየ። ወይቤላ ለእሙ እፎ ኮነ በመዋዕለ አቡየ ዝ ነገር እምተፈሣሕኩ እምአ ሰበየኒ ወእምአክበረኒ አቡየ። ወትቤሎ ወልድየ እግዚአብሔር ዘይክል ኵሎ ኵሉ ዘእምኀቤሁ ውእቱ ያከብረከ ከመ አቡከ። ወሖረ ሕፃን መርቆሬዎስ ወተፅዕነ ላዕለ ፈረስ መኰንን። ወጸርሑ ላዕሌሁ ሐራ። ወይቤልዎ ረድ ፍጡነ። ወይቤሎሙ መኰንን ለሐራሁ ኅድግዎ ይምጻእ ኀቤየ። ወይቤሎ መኰንን ለሕፃን መርቆሬዎስ ምንተ ትፈቅድ? ወይቤሎ መርቆሬዎስ እፈቅድ እኩን ሐራከ። ወእሙ ለመርቆሬዎስ መጽአት ድኅሬሁ። ወይቤላ መኰንን ዝ ሕፃን ወልድኪኑ? ወትቤሎ እወ ወልድየ።

ለምንድን ነው?›› አላት። ‹‹ሀገረ ገዡ አምረህ ለብሰህ ሲያይህ ወታደሩ እንዲያደርግህ ነው›› አለችው።

22. ልጇ መርቆሬዎስ ይህን በሰማ ጊዜ አለቀሰ። ‹‹ይህ ነገር ባባቴ ዘመን ቢሆን ኑሮ በተደሰትኩ ነበር። አባቴም ከፍ ከፍ ባደረገኝ ባከበረኝ ነበር›› አላት። ‹‹ልጄ ሆይ፣ ሁሉን የሚችል ሁሉ በእርሱ ዘንድ የሆነ እግዚአብሔር እርሱ እንደ አባትህ ያከብርሃል›› አለችው። ሕፃኑ መርቆሬዎስ በንጉሡ ፈረስ ላይ ተቀምጦ ሔደ። ጭፍሮች ባዩት ጊዜ በርሱ ላይ ጮኹ። ‹‹ፈጥነህ ውረድ›› አሉት። ንጉሡ ግን ጭፍሮቹን ተውት፣ ወደኔ ይምጣ› አላቸው። ንጉሡ ሕፃኑን መርቆሬዎስን ‹‹ምን ትሻለህ›› አለው። መርቆሬዎስም ወታደርህ ልሆን እሻለሁ›› አለው። የመርቆሬዎስ እናት ከኋላው መጣች። ንጉሡ ‹‹ይህ ሕፃን ልጅሽ ነውን›› አላት። ‹‹አዎን ልጄ ነው›› አለችው።

፳፫. ወይቤላ እምአይቴ ብሔር አንቲ? ወትቤሎ አልቦ። ወይቤላ መኰንን እምአይቴ አንቲ ንግርኒ ጥዩቀ ወትቤሎ ብሔርየሰ ብሔረ አፍራሲስ። ወይቤላ መኑ ስምኪ? ወትቤሎ ታቦት ስምየ። ወይቤላ መኑ ለዘንቱ ወልድኪ ስሙ? ወትቤሎ ቀዳሚሰ ፒሉፓ'ዴር ወእምድኅረ ተጠምቀ ሰመይዎ መርቆሬዎስ ወሶበ ሰምዐ ኖኅ ዘንተ ነገረ ነሥኦ ለሕፃን መርቆሬዎስ ወልዱ ወሐቀፎ ወሰዐሞ አፉሁ። ወበከየ ወይቤሎ አንተኑ ወልድየ? ወይቤላ አንቲኑ እመ መርቆሬዎስ ብእሲትየ? ወአእኰቶ ለእግዚአ ብሔር ዘአስተራከቦ ምስለ ብእሲቱ ወወልዱ መርቆሬዎስ። ወአእኰትዎ ለእግዚአብሔር ኅቡረ።

፳፬. ወአንከረ ንጉሥ ዳኬዎስ ወጸውዖ ለኖኅ ወለመርቆሬዎስ ወልዱ ወወሀቦ ብዙኀ ንዋየ ወርቀ ወሤሞ ለኖኅ

23. ‹‹ሀገርሽ ወዴት ነው?›› አላት። «ሀገር የለኝም» አለችው። ንጉሥ ‹‹አንቺ ከየት ነሽ? እውነቱን ንገሪኝ?›› አላት። «ሀገሬ አፍራሲስ ነው» አለችው። ‹‹ስምሽ ማን ነው?›› አላት። «ስሜ ታቦት ይባላል?» አለችው። ‹‹የዚህ የልጅሽ ስም ማን ይባላል።›› አላት። «ብሬት ፒሉፓ ዴር ይባል ነበር። ክርስቲያን ከሆነ በኋላ ግን መርቆሬዎስ ተባለ›› አለቻው። ኖኅ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ሕፃን ልጁን መርቆሬዎስን ያዘውና አቅፎ ሳመው። አለቀሰም። «አንተ ልጄ ነህ? አለው። እሷንም ‹‹የመርቆሬዎስ እናት ሚስቴ አንቺ ነሽ?›› አላት። ከሚስቱ እና ከልጁ መርቆሬዎስ ጋር ያገናኘውን እግዚአብሔርን አመሰገነ። እነሱም ከእርሱ ጋር በአንድነት አመሰገኑ።

24. ንጉሥ ዳኬዎስ ኖኅንና ልጁ መርቆሬዎስን አደነቀ። ኖኅንም ጠርቶ ብዙ ገንዘብ ሰጠው። የሰራዊቱ ሁሉ በላይ

መልዕልተ ኵሉ ሰራዊቱ። ወነበረ ኖኅ ኅዳጠ መዋዕለ። ወእምዝ አዕረፈ ወሞተ። ወወሀበ ዳኪዎስ ንጉሥ ለመርቆሬዎስ ርስተ አቡሁ ኖኅ። ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ለአከ ንጉሠ አራም። ወይቤሎ ለዳኪዎስ ንጉሥ አፈቅድ እፅባእከ ወእትቃተል ምስሌከ። ወይቤሎ ንጉሥ ዳኪዎስ ለላአኪ ይኩን። ወጸውዖ ዳኪዎስ ንጉሥ ለመርቆሬዎስ። ወይቤሎ ንሣእ ሰራዊተ ወሑር ተቃተል ምስለ ንጉሠ አራም። ወይቤሎ እሆ ወነሥአ መርቆሬዎስ ሰራዊተ ወሖረ ምድረ አራም። ወመርቆሬዎስ ተዐየነ ምስለ ሰራዊቱ። ወንጉሠ አራም ተዐየነ ምስለ ሰራዊቱ። ወተናጽሩ በበይናቲሆሙ ገጸ በገጽ።

፳፭. ወለአከ መርቆሬዎስ ኀበ ንጉሠ አራም እንዘ ይብል ጌሠመ ንትቃተል። ወዐሉ ወመስየ ወኖመ መርቆሬዎስ ምስለ ሰራዊቱ። ወአስተርአዮ

አድርጎም ሾመው። ከዚህ በኋላ ኖኅ ትንሽ ጊዜ ተቀመጠና ከዚህ ዓለም በሞት ተለየ። ንጉሥ ዳኪዎስ ለልጁ መርቆሬዎስ የኖኅ አባቱን ርስት አወረሰው። ከጥቂት ጊዜ በኋላ የአራም ንጉሥ ለንጉሥ ዳኪዎስ «አንተን ልጣላ ህና ከአንተ ጋር ለመዋጋት እፈልጋለሁ።» የሚል መልክት ላከ። ንጉሥ ዳኪዎስም መልእክተኛውን «ይሁን» አለው። መርቆሬዎስንም ጠርቶ «ሰራዊት ይዘህ ከአራም ንጉሥ ጋር ለመዋጋት ሒድ» አለው። መርቆሬዎስ የንጉሡን ትእዛዝ ተቀብሎ ሰራዊቱን ይዞ ወደ አራም ምድር ሔደና ከሰራዊቱ ጋር ከተመ። የአራም ንጉሥም ከሰራዊቱ ጋር ከተመ። እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት ተያዩ።

25. መርቆሬዎስ ከአራም ንጉሥ ዘንድ «ነገ እንዋጋ» የሚል መልክት ላከ። ቀኑን ዋሉ፤ በመሸ ጊዜ ግን መርቆሬዎስ ከሰራዊቱ ጋር ተኛ። የእግዚአብሔር

ለመርቆሬዎስ በሕልም ገብርኤል መልአከ እግዚአብሔር ወወሀቦ ሰይፈ ወይቤሎ ንሣእ ወሀበከ እግዚአብሔር ኀይለ ወመዊዐ። ወንሣእ ትመውእዎሙ ለፀርከ። ወይቤሎ ገብርኤል መልአከ እግዚአብሔር ናሁ ዳኬዎስ ንጉሥ ኀደገ ክርስቲያኖ ወሰገደ ለጣዖት። ወይቤሎ ለመርቆሬዎስ ዑቅ ወዕቀብ ሃይማኖተ ክርስቶስ ዘተመሀርከ በኀበ አቡከ። ወነቂሆ መርቆሬዎስ እምንዋሙ ሐዘነ ዐቢየ ሐዘነ።

፳፮. ወመጽኡ መኳንንት ወናዘዝዎ እስ ርእይዎ እንዘ ይቴክዝ ዐቢየ ትካዘ። ወይቤልዎ እ ሊቅነ በእንተ ምንት ተሐዝን። ወይቤሎሙ ሐልምኩ ዮም ሕልመ እኩየ በዛቲ ሌሊት። ወይቤልዎ እ ሊቅነ ለእመ እተካዘከ ቀትል ኢንወነይከ ውስተ ቀትል። እላ ንሕነ ንትቃተል ህየንቴከ። ወይቤሎሙ መርቆሬዎስ ወኀበ ፀብዕስ ንሕነ

መልአከ ገብርኤል ለመርቆሬዎስ በሕልም ታየው። ሰይፍ ሰጠውና ‹‹ያዝ፤ እግዚአብሔር ኀይልንና ድልን ሰለሰጠህ ነገ ጠላቶችህን ድል ታደርጋለህ›› አለው። የእግዚአብሔር መልአክ ገብርኤል መርቆሬዎስን ‹‹እነሆ ንጉሥ ዳኬዎስ ክርስቲያንነቱን ትቶ ለጣዖት ሰገደ፤ እወቅ። አባትህ ያስተማረህን የክርስቶስን ሃይማኖት ጠብቅ›› አለው። መርቆሬዎስ ከእንቅልፉ በነቃ ጊዜ ፈጽሞ አዘነ።

26. መርቆሬዎስን በከባድ ሐዘን ላይ ሁኖ ያዩት መኳንንት መጥተው አረጋጉት። ‹‹አለቃችን ሆይ፣ ስለምን ታዝናለህ?›› አሉት። ‹‹በዚች ሌሊት ዛሬ መጥፎ ሕልም አለምኩ›› አላቸው። ‹‹አለቃችን ሆይ፣ ውጊያው ካሳሳበህ ወደ ውጊያው አንወስድህም። ስላንተ እኛ እንዋጋለን› አሉት። መርቆሬዎስም ‹‹ስለ ውጊያውስ አትፍሩ፤ እኛ እናሸንፋለን። ነገር ግን እኔ ስለ

ንመውዕ ኢትፍርሁ። ወአንሰ እቴክዝ በእንተ ዳኬዎስ ንጉሥ እስመ ኅደገ ሃይማኖተ ክርስቶስ ወሰገደ ለጣዖት።

ንጉሥ ዳኬዎስ አዝናለሁ። የክርስቶስን ሃይማኖት ትቶ ለጣዖት ሰግዷልና›› አላቸው።

፳፯. ወሶበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ ሐዘኑ መኳንንት በእንቲአሁ። ወወፅኡ ለቀትል ይትቃተሉ። ወአስተርአዮ ብዙኀ ጊዜ መልአከ እግዚአብሔር ለመርቆሬዎስ ወወሀቦ እሱንተ አሰይፍተ ወይቤሎ እግዚአብሔር ወሀበከ መዊአ። ወእምዝ ብዙኃን ተቀትሉ ወሞቱ እምሰራዊቱ ለአራም። ወመርቆሬዎስ ቀተለ ብዙኃነ እስከ ይጠብቅ እዴሁ ምስለ ሰይፍ፡ እምብዝኀ ደሞሙ ለሰብኡ። ወዘረዎሙ ወአጥፍኦሙ ጥቀ። ወገብአ ብሔሮ በሰላም።

27. መኳንንቱ ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ ስለርሱ እያዘኑ ውጊያ ለመዋጋት ተዘጋጁ። የእግዚአ ብሔር መልአክ ለመርቆሬዎስ ብዙ ጊዜ ታየው። እነዚያን ሰይፎችም ሰጠው። ‹‹እግዚአ ብሔር ድልን ሰጥቶሀል›› አለው። ከዚህ በኋላ ከአራም ሰራዊት ብዙዎች ተገደሉ፤ ሞቱ። መርቆሬዎስም ከሰዎች ደም ብዛት የተነሣ እጁ ከሰይፍ ጋር እስኪጣበቅ ድረስ ብዙዎቹን ገደለ። የቀሩትንም በታተናቸው፤ ፈጽሞም አጠፋቸው። ከዚህ በኋላ ወደ ሀገሩ በሰላም ገባ።

፳፰. ወዳኬዎስ ንጉሥ ሰምዐ ከመ መርቆሬዎስ ሞአ ፀሮ ወፈነወ ሎቱ ንዋየ ብዙኀ። ወሰሚዖ መርቆሬዎስ ከመ ዳኬዎስ ሰገደ ለጣዖት አገብአ

28. ንጉሥ ዳኬዎስ መርቆ ሬዎስ ጠላቱን እንዳሸነፈ ሰማና ብዙ ገንዘብ ላከለት። መርቆሬዎስ ግን ዳኬዎስ ለጣዖት እንደ ሰገደ ሰምቶ ገንዘቡን መለሰለት።

ሎቱ ንዋዮ። ወመርቆሬዎስ ሶበ ቀርበ ውስተ ሀገር ረከበ አብድንተ ዘቀተሎሙ ዳኬዎስ በእንተ ስመ ክርስቶስ። ወረደ መርቆሬዎስ እምላዕለ ፈረሱ። ወሐዘነ ወበከየ ወዳግመ ኢተጽዕነ ዲበ ፈረሱ። ወአበየ በዊአ ውስተ ቤተ ንጉሥ። ወሖረ ቤቶ። ወይቤ ንጉሥ ነዐ ንግረኒ ዘከነ ላዕሌከ በውስተ ቀትል። ወይቤሎ መርቆሬዎስ አንሰ ደከምኩአ በውስተ ፀብዕ ወኢይክል መጺአ ኀቤከ።

፴. ወኀደገ አልባሲሁ ወለብሰ ሠቀ። ወቆመ ወጸለየ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ አድኅነኒ እምሰጊድ ለጣኦት እግዚኦ። ወበሳኒታ ካዕበ ጸውዖ ንጉሥ ወይቤሎ ለመርቆሬዎስ ነዐ ንግረኒ። ወይቤ እስመ ሕሙም አነ ወኢይክል መጺአ። ወይቤ ንጉሥ ኅደግዎ ይንበር። ወነበረ ሠሉሰ መዋዕለ እንዘ ይጸውም ወይጼሊ። ይቤ አድኅነኒ እግዚኦ እምትምይንቱ ለሰይጣን።

መርቆሬዎስ ወደ ሀገሩ በደረሰ ጊዜ ዳኬዎስ ስለ ክርስቶስ ስም የገደላቸውን ሬሳዎች አገኘ። መርቆሬዎስ ከፈረሱ ላይ ወርዶ ፈጽሞ አዘነ፤ ምርር ብሎም አለቀሰ። ዳግመኛም ከፈረሱ ላይ አልወጣም። ወደ ንጉሡ ቤትም አልገባ በማለት ወደ ቤቱ ሔደ። ንጉሡ «በጦርነቱ ላይ የሆነውን ና ንገረኝ» አለው። መርቆሬዎስ በጦርነቱ ስለደከምኩ ወደ አንተ መምጣት አልችልም» አለው።

29. መርቆሬዎስ የክብር ልብሱን አውልቆ የሐዘን ልብስ (በርኖስ) ለበሰ። «አቤቱ ለጣዖት ከመስገድ አድነኝ» እያለ ቆሞ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ዳግመኛም በሚቀጥለው ቀን ንጉሥ መርቆሬዎስን ጠርቶ «ና ንገረኝ» አለው። «ታምሚአለሁና መምጣት አልችልም» አለው። ንጉሡ «ተውት ይቆይ» አለ። መርቆሬዎስም «አቤቱ ከሰይጣን ፈተና አድነኝ» እያለ እየጾመና እየጸለየ ሦስት ቀን ተቀመጠ። ዳግመኛም

ወዳግመ ለእከ ንጉሥ ኀበ መርቆሬዎስ። ወሖረ ኀቤሁ ወይቤሎ ንጉሥ ኦ መርቆሬዎስ በእንተ ምንት ኢመጻእከ ኀቤየ ከመ ትንግረኒ ዘኮነ በውስተ ፀብዕ። ወይቤሎ መርቆሬዎስ ኮንኩ አንሰ ሕሙመ።

ንጉሥ ወደ መርቆሬዎስ መልክተኛ ላከ። ከዚህ በኋላ ንጉሡ ወደርሱ ሔዶ «መርቆሬዎስ ሆይ! በውጊያው ላይ የሆነውን ትነግረኝ ዘንድ ስለምን ወደኔ አልመጣህም?» አለው። መርቆሬዎስም «እኔ ሕመምተኛ ስለሆንኩ ነው» አለው።

፴. ወይቤሎ ንጉሥ ዳኬዎስ ለመርቆሬዎስ ለምንት አበይከ ዘወሀብኩከ ንዋየ። ወይቤሎ ለንጉሥ ትካትስ አንተ ታፈቅሮ ለክርስቶስ ወይእዜሰ ኀደጎ ለክርስቶስ ወኢያፈቅር ንዋየከ። ወይቤሎ ዳኬዎስ ንጉሥ ለምንት ለበስከ ሠቀ። ወይቤሎ መርቆሬዎስ ለንጉሥ ወአንሰ ቀዳሚ ኮንኩ ሐራከ ወእለብስ ከማከ አልባሰ መንግሥትከ። ወይእዜሰ አንሰ ገብሩ ለኢየሱስ ክርስቶስ በከመ መጽአ ኢየሱስ በትሕትና። ወአነኒ ለበስኩ ልብሶ በትሕትና።

30. ንጉሥ ዳኬዎስ መርቆሬዎስን «የሰጠሁህን ገንዘብ ለምን አልተቀበልከም?» አለው። መርቆሬዎስ ንጉሡን «በፊት አንተ ክርስቶስን ትወደው ነበር። ዛሬ ግን ክርስቶስን ተውከው። ስለዚህ ገንዘብክን አልፈልግም» አለው። ንጉሥ ዳኬዎስ መርቆሬዎስን «ለምን የሐዘን ልብስ ለበስክ?» አለው። መርቆሬዎስ ንጉሡን «በፊት አገልጋይህ ስለሆንኩ እንዳንተ (የመንግሥት) (የክብር) ልብስ እለብስ ነበር። ዛሬ ግን እኔ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ ነኝ። ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም በትሕትና እንደመጣ እኔም ልብሱን በትሕትና ለበስኩ» አለው።

፴፩. ወተምዐ ንጉሥ ወመከረ በልቡ ወይቤ ኢረከብኩ ዘከመዝ ዘይጸብዖ ፀረነ። ወይቤሎሙ ንጉሥ ለሰራዊቱ ወፃእ ልቡ ለመርቆሬዎስ ወኢሰገደ ለአማልክት። ወአዘዘ ንጉሥ ይሰድዎ ለመርቆሬዎስ ውስተ ቤቱ እስከ ይመክር ሰሙነ ዕለተ። ወእም ድኅረ ሰሙን ዕለት አምጽእዎ ኀቤሁ። ወይቤሎ ንጉሥ ለመርቆሬዎስ ገብአኑ ልብከ? ወይቤሎ መርቆሬዎስ ለንጉሥ አንሰ እምንእስየ እስከ ይእዜ ወኢተወለጠ ልብየ። ወኢኀድግ ፍቅረ እግዚአብሔር አምላኪየ። ወአንተሰ ንጉሥ ትካት ታፈቅሮ ለክርስቶስ ሀለወ ልብከ። ወይእዜኒ አበድከ ወኀደገ ለክርስቶስ።

፴፪. ወተምዐ ንጉሥ ላዕሌሁ ወአዘዞሙ ለሰራዊቱ ከመ ያሰድዎ ለመርቆሬዎስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መርቆሬዎስ ወበእንተ ሥን ላህዩ።

31. ያን ጊዜ ንጉሡ ተበሳጨ። በልቡም «እንደዚህ ጠላት ድል ያደረገ አላገኘሁም» ሲል አሰበ። ንጉሡ ሰራዊቱን «የመርቆሬዎስ ልቡ ጠፋ። ለጣዖትም አልሰግድም አለ» አላቸው። ንጉሡ ለስምንት ቀን እስኪመክር ድረስ መርቆሬዎስን ወደ ቤቱ እንዲወስዱት አዘዘ። ከስምንት ቀን በኋላ ወደርሱ አመጡት። ንጉሥ መርቆሬዎስን «አሳብህ ተቀየረ?» አለው። መርቆሬዎስ ንጉሡን «እኔ ከሕፃንነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ሐሳቤ አልተለወጠም። የእግዚአብሔር አምላኬን ፍቅር አልተውኩም። ንጉሥ አንተም ድሮ ክርስቶስን ታፈቅረው ሳለ የሚያስብ ልቡና ነበረህ። ዛሬ ግን አበድክ፤ ክርስቶስንም ተውከው» አለው።

32. ንጉሥ በርሱ ላይ ተቆጣ። መርቆሬዎስን ወደ እሥር ቤት ይወስዱት ዘንድ ሰራዊቱን አዘዘ። ነገር ግን ንጉሥ ስለ መርቆሬዎስና ስለ ሥነ ምግባሩ ጠላትን

ወዘይመውዕ ፀሮ። ወእምድኅረ ሠሉስ ዕለት ለአከ ንጉሥ ያምጽእዎ ኀቤሁ። ወአምጽእዎ ወይቤሎ ለመርቆሬዎስ ኢታማስን ላሕየከ ወአንሰ ኢይምሕከከ። ወይቤሎ መርቆሬዎስ ለንጉሥ ኢሰማዕከኑ ዘይቤ እግዚእነ በወንጌል ቅዱስ ኢትፍርህዎሙ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ። ፍርህዎሰ ለዘይቀትል ነፍሰ ወሥጋኒ።

ድል ስለማድረጉም አሰበና አዘነ። ከሦስት ቀን በኋላ ንጉሥ ወደርሱ ያመጡት ዘንድ መልክተኛ ላከና አመጡት። ንጉሥ መርቆሬዎስን «ራስክን አትጉዳ፤ እኔ አልራራልህም» አለው። መርቆሬዎስ ንጉሡን «ጌታ በቅዱስ ወንጌል ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሯቸው። ነፍሳችሁን ግን መግደል አይችሉም ነፍሳችሁን የሚገድለውን ግን ፍሩት።» ያለውን አልሰማህምን?» አለው።

፴፫. ወአዘዘ ንጉሥ ይዝብጥዎ በአስዋጥ እስከ ይትመተር ሥጋሁ ወይውኅዝ ደሙ ዲበ ምድር። ወይቤሎ ለመርቆሬዎስ ዝኑ ይኄይሰከ። ወአዘዘ ይሰድዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ወይእሥርዎ እደዊሁ ወእገሪሁ። ወመንፈቀ ሌሊት ቆመ ወጸለየ። ወይቤ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ኅድግ ሊተ ኃጢአትየ ወአጽንዐኒ እንከ እሙት በእንተ ስምከ ቅዱስ። ወደምረኒ ምስለ ቅዱሳን ወሰማዕት። አሜን።

33. ንጉሥ መርቆሬዎስን ሥጋው እስከሚቆራረጥና ደሙ በምድር ላይ እስኪፈስ ድረስ እንዲገርፉትና እንዲደበድቡት አዘዘ። ንጉሥ መርቆሬዎስን «ይህ ይሻልሃል» አለው። እጁንና እግሩን አሥረው ወደ እሥር ቤት ይወስዱት ዘንድም አዘዘ። መርቆሬዎስ በመንፈቀ ሌሊት ቆሞ ጸለየ። «ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፣ ኃጢአቴን ይቅር በል። እንግዲህ ስለ ቅዱስ ስምህ እሞት ዘንድ አጽናኝ።

Scanned with CamScanner

፴፬. ወወረደ ሚካኤል መልአከ እግዚአብሔር ወአስተርአዮ በቤተ ሞቅሑ። ወይቤሎ እግዚአብሔር ወሀበከ ኀይለ ወደመረከ ምስለ ቅዱሳን ወሰማዕት። ወጊሠመ ትከውን ሰማዕተ። ወኵሉ ዘያበውእ መሥዋዕተ ወዕጣነ ወቍርባነ ወዘይተ በእንተ ስምከ ቅዱስ ወይሰሪ ሎቱ እግዚአብሔር ኃጢአቶ። ወኵሉ ዘይሁብ ለነዳይ ወለስምኪን ወለእንግዳ በእንተ ስምከ ቅዱስ እግዚአብሔር ይሰሪ ሎቱ ኃጢአቶ ወይጽሕፍ አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት ወዘይናዘዞሙ ለመቁሑን ወዘያሜኒ ሎሙ ይሰሪ ሎቱ እግዚአብሔር ኃጢአቶ። ወዘሐነጸ መርጡለከ ወዘጸሐፈ መጽሐፈ ገድልከ በእንተ ስምከ። ወእጽሕፍ አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት

ከቅዱሳንና ከሰማዕታት ጋርም ጨምረኝ" አለ። በእውነት ይደረግልን።

34. የእግዚአብሔር መልአክ ሚካኤል ወርዶ በእሥር ቤት ታየው። «እግዚአብሔር ኀይልን ይሰጥሀል። ከቅዱሳንና ከሰማ ዕታት ጋርም ይጨምርሀል። ነገ ሰማዕትነትን ትቀበላለህ። ስለ ቅዱስ ስምህ መሥዋዕ ትንና ዕጣንን፣ ቍርባንንና ዘይትን የሚያቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር ኀጢአቱን ይቅር ይለዋል። ስለ ቅዱስ ስምህ ለድኃ ለምስኪን ለተራበ ለሚሰጥ ሁሉ እግዚአ ብሔር ኀጢአቱን ይቅር ይለዋል። ስሙም በሕይወት መጽሐፍ ይጻፋል። የታሠሩትን ለሚያ ስፈታ ለሚጠይቅ እግዚአብሔር ኀጢአቱን ይቅር ይለዋል። ስለ ስምህ ቤትህን ለሠራ፣ የገድ ልህን መጽሐፍ ለጻፈ ስሙን በሕይወት መጽሐፍ እጽፈዋለሁ። በመንግሥተ ሰማያትም ከአብ

Scanned with CamScanner

ወእደ.ምሮ ምስለ አብርሃም ይ.ሥሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት።

፴፭. ወይብሎ መልአከ እግዚአ ብሔር ለመርቆሬዎስ ኀይለ እግዚአብሔር ምስሌከ። ወዘንተ እምድኅረ ይቤሎ ሖረ መልአከ እግዚአብሔር እምኔሁ። ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ ተፈትሐ መዋቅ ሕተ ሐፂን እምእደዊሁ ወእገ ሪሁ። ወቆመ መርቆሬዎስ ወሰብሐ ለእግዚአብሔር ወሰአሎ። ወበሳኒታ አዘዘ ንጉሥ ያምጽ እዎ ለመርቆሬዎስ ወይቤሎ መሐር ላሕየከ። ወይቤሎ መርቆ ሬዎስ ለንጉሥ ኀድግ አንተሂ ሰጊደ ለጣዖት። ወመሐር ነፍሰከ። ወተምዐ ንጉሥ ላዕለ መርቆ ሬዎስ። ወይቤሎሙ ለሐራሁ ንሥእዎ ወምትርዎ ርእሶ። ወመተርዎ ርእሶ አመ፳ወ፭ ለወርኀ ኅዳር። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ርሃም ከይሥሐቅ እና ከያዕቆብ ጋር አስቀምጠዋለሁ›› አለው።

35. የእግዚአብሔር መልአክ መርቆሬዎስን ‹‹የእግዚአብሔር ኀይል ካንተ ጋር ነው›› አለው። ይህን ከተናገረው በኋላ የእግዚአ ብሔር መልአክ ከርሱ ተሰወረ። ይህን እየነገረው ሳለ እግር ብረቱ ከእጁና ከእግሩ ተፈታ። መርቆሬዎስ ቆሞ እግዚአብሔርን አመሰገነው፤ ለመነው። በበነጋው (በማግስቱ) ንጉሥ መርቆሬ ዎስን ያመጡት ዘንድ አዘዘ። ‹‹ሰውነትህን አድን›› አለው። መርቆሬዎስ ንጉሡን ‹‹አንተም ለጣዖት መስገድን ተው። ነፍስህን አድን›› አለው። ንጉሥ በመርቆ ሬዎስ ላይ ተቈጣ። ወታደሮቹን ‹‹ይዛችሁ አንገቱን ቁረጡት›› አላቸው። ኅዳር ሃያ አምስት ቀን አንገቱን ቆረጡት። ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን። ለዘላለሙ አሜን።

፴፮. ወነበረ ዳኬዎስ ኅዳጠ መዋዕለ ወሐመ እስከ ወዕኡ ዕፄያት እምሥጋሁ። ወወዕአ ልሳኑ እምአፉሁ ወሞተ እኩየ ሞተ። ወነግሠ ህየንቴሁ ዑልያኖስ ዘይሰግድ ለጣዖት። ወይእኅዞሙ ለካህናት ወለዲያቆናት ወለክርስቲያን። ወለእመ አበየ ሰጊደ ለአማልክት ወለጣዖት ይመትር ክሣዶ። ወአምጽኡ ሎቱ ፪ተ ኤጲስ ቆጶሳተ ለ፩ዱ ስሙ ባስልዮስ። ወለካልኡ ጎርጎርዮስ። አኃው ፪ሆሙ ወጠቢባን እሙንቱ በሕገ ክርስቶስ።

36. ዳኬዎስ ትንሽ ዘመን ተቀመጠና ሰውነቱ ሁሉ ትል እስከሚሆን ድረስ ታመመ። አንደበቱ (ምላሱ) ከአፉ ወጥቶ በክፉ አሟሟት ሞተ። በእርሱ ምትክ ለጣዖት የሚሰግድ ዑልያኖስ ነገሠ። ካህናትን፣ ዲያቆናትንና ክርስቲያኖችን ያሳድዳቸዋል። ለአምላኮቻቸውና ለጣዖቶቻቸው አንሰግድም ካሉ አንገታቸውን ይቆርጣቸዋል። ሁለት ኤጲስ ቆጶሳትን አመጡለት። የአንደኛው ስም ባስልዮስ የሁለተኛው ስም ጎርጎርዮስ ይባላል። ሁለቱም አባቶች በክርስቶስ ሕግ የጸኑ ጥበበኞች ናቸው።

፴፯. ወይቤሎሙ ዑልያኖስ ንዑ ንስግድ ለጣዖት። ወይቤልዎ ኤጲስ ቆጶሳት ኦ ንጉሥ ንሕነሰ ኢንሰግድ ዘእንበለ እግዚአብሔር እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወተምዐ ንጉሥ ወአዘዘ ይስድዎሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወበሳኒታ አዘዘ ንጉሥ

37. ዑልያኖስ ‹‹ኑ ለጣዖት እንስገድ›› አላቸው። ኤጲስ ቆጶሳቱም ‹‹ንጉሥ ሆይ፣ እኛ ለጣዖት አንሰግድም። ያለ እግዚአብሔር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ የለንም›› አሉት። ንጉሡ ተቈጣ። ወደ ወህኒ ቤት እንዲወስዷቸውም አዘዘ።

Scanned with CamScanner

ያምጽእዎሙ ለኤጲስ ቀጶሳት። ወይቤሎ ንጉሥ ዑልያኖስ ለባስልዮስ ኦ ጽሑመ አጣሊ አይቴ ኀደጎ ለአምላክከ ወልደ ጸራቢ። ወይቤሎ ባስልዮስ ለንጉሥ ኀደግዎ ይዕርብ ሣፁናተ ለመቃብሪሆሙ ለሰማዕታት። ወይቤሎ ንጉሥ ለባስልዮስ ዑቅ ለነፍስከ አንሰ እትዔገሥከ በእንተ ዘልህቀ ምስሌከ።

በማግሥቱ ንጉሥ ኤጲስ ቆጶሳቱን ያመጧቸው ዘንድ አዘዘ። ንጉሥ ዑልያኖስ ባስልዮስን «አንተ የፍየል ጢም (ሽበት) የጠራቢ ልጅ የሆነ አምላክህን የት ተውከው?» አለው። ባስልዮስ ንጉሡን «ለሰማዕታት መቃብር ሣጥኖችን ይጠርብ ዘንድ ተውኩት» አለው። ንጉሥ ባስልዮስን «አንተ ለነፍስህ እወቅ። እኔ ግን ከአንተ ጋር ስላደግሁ ታግሼሀለሁ» አለው።

፴፰. ወካዕበ ይቤሎ ለኤጲስ ቆጶስ ተማከር ለሊከ ምስለ ልብከ እስከ እምጽእ ወእገብእ። ወእምድኅረ ገባእከ ለእመ ኢሰገድከ ለጣዖት እመትር ክሣደከ። ወይቤሎ ባስልዮስ ለንጉሥ ሐዊረከ ኀበ ፀብዕ ለእመ ገባእከ ኢተሠገወ ክርስቶስ እማርያም። ወተመዐ ንጉሥ ወአዘዘ ይደይዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወይቤ ዕቀብዎሙ እስከ እገብእ እምፀብዕ። ወሖረ ይትቃተል። ወነበሩ ባስልዮስ ወጎርጎርዮስ

38. ተፈመ «እስክመጣና እስክመለስ ድረስ እራስህ ከልብህ ምከር። ከተመለስኩ በኋላ ለጣዖት ካልሰገድክ አንገትክን እቆርጠዋለሁ።» አለው። ባስልዮስ ንጉሡን «ወደ ጦርነት ሔደህ ከተመለስክ ክርስቶስ ከማርያም አልተወለደም ማለት ነው» አለው። ንጉሥ ተቈጣና ወደ ወህኒ ቤት ያግዙት ዘንድ አዘዘ። «ከውጊያ እስክመለስ ድረስ ጠብቁት» አለና ወደ ውጊያው ሔደ። ባስልዮስና

ውስተ ቤተ ሞቅሕ በጾም ወበጸሎት።

፴፱. ወሶበ መስየ ቦኡ ቤተ ክርስቲያን። ወሀለወት ቤተ ክርስቲያን ቅድስት ውስተ ውእቱ ቤተ ሞቅሕ። ወጸለዩ ባስልዮስ ወጎርጎርዮስ ርእዩ ውስተ አምድ ሥዕለ መርቆሬዎስ። ወይቤሉ አማሕፀነ ነፍስነ ኀቤከ ወኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ትቅትሎ ለዑልያኖስ ውስተ ፀብእ። ወሖሩ ኤጲስ ቆጶሳት ወኖሙ። ወአስተርአዮ ለባስልዮስ መርቆሬዎስ በሕልም እንዘ ይብል ቀተልክዎ ለዑልያኖስ ዕልው ወርጉም። ወአንቅሖ ባስልዮስ ለጎርጎርዮስ ወነገሮ ዘርእየ በሕልም።

፵. ወተንሥኡ ወሖሩ ኀበ ቤተ ክርስቲያን። ወሶበ ቦኡ ቤተ ክርስቲያን ርእዩ ሥዕለ መርቆሬዎስ ወኲናተ ውስተ እዴሁ ዘምሉእ ደመ። ወይቤሎ ባስልዮስ ለመርቆሬዎስ ቀተልኮኑ

ጎርጎርዮስ ከወህኒ ቤቱ ውስጥ በጾምና በጸሎት ተቀመጡ።

39. ከወህኒ ቤቱ ውስጥ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ነበረች። በመሸ ጊዜ ባስልዮስና ጎርጎ ርዮስ ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብተው ሲጸልዩ በምሰሶው ላይ የመርቆሬዎስን ሥዕል አዩ። ኤጲስ ቆጶሳቱ ‹‹ዑልያኖስን በውጊያው ትገድለው ዘንድ ነፍሳችንን ወደ አንተና ወደ እግዚአብሔር አምላክህ አደራ ሰጠን።›› ብለው ሔዱና ተኙ። መርቆሬዎስም ለባስልዮስ ‹‹ከሐዲውንና ርጉሙን ዑልያ ኖስን ገደልኩት›› እያለ በሕልም ታየው። ባስልዮስ ጎርጎርዮስን ከእንቅልፉ ቀሰቀሰውና በሕልሙ ያየውን ነገረው።

40. ባስልዮስና ጎርጎርዮስ ተነሥተው ወደ ቤተ ክርስቲያን ሔዱ። ወደ ቤተ ክርስቲያን በገቡ ጊዜ በደም የተሞላ ጦር በእጁ ይዞ የመርቆሬዎስን ሥዕል

ለዑልያኖስ መምዕላይ። ወገዘኩ ሥዕል አጽንኖ ርእሶ። ወሶበ ርእዩ ኤጲስ ቆጶሳት ተፈሥሑ። ወባረክዎ ለእግዚአብሔር። ወአመ የሐውር ውስተ ፀብዕ መርቆሬዎስ ተቃተሎ ለዑልያኖስ መምዕላይ። ወሶበ ወግዖ ወድቀ እምላዕለ ፈረሱ። ወዑልያኖስ ነሥአ ሐመደ እምድር ወዘረወ ላዕለ። ወሞተ እኩየ ሞተ። ወገብኡ ሰራዊቱ።

፵፩. ወእንዘሁ ህየንቴሁ አኖሬ ምስሃ መፍቀሬ ሃይማኖተ ክርስቶስ። ነግሠ ወሐነጸ አብያተ ክርስቲያናት። ወአጽንዖሙ ለክርስቲያን በሀገረ ሮሜ። ወበስመ መርቆሬዎስ ሐነጸ መርጡለ። ወአስተርአየ ብዙኅ ተአምራተ እምውስቴ ውእቱ ቤተ ክርስቲያን። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ተመለከቱ። ባስልዮስ መርቆሬዎስን «ከሓዲ ዑልያኖስን ገደልከውን?» አለው። ይህ ሥዕል ራሱን ገዝቅ አደረገ። ኤጲስ ቆጶሳት ይህን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው። እግዚአብሔርንም አመሰገኑ። መርቆሬዎስ ወደ ውጊያ በሚሔድበት ጊዜ ከሐዲ ዑልያኖስን ወጋው። በወጋውም ጊዜ ከፈረሱ ላይ ወደቀ። ከመሬት አመድ አንሥቶ ወደላይ በተነ። በክፉ አሟሟትም ሞተ። ሠራዊቱም ተመለሱ።

41. በርሱ ምትክ የክርስቶስን ሃይማኖት የሚወድ አኖሬዎስን አነገሡ። አኖሬዎስም ቤተ ክርስቲያናትን ሠራ። በሮሜ ሀገር ያሉ ክርስቲያንን አበረታ ታቸው። በመርቆሬዎስ ስም ቤተ ክርስቲያን ሠራ። ከዚህ ቤተ ክርስቲያን ብዙ ታምራት ታዩ። ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ለዘላለሙ ይሁን። አሜን።

Scanned with CamScanner

ምዕራፍ ፪

፩. በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ። ገድል ወስምዕ ዘቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት ኀያል ወጽኑዕ መስተጋድል ዘፈጸመ ገድሎ አመ ፳ወ፭ ለወርኀ ኅዳር። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪. ወኮነ በመዋዕለ ዳኬዎስ ንጉሥ መምዕላይ ዘይሰግድ ለጣዖት። ወሀሎ ብእሲ ዘስሙ ቢስጦስ ዘአምነ በክርስቶስ እምኀበ ዐበይተ ንጉሥ። ወሀሎ ፩ ብእሲ ዘስሙ ፒሎፓጌር ወምሁረ ጥበብ ወኮሎ ፈጸመ። ወምህሮ ኩናትሂ ወተዕዐኖ አፍራስ ወነዲፈ ቀስት ወኮሉ ኀሊና ልቡ። ወኮነ የአምን በክርስቶስ በኅቡእ። ወኮነ ያነብብ

ምዕራፍ ሁለት

1. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እናምናለን። ይህ ገድልና ምስክርነት ኅዳር ሃያ አምስት ቀን የሚነገር ተጋድሎውን የፈጸመው ኀያልና ብርቱ የሆነው የቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት ነው። ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን። ለዘላለሙ አሜን።

2. በጣዖት አምላኪው በከሐዲው ንጉሥ በዳኬዎስ ዘመን እንዲህ ሆነ። ከንጉሥ ሹማምንቶች ዘንድ በክርስቶስ ያመነ ቢስጦስ የሚባል ሰው ነበር። ጥበብን የተማረ ፒሎፓጌር የሚባልም አንድ ሰው ነበር። ጦር ውጊያን፣ ፈረስ ግልቢያን፣ ጦር ውርወራን ሁሉንም ተማረ። በሐሳቡ ሁሉ በስውር በክርስቶስ የሚያምን ሆነ። መጻሕፍት ያነባል።

መጻሕፍተ፡፡ ተለዐለ ወልዱ ፒሉፓዴር ወይእኅዝ ወያጽንዕ ስመ ክርስቶስ፡፡ ወአምነ ቦቱ፡፡ ወኮነ አርአያሁ ወላሕየ ገጹ ብሩሀ፡፡ ወነጹሕ ነፍሱ ወሥጋሁ፡፡ ወያበዝኅ ጾመ ወጸሎተ ወምጽዋተ ወመፍቅረ ነዳያን ወመሐሬ፡፡ ወኵሎ መዋዕለ ይስአልዎ አቡሁ ወእሙ ከመ ያውስብ፡፡ ወአበየ አውስቦ፡፡

ልጁ ፒሉፓዴር እየአደገ መጣ፤ የክርስቶስንም ስም መውደድ ጀመረ፤ ያምንበታልም፡፡ ጾምን፣ ጸሎትንና ምጽዋትን ቢያበዛም ደም ግባቱ የሚያምር ፊቱ የሚያበራ ሆነ፡፡ ሰውነቱም ንጹሕ ሆነ፡፡ ድሀን የሚወድ ርኅሩህም ነው፡፡ አባቱና እናቱም ያገባ ዘንድ ሁል ጊዜ ይጠይቁታል፡፡ እሱ ግን «ማግባት አልፈልግም» አለ፡፡

፫. ወእምድኅረ ሞተ አቡሁ ጸውዖ ንጉሥ ወአንበሮ በመንበረ አቡሁ፡፡ ወሰመዮ ስሞ መርቆሬዎስ፡፡ ወውእቱ ንጉሥ ያፈቅሮ ፈድፋደ፡፡ ወእምድኅረ ኮነ ሸወዐተ ዓመተ መዋዕለ ሕይወቱ አስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር በሌሊት ወሰይፍ ውስተ እደዊሁ፡፡ ወይቤሎ ሰላም ለከ ኦ መርቆሬዎስ ወማዕ ፀረከ ወጽናዕ ወኢትፍራህ፡፡ ወእምዝ ወሀበ ሰይፈ ወተሰወረ እምኔሁ፡፡

3. አባቱ ከሞተ በኋላ ንጉሡ ጠርቶ በአባቱ ዙፋን አስቀመጠው፡፡ ስሙንም መርቆሬዎስ ብሎ ሰየመው፡፡ ንጉሡ ፈጽሞ ይወደዋል፡፡ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ከሆነው በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ በእጁ ሰይፍ ይዞ በሌሊት ታየው፡፡ «መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሰላም ላንተ ይሁን፤ ጽና፤ ጠላትህን ታሸንፋለህ፤ አትፍራ» አለው፡፡ ከዚህ በኋላ ሰይፍ ሰጠውና ከርሱ ተሰወረ፡፡

፬. ወእምድኅረ ውእቱ መዋዕል መጽኡ ፀር በርበር ወበጺሑ ሀገረ ዳኬዎስ ንጉሥ ወማኅረኩ:: ወአስተጋብአ ዳኬዎስ ሰራዊቶ:: ወወፅአ ይትራከቦሙ:: ወቆመ ቅዱስ መርቆሬዎስ ወቦአ ኀበ ሰራዊተ በርበር ምስለ ሰይፍ:: ወቀተሎሙ ለንጉሥሙ ወለዐበይቶሙ:: ወሰደዶሙ ወቀተለ ብዙኃነ እምሰራዊቶሙ:: ወዳኬዎስ ንጉሥ ሶበ ሞአሙ ለሰብአ በርበር ገብአ በዐቢይ ፍሥሓ::

፭. ወእምዝ ጸውዖ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወወሀቦ ዐቢየ ርስተ ወወርቀ ወብሩረ ወአልባሰ ወአፍራሰ ወአብቅልተ ወአግብርተ ብዙኃነ ወካልአ ንዋየ:: ወሤሞ ላዕለ መማክርቲሁ ወላዕለ ዐቢዮቱ ወመሳፍንቱ ወላዕለ ኵሉ ዘውስተ መንግሥቱ:: ወአዘዘ ንጉሥ ከመ ኢይትዐደዉ ቃሎ:: ወገብአ ቅዱስ መርቆሬዎስ ውስተ ቤቱ በዐቢይ ፍሥሓ ወውዳሴ::

4. ከዚህ ቀን በኋላ በርበር የሚባሉ ጠላቶች መጡ:: ከንጉሥ ዳኬዎስም ሀገር ደርሰው ጠላትን ማረኩ:: ዳኬዎስ ሰራዊቱን ሰብስቦ ሊዋጋቸው መጣ:: ቅዱስ መርቆሬዎስ ተነሣና ከበርበር ሰራዊት ጋር ውጊያ ገጠመ:: ንጉሡንና መኳንንቶችን ገደላቸው፣ አባረራቸው:: ከሰራዊታቸውም ብዙዎችን ገደለ:: ንጉሥ ዳኬዎስ የበርበር ሰዎችን ባሸነፈ ጊዜ በታላቅ ደስታ ወደ ሀገሩ ተመለሰ::

5. ከዚህ በኋላ ንጉሡ ቅዱስ መርቆሬዎስን ጠርቶ ርስት ጉልት ሰጠው:: ወርቅና ብር፣ ልብስ፣ ፈረስና በቅሎ ብዙ አሽከሮችንና ሌላ ገንዘብም ሰጠው:: በአማካሪዎቹና በመኳንንቱ ላይ፣ በመሳፍንቱና በመንግሥቱ ሁሉ ላይ ሾመው:: ንጉሥ የመርቆሬዎስን ቃል እንዲያከብሩ አዘዘ:: ቅዱስ መርቆሬዎስም በታላቅ ምስጋናና ደስታ ወደ ቤቱ ተመለሰ::

Scanned with CamScanner

፮. ወእምድኅረ ጸብሐ ጸውዐ ንጉሥ መሳፍንቶ ወዐበይተ መንግሥቱ። ወይቤሎሙ ይደል ወነ ንሑር ኀበ አማልክቲነ ወንጥባሕ ሎሙ ወናብእ ዕጣነ ወመሥዋዕተ እስመ እሙንቱ ወሀቡነ ኀይለ ወመዊዐ ላዕለ ጸላእትነ ወቀተልናሆሙ ወሰደድ ናሆሙ። ወተንሥአ ንጉሥ ምስለ መሳፍንቱ ወዐበይተ መንግሥቱ። ወሖሩ ኀበ አማልክ ቲሆሙ። ወቅዱስ መርቆሬዎስ ድኅረ ይቀውም ከመ ኢይሑር ምስሌሆሙ ወይእኅዝ ፈረሰ። ወሶበ ሖሩ ገብአ ውስተ ቤቱ።

፯. ወመጽአ ፩ዱ እምሰራዊቱ ለንጉሥ ወይቤሎ ሕያው ንጉሥ ለዓለም። ወዝ መርቆሬዎስ ዘአዕበይኮ ወአክበርኮ ላዕለ መሳፍንቲከ ወላዕለ ኵሉ ዐበይተ መንግሥትከ ወወሀብኮ ዐቢየ ሀብተ ወአበየ ትእዛዘከ ወኢሰምዐ ቃለከ ወኢሰገደ ለአማልክቲከ። ወይቤሎ ንጉሥ ኢይሰምዕ

6. ከነጋ በኋላ ንጉሥ መሳፍ ንቱንና ባለ ሥልጣናቱን ጠርቶ ‹‹ወደ አምላኮቻችን መሔድ ይገባናል። እንሠዋላቸው። ዕጣንና መሥዋዕትን እናቅር ብላቸው። በጠላቶቻችን ላይ እነርሱ ኀይልንና ድልን ሰጥተ ውን አሸንፈናቸዋልና ገድለና ቸዋልና›› አላቸው። ንጉሥ ከመሳፍንቱና ከባለሥልጣናቱ ጋር ተነሥና ወደ ጣዖቶቻቸው ሔዱ። ቅዱስ መርቆሬዎስ ግን ከነርሱ ጋር ላለመሔድ ወደ ኋላ ቀርቶ ፈረሱን ያዘ። በሔዱ ጊዜም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

7. ከንጉሡ ሰራዊቶች አንዱ መጥቶ ‹‹ንጉሥ ሆይ፣ ለዘላለም ሕያው ነህ። በመሳፍንቶችህ ላይና በባለሥልጣኖችህ ላይ የሾምከውና ያከበርከው ታላቅ ሀብትን የሰጠኸው ይህ መርቆ ሬዎስ ትእዛዝህን አላከበረም፤ ቃልህንም አልሰማም፤ ለአምላ ኮችህም አልሰገደም›› አለው።

ነገረ ላዕለ መርቆሬዎስ። እ ብእሲ ለእመ ሀለወከ ጽልእ ምስሌሁ አነ አእምር። ወለእመ እሙን ነገርከ ቀናዕከ ለነ ወቀናዕከ ለአማልክቲነ። ንሁበከ ዐቢየ ሀብተ። ወለእመ ሐሰት ነገርከ ዐቢየ ኵነኔ ናምጽእ ላዕሌከ።

ንጉሡም «ሰውዬ ሆይ፣ በመርቆሬዎስ ላይ ክፉ ነገርን አልሰማም፤ ከርሱ ጋር ጠብ እንዳለህ አውቃለሁ። ነገርህ እውነት ከሆነ ለኛና ለአምላኮቻችን ቀናህ። ብዙ ሀብት እንሰጥሀለን። ነገርህ ሐሰት ከሆነ ግን በአንተ ላይ ከባድ ቅጣት ይከተልሀል» አለው።

፰. ወለአከ ሶቤሃ ንጉሥ ኀበ ቅዱስ መርቆሬዎስ ከመ ይብጻሕ ኀቤሁ ፍጡነ። ወይቤሉ ኢይክል መጺአ ኀቤከ ዮም። ወይቤሎሙ ንጉሥ ለላእካን ኅድግዎ ያዕርፍ ንስቲተ እስመ ደክመ በኀበ ጸብእ። ወእምድኅረ ጸብሐ ለአከ ንጉሥ ወመጽአ ቅዱስ መርቆሬዎስ። ወቆመ ቅድመ ንጉሥ።

8. ያን ጊዜ ቅዱስ መርቆሬ ምስ ወደርሱ ፈጥኖ ይደርስ ዘንድ ንጉሡ መልክተኛ ላከ። መርቆሬዎስም «ዛሬ ወደ አንተ መምጣት አልችልም» አለው። ንጉሥ መልእክተኞችን «በጦርነቱ ደክሟልና ተውት፤ ትንሽ ይረፍ» አላቸው። በበነጋው (በማግሥቱ) ንጉሥ መልክተኛ ልኮ ቅዱስ መርቆሬዎስ መጣና በንጉሡ ፊት ቆመ።

፱. ወይቤሉ ዳኬዎስ ንጉሥ እሙንኑ ለዘክሕድኮ ዘወሀብናከ ብዙኀ ንዋየ ወአዕበይናከ ወአክበርናከ ኢያእመርከኑ ከመ አማልክቲነ ወሀቡከ ኀይለ ወጽንዐ

9. ንጉሥ ዳኬዎስ «ብዙ ገንዘብ የሰጠንህን፣ ከፍ ከፍ ያደረግንህን፣ ያከበርንህን የካድ እውነት ነውን? አምላኮቻች ኀይልንና ብርታትን በውጊያ

በውስተ ቀትል። ወቀተልከ ጸላኢተነ ወሰደድኮሙ። ወለከሰ ይደልወከ ትትባሕ ሎሙ ለአማልክቲነ ወታብእ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወትስግድ ሎሙ።

ላይ እንደሰጡህ፣ ጠላቶቻችንን እንደገደልክ፣ እንዳሳደድክ፣ አላውቅህምን? አንተ ለአምላኮቻችን ትሠዋላቸው ዘንድ መሥዋዕትና ቍርባንንም ታቀርብላቸው ዘንድ ትሰግድላቸውም ዘንድ ይገባሃል» አለው።

፲. ወይቤ ቅዱስ መርቆሬዎስ ኦ ንጉሥ ሀብትከ ዘወሀብከኒ ይግባእ ኀቤከ ወአልብየ ፍቅር ኀቤሁ። ስማዕ እንግርከ አጽሉን አምላክከ እብን ውእቱ ዘኢይክል አድኅኖተ ነፍሱ። ርድአኒ ሶበ ትብሉ ኢይረድአክ። ወአንሰ ኢየአምሮ ወኢይሰግድ ሎቱ። ወአምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአእምን ቦቱ ወእመውት በእንተ ስሙ። ወውእቱ ዘአጽንዐኒ ወረድአኒ ወፈነወ መልአኮ ወአድኀነኒ። ወከልአ ቅዱስ መርቆሬዎስ አልባሲሁ ወቅንዓቶ ዘውስጥ ወገደፈ ቅድመ ንጉሥ። ወይቤሎ ንሣእ ዘወሀብከኒ።

10. ቅዱስ መርቆሬዎስ «ንጉሥ ሆይ፣ የሰጠኸኝ ሀብትህ ወደ አንተ ይመለስ። ለርሱ ፍቅር የለኝም። ንጉሥ ሆይ፣ ስማ፤ ልንገርህ፤ አጽሉን አምላክህ ራሱን ማዳን የማይችል ድንጋይ ነው። ርዳኝ ባልከው ጊዜ አይረዳህም። እኔ አላውቀውም። አልሰግድለትም። እኔ የማምንበት አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለ ስሙም እሞታለሁ። መልአኩን ልኮ ያዳነኝ፣ ያጸናኝ፣ የረዳኝ እርሱ ነው።» አለው። ቅዱስ መርቆሬዎስ የውስጥ ቅናቱንና ልብሱን አውልቆ በንጉሡ ፊት ጣለለትና «የሰጠኸኝን ውሰድ» አለው።

፲፩. ወውእተ ጊዜ ተምዐ ንጉሥ ዐቢየ መዓተ ወፈቀደ ይእሥሮ ወይዝብጦ በጥብጣቤ ፍቱል። ወዘበጦ እስከ ይውኅዝ ደሙ ላዕለ ምድር ከመ ማይ። ወወሰድዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወሶበ ኮነ ድራረ ኀለየ በልቡ ንጉሥ ዐቢይ በእንተ መርቆሬዎስ። ወአዘዘ ከመ ያምጽኡ ሎቱ ጥዑመ መብልዐ ወጥዑመ ስቴ ወይኅዕብዎ ቍስሎ ወያስተፍሥሖ ልቦ።

11. ያንጊዜ ንጉሥ ከመጠን በላይ ተቈጣ። ያሥረው ዘንድና በተፈተለ መግረፊያ ይግረፈው ዘንድ ወደደ። በምድር ላይ ደሙ እንደ ውሀ እስኪፈስ ድረስ ገረፈው። ወደ እሥር ቤት ወሰዱት። የእራት ግብዣ በሆነ ጊዜ ታላቁ ንጉሥ ስለ መርቆሬዎስ በልቡ አሰበ። ልቡና ውን ደስ ያሰኘው ዘንድ የጣመ ምግብና የጣመ መጠጥ ያመ ጡለት ዘንድ ቍስሉንም ያጣቡለት ዘንድ አዘዘ።

፲፪. ወይቤሉ ላእከ ይቤለከ ንጉሥ ዝብጠትከ ወቍስልከ የሐዩ። ወአንተ ስማዕ ነገርየ ወጥባሕ ለአማልክትየ። ወኢታማስን ሥጋከ። ወአነሂ ኢይፈቅድ ቀቲሎተከ ወኵንኖተከ ወአፈ ቅረከ። ወኢሰምዐ ነገሮሙ። ወኢብልዐ መብልዖሙ። ወኢሰትየ ስቴሆሙ።

12. መልክተኛው መርቆሬ ዎስን «ንጉሥ የተመታህው ቍስልህ ይድንልሀል። አንተ ነገሬን ስማ። ለአምላኮቼ ሠዋ። ሰውነትህን አታጎሳቊል እኔም ሥቃይህንና ሞትህን አልፈ ልግም። እወድሀለሁ። ይልሀል» አለው። መርቆሬዎስ ግን ነገራ ቸውን አልሰማም። ምግባቸውን አልበላም። መጠጣቸውንም አልጠጣም።

፲፫. ወሶበ ጸብሐ አምጽእዎ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ቅድመ

13. በነጋ ጊዜም ቅዱስ መርቆሬዎስን በንጉሡ ፊት

ንጉሥ። ወይቤሎ ንጉሥ መምዕላይ ኦ መርቆሬዎስ አእመርኩ ከመ ሥራይ ብከ ወመኑ ፈውሰከ ቍስለከ። ይክልኑ ክርስቶስ ፈውሶ? ስማዕ ነገርየ ወጥባሕ ለአማልክትየ። ወመሐልኩ በአጵሎን ዐቢይ አምላክ። ወእሁበከ ወለትየ ወክፍለ መንግሥትየ ወትከውን ምስሌየ በመንግሥትየ። ወኢታማስን ሥጋከ በከንቱ።

፲፬. ወይቤሎ ቅዱስ መርቆሬዎስ ዘፈቀድከ ግበር ኢየኀድግ አምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወውእተ ጊዜ አዘዘ ንጉሥ ያውፅኡ አነዳ ርእሱ ወይግበሩ አፍሐመ እሳት ዲበ ርእሱ። ወገብሩ በከመ አዘዞሙ። ወወረደ ሚካኤል አምሰማይ ኀበ ቅዱስ መርቆሬዎስ። ወአጥፍአ አፍሐመ እሳት ወኢለከፎ። ወአዘዘ ንጉሥ መምዕላይ ያምጽኡ ዐራተ ዘሐፂን ወያንድዱ ታሕቴሁ እሳተ። ወቅዱስ መርቆሬዎስ ይነብር

አቀረቡት። ከሓዲው ንጉሥ "መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሥራይ እንዳለብህ አወቅሁ። ቍስልህን ማን አዳነህ? ክርስቶስ ማዳን ይችላልን? ነገሬን ስማ፤ ለአምላኮቼም ሠዋ። በታላቁ አምላክ በአጵሎን ማልኩልህ። ሴት ልጄን አጋብሀለሁ። የመንግሥቴን እኩሌታ (ግማሽ) እሰጥሀለሁ። በግዛቴም ከእኔ ጋራ ትሆናለህ። ሥጋህን በሥቃይ አታንገላታ" አለው።

14. ቅዱስ መርቆሬዎስም «የፈለግኸውን አድርግ። አምላኬን ኢየሱስ ክርስቶስን አልተውም» አለው። ያን ጊዜ ንጉሥ ራሱን አቁማዳ ያወጡ ዘንድ በራሱ ላይም የእሳት ፍም ያደርጉ ዘንድ አዘዘ። እንዳዘዛቸውም አደረጉ። ሚካኤል ከሰማይ ወደ ቅዱስ መርቆሬዎስ ወርዶ የእሳቱን ነበልባል አጠፋው። ሥጋውንም አልነካውም። ከሓዲው ንጉሥ የብረት አልጋ ያመጡ ዘንድ በሥሩም እሳት ያነዱ ዘንድ

ላዕሌሁ ወአልቦ ዘነሀሎ ኵነኔ።

፲፭. ወእምዝ ንጉሥ ይእሥ ርዎ ኢደዊሁ ወእገሪሁ። ወሃዲ ይእሥርዎ ኀበ ዘነበ ፈረስ። ወሰሐብዎ ኀበ ኵሉ ቅጽረ ሀገር። ወወደይዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ። ወሚካኤል መልአክ ያጸንዖ። ወዐበይተ ንጉሥ ወሰራዊቱ ወመሳፍንቲሁ ሖሩ ኀበ መርቆሬዎስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ በጽባሕ ወይቤልዎ ወይ ለነ ዘንሬእየከ ትጸውር ዘንተ ዐቢየ ኵነኔ። ወመሐር መንፈ ሰከ። ወኢታማስን ሥጋከ በዝ ኵነኔ።

፲፮. ወተብሎ ኅቤሁ ለንጉሥ። ወይቤሎ በዐቢይ ቃል ወኢትነድክ ትኩንኖ ዳግመ በቅድሜነ ወእመሰ አበይከ ሰሚዐ ነገረነ ንሐውር ወንነድገከ ባሕቲቲከ። ወእምድኅረዝ ነገር አስተርአዮ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ጊዜ

ቅዱስ መርቆሬዎስን በላዩ ላይ ያስቀምጡ ዘንድ አዘዘ። ነገር ግን ምንም አልደረሰበትም።

15. ንጉሡ እጆቹንና እግሮቹን ያሥሩት ዘንድ ዳግመኛም በፈረስ ጅራት ያሥሩት ዘንድ አዘዘ። ወደ ሁሉም የሀገር ዳርቻ ጎተቱት። ወደ ወህኒ ቤትም አስገቡት። ነገር ግን ሚካኤል መልአክ ያጸናዋል። የንጉሡ ባለሟሎች፣ ሰራዊቱና መሳፍንቱ በጧት መርቆሬዎስ ወዳለበት ወህኒ ቤት ሄደው «ይህን ትልቅ መከራ ተሸክመህ ስናይህ ወዮልን። ለነፍስህ ራራ። ሥጋህን በዚህ መከራ አታሠቃይ። ምክራችንን ስማ» አሉት።

16. ወደ ንጉሡ ተመልሰው «በፊታችን መርቆሬዎስን ታሠቃየው ዘንድ አንሻም። ነገር ግን ምክራችንን (ነገራችንን) ካልሰማህ ብቻህን ትተንህ እንሔዳለን» ብለው ጮኹበት። ከዚህ በኋላ በኪሩቤል ላይ የሚቀመጥ

መንፈቀ ሌሊት ለቅዱስ መርቆሬዎስ በቤተ ሞቅሕ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል መንበሩ እሳት ዘይጸውርዎ ኪሩቤል። ወይቤሎ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰላም ለከ ኦ ፍቁርየ ዘነረይኩከ ወአመንከ በስምየ በቅድመ ነገሥት መምህልያን። ወጸሐፍኩ ስመከ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት። ወወሀብኩከ ፫ አክሊላተ። ፩ በእንተ ድንግልናከ። ፩ በእንተ ዘአመንከ። ፩ በእንተ ዘተከዕወ ደምከ በእንተ ስምየ።

፲፮.ወይቤሎ ካዕበ እግዚአብሔር ለመርቆሬዎስ ኵሉ ዘሐነጸ ቤተ ክርስቲያን በስምከ አነ አሐንጽ ሎቱ ማኅፈደ በመንግሥተ ሰማያት ምስለ አብርሃም ይሥሐቅ ወያዕቆብ። ወኵሉ ዘያበውእ ዕጣነ ወቍርባነ ለቤተ ክርስቲያንከ አነ እትሜጦ በከመ ተመጠውኩ መሥዋዕተ አቤል ወቆርኔሌዎስ። ወዘይሰሚ ወልዶ በስምከ አነ እሁብ ለከ

ዙፋኑ እሳት የሆነ ኪሩቤል የሚሸከሙት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈቀ ሌሊት በወህኒ ቤት ለቅዱስ መርቆሬዎስ ታየው። ቅዱስ መርቆሬዎስን «እኔ የመረጥኩህ፣ በዐላውያን ነገሥታት ፊት በስሜ ያመንክ ወዳጄ ሆይ፣ ሰላም ላንተ ይሁን። ስምህን በሕይወት መጻፍ ጻፍኩልህ። ሦስት አክሊሎችን ሰጠሁህ። አንዱ ስለድንግልናህ ሁለተኛው ስለ እምነትህ ሦስተኛው ደግሞ ስለ ስሜ ደምህ በመፍሰሱ ሰጠሁህ» አለው።

17. ዳግመኛም እግዚአብሔር መርቆሬዎስን «በስምህ ቤተ ክርስቲያንን ለሠራ እኔ ከአብርሃም ከይሥሐቅ ከያዕቆብ ጋር በመንግሥተ ሰማያት ቤትን እሠራለታለሁ። ዕጣንንና ቍርባንን ለቤተ ክርስቲያንህ ለሚሰጡ ሁሉ እኔ የአቤልንና የቆርኔሌዎስን መሥዋዕት እንደተቀበልኩ እቀበለዋለሁ። ልጁን በስምህ ለሚሰይም እኔ በመንግሥተ

ዐስበ በመንግሥተ ሰማያት። ወኵሉ ዘይጽሕፍ መጽሐፈ ገድልከ ወዘያጽሕፍኒ ወያነብር ውስተ ቤቱ ወኢይከውን ለምጽ ወኢነዳየ ወኢረኃበ ወኢንዴተ። ወወሀበ መድኃኒነ ለመርቆሬዎስ ሰላመ ወዐርገ ውስተ ሰማያት በዐቢይ ስብሐት ወውዳሴ።

፲፰. ወእምድኅረ ጸብሐ አዘዘ ንጉሥ መምዕላይ ያምጽእዎ ለመርቆሬዎስ ወይሰድዎ በገዳም እምሀገር ኅዕለ ፈለግ ወይምትርዎ ክሣዶ በሰይፍ። ወአውፅእዎ እንዘ እሡር እደዊሁ ወእገሪሁ። ወእንዘ የሐውር ወድቀ እምክብደተ ሐፂን። ወቆመ መርቆሬዎስ ወሰፍሐ እደዊሁ ወጸለየ ኀበ እግዚአብሔር። ወይቤ አአኵተከ አብ አኃዜ ኵሉ ዓለም አባ ሊቅነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ። አአኵተከ ኦ መንፈስ ቅዱስ ጰራቅሊጦስ። እስእለከ ኦ ሊቅየ ወአምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ ተመጠዋ

ሰማያት ዋጋውን እከፍለዋለሁ። ገድልህን ለሚጽፍ፣ ለሚያጽፍ፣ ከቤቱም ለሚያስቀምጥ በቤቱ ውስጥ ሕመም፣ ችግርና ረኃብ አይኖርም» አለው። ከዚህ በኋላ መድኃኒታችን ለመርቆሬዎስ ሰላምታ ሰጥቶት በታላቅ ምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ።

18. ከነጋ በኋላ ከሐዲው ንጉሥ መርቆሬዎስን ያመጡት ዘንድ ከሀገር አውጥተው በሜዳና በወንዝ ዳር ወስደው አንገቱንም በሰይፍ ይቆርጡት ዘንድ አዘዘ። እጁንና እግሩን አሥረው ወሰዱት። ከብረቱ ክብደት የተነሣ ሲሄድ ወደቀ። መርቆሬዎስ ቆሞ እጁን ዘርግቶ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። «አባታችን፣ መምህራችን፣ ዓለምን ሁሉ የያዝክ አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፣ አመሰግንሃለሁ። መንፈስ ቅዱስ ሆይ፣ አመሰግንሃለሁ። ጰራቅሊጦስ ሆይ፣ አመሰግንሃለሁ። መምህሬ አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፣ ነፍሴን ተቀበል።

ለነፍስየ ከመ ዕጣን ንጹሕ ትዕርግ ነፍስየ ቅድሜከ።

፲፱. ወእስእለከ ከመ ትፈኑ ሊተ ሚካኤልሃ ዘየዐቅብ ሥጋየ። እስእለከ እግዚእየ ወአምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ አዝዝ ዘይከድን ሥጋየ ወይጹርም ኀበ ዘፈቀድከ ወይኩን ሥጋየ ድልወ በኀቤከ። ወአንተ አጽንዖ ለደቂቆሙ። ዕቀቦሙ ለእለ ገነዙ ሥጋየ። እስእለከ እግዚእየ ኀበ ነበረ ሥጋየ ወኢይቅረብ መንፈስ ርኩስ ኀቤሁ ወኢኩናት ወኢሰይፍ እስመ ስብሐት ወውዳሴ ወኀይል ምስለ አቡከ ህልው ወመንፈስ ቅዱስ ማኅየዊ ይዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን።

፳. ወመጠወ ክሣዶ ወመተርዎ ርእሶ። ወተፈጸመ ስምዑ ኣመ ፳ወ፭ ለኀደር በሰላመ እግዚአብሔር አሜን። ወገብረ መርቆሬዎስ መንክረ። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

እንደ ንጹሕ ዕጣንም በፊትህ ታርግ። አለ።

19. ዳግመኛም ሥጋዬን የሚጠብቅ ሚካኤልን ትልክልኝ ዘንድ እለምንሀለሁ። ጌታዬ አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ። ሥጋዬን የሚቀብር አንተ ወደ ፈለግህበትም የሚወስድ አዝዙ። ሥጋዬ በአንተ ዘንድ የተዘጋጀ ይሁን። ልጆቻቸውንም አንተ አጽናው። ሥጋዬን የሚገንዙትንም ጠብቃቸው። ጌታዬ ሆይ፣ ሥጋዬ ወደ ተቀመጠበት ጦር ወይም ሰይፍ ወይም መንፈስ ርኩስ እንዳይቀርብ እለምንሀለሁ። አለ። ምስጋናና ውዳሴ ኀይል ከአባትህ ጋር ማሕየዊ ከሚሆን መንፈስ ቅዱስ ጋር ላንተ ይሁን። ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ አሜን።

20. ኅዳር ሃያ አምስት ቀን ራሱን ሰጠ። አንገቱንም ቆረጡት። ሰማዕትነቱም በእግዚአብሔር ሰላም ተፈጸመ። አሜን። መርቆሬዎስም ብዙ ተአምራትን አደረገ። ጸሎቱና በረከቱ ለዘላለሙ ከእኛ ጋር ይሁን። አሜን።

ምዕራፍ ፫

፩. በስመ አብ ወወልድ መንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ፡፡ አመ ፳ወ፭ ለኅዳር ስምዐ ዘቅዱስ መርቆሬዎስ፡፡ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

2. በመዋዕለ ዳኬዎስ ወዑልያኖስ ነገሥት ዘሀቢይ ሀገረ ሮሜ ኀብሩ በ፩ ምክር ወበ፩ ቃል፡፡ ወአዘዙ ኵሉ ዘውስተ መንግሥቶሙ ወአድያ ሚሆሙ ከመ ያምልኩ አማልክ ቲሆሙ ወይስግዱ ሎሙ ወአምጽኡ ኵሉ ሰብእ፡፡ ወአዘዝዎሙ ከማሁ፡፡ ወእስተ ፋጠኑ ኦሆ ብሂለ እምፍርሃት ወእምትግምርት፡፡ ወፈጺሞሙ ተፈሥሑ ፈድፋደ ወመሰሎሙ ከመ ዘአማልክቲሆሙ በእስሕቶ

ምዕራፍ ሦስት

1. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እናምናለን፡፡ ኅዳር ሃያ አምስት ቀን ቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕትነትን ተቀበለ፡፡ ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን፡፡ ለዘላለሙ አሜን፡፡

2. በታላቋ ሀገር ሮሚ የነገሡ ዳኬዎስና ዑልያኖስ በአንድ ምክር በአንድ ቃል በአንድነት ለመሥራት ተባበሩ፡፡ በግዛታ ቸውና በአውራጃቸው ውስጥ ያሉትን ሁሉ አምላኮቻቸውን ያመልኩ ዘንድና ይሰግዱላቸው ዘንድ አዘዙ፡፡ ሁሉንም ሰው አስመጥተው ለጣኦት እንዲሰግዱ አዘዟቸው፡፡ ከፍራታቸውና ከጭንቀታቸው የተነሣ ፈቃደኞች ሆኑ፡፡ ይህን ካደረጉ በኋላ ፈጽመው ተደሰቱ፡፡ ሰይጣን ለአሳታቸው አምላኮቻቸው

Scanned with CamScanner

ስይጣን ወደዩ ውስተ ልበ ኵሉ ፍቅሮሙ ወአእምሮቶሙ።

፫. ወእምዝ አዘዙ ይጽሐፉ መጽሐፈ ዘይብል ንሕነ ዳኪዎስ ወዑልያኖስ አኃዝያነ ኵሉ ኄራን ወጽኑዓን ወኵሉ ዘውስተ መንግሥትነ እስከ አጽናፈ ዓለም ይግበሩ በከመ አዘዝነ። እስመ አማን ርቱዕ ውእቱ። ወአማልክቲነ አማልክተ ጽድቅ። ወእሙንቱ ዐቀቡ ለነ ዘንተ ዐቢየ መንግሥተ። ወሀቡነ ኀያለ በውስተ ጸብእ። ወአስተርአየ ሠናይ ፈቃዶሙ በላዕሌነ። ወወሀቡነ ጽንዐ። ወአዕበዩነ እምኵሎሙ ነገሥታተ ምድር። ወአኮ ዘንተ ባሕቲቶሙ። አላ ወሀቡነ በረከተ ዘርእ ወፍሬያተ ወንዋየ። ወጠይቀነ ኵሎሙ እምነቤሆሙ እሙንቱ ይገብሩ ኵሎ ሠናየ ወያቀውሙ ኵሎ ዓለመ።

በሁሉም ልብ ውስጥ ፍቅራቸውንና ዕውቀታቸውን የጨመሩ መሰላቸው።

3. ከዚህ በኋላ እንዲህ የሚል መጽሐፍ ይጽፉ ዘንድ አዘዙ። እኛ ዳኬዎስና ዑልያኖስ በግዛታችን ውስጥ እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ እንደ ትእዛዛችን ያደርጉ ዘንድ ደጎችንና ጠንካሮችን ሁሉ የያዝን ነን። ይህ ትክክል ነውና። አምላኮቻችንም የእውነት አምላኮች ናቸው። ታላቁን መንግሥታችንን ጠብቀውልናልና። በጦርንትም ጊዜ ኀይልን ሰጥተውናልና። መልካም ፈቃዳቸው በእኛ ላይ ታየ። ብርታትን ሰጡን። ከሁሉም የምድር ነገሥታት በላይ ከፍ ከፍ አደረጉን። ይህ ብቻ አይደለም። የዘር በረከትን፣ ፍሬዎችንና ገንዘብንም ሰጡን እንጂ። እነርሱ መልካሙን ሁሉ ያደርጉልን ዘንድ ከነርሱ ዘንድ ሁሉን ከጠየቅን መልካሙን ሁሉ ያደርጉልናል። ዓለሙን ሁሉ ያጸኑልናል።

Scanned with CamScanner

፬. ወበእንተ ዝንቱ ጸሐፍነ በዕ ምክር ምስለ ኵሉ ዘውስተ መንግሥትነ በኵለሄ እለ ይነብሩ ኀበ ምኵናኒነ ተባዕት ወአንስት ገብር ወእግዓዚ ያስተፋጥኑ እብኦ መብአ ለአማልክቲነ፡፡ ወይትቀነዩ ሎሙ በፍርሃት ወበረዓድ ወበግናይ ወበአክብሮ ፍጹመ፡፡ ወዘሰምዐ ትእዛዘነ ይረክብ በኀቤነ ዐቢየ ክብረ ወሠናየ ሀብተ፡፡ ወዘዐለወ ትእዛዘነ ወአበየ ሰሚዐ ነገረነ ዘይቤ ዝንቱ መጽሐፍ ይትኴነን በቤተ ሞቅሕ በብዙኀ ኵነኔ፡፡

፭. ወእምዝ ይቀትልዎ በሰይፍ በእኩይ ቀትል ወበመሪር ሞት ወይግድፍዎ ሥጋሁ ኀበ ዕድዋት፡፡ ወይኩን መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወለአራዊተ ገዳም፡፡ ወዘየዐቢ እምኔሁ ይረክ በሙ ዘይሰመዩ ክርስቲያነ፡፡ እስመ ይሣቅይዎሙ በዘየአኪ ኵነኔ፡፡ እምዝ ነገርነ፡፡ ወተወከፉ መጽሐፊነ በክብር ወሕይወት

4. ስለዚህ በግዛታችን ውስጥ ሁሉ በአንድ ምክር ጻፍን፡፡ በግዛታችን ውስጥ የሚኖሩ ወንዶችም ሆኑ ሴቶች! ባሪያም ሆነ ጌታ! ለአምላኮቻችን ግብር መገበርን ያፋጥኑ፡፡ በፍራትና በመንቀጥቀጥ ፈጽሞ በመገዛትና በማክበር ይገዙላቸው፡፡ ትእዛዛችንን የተቀበለ በእኛ ዘንድ ታላቅ ክብርንና ብዙ ገንዘብን ያገኛል፡፡ ትእዛዛችን አልቀበልም ያለና ነገራችንን አልሰማም ያለ ግን ይህ መጽሐፍ እንደተናገረው በወህኒ ቤት በብዙ ሥቃይ ይሠቃያል፡፡

5. ከዚህ በኋላ በከፉ አገዳደልና በመራራ አሟሟት በሰይፍ ይግደሉት፡፡ ሥጋውንም በቆሻሻ ቦታ ይጣሉት፡፡ የሰማይ ወፎችና የዱር አራዊቶች ምግብ ይሁን፡፡ ክርስቲያኖችን ግን ከዚህ የከፋ መከራ ያገኛቸዋል፡፡ ብዙ ሥቃይም ይገጥማቸዋል፡፡ እንግዲህ ተናገርን፡፡ መጽሐፋችን ሁል ጊዜ በክብር በሕይወትና በሰላም

Scanned with CamScanner

ወሰላም ለዝሉፉ። ወአንበብዋ ለይእቲ መጽሐፍ በሀገረ ሮሜ። ወፈነዉ ውስተ ኵሉ በሓውርት። ወለመሳፍንቲሆሙ ወአብጽሑ መሳፍንት እስከ አጽናፈ መንግሥቶሙ ለንኡሳሙ ወለዐቢዮሙ ከመ ይግበሩ ዘተአዘዙ። ወዘአበየ ትእዛዘ ይኵንንዎ በከመ ተጽሕፈ።

ተቀበሉ። ይችን መጻፍ በሮም ሀገር አነበቧት። በየሀገሩም ሁሉ ለመሳፍንቶች ላኩ። መሳፍንቶችም የታዘዙትን ያደርጉ ዘንድ ለመኳንንቶችና ለተራ ሰዎች እስከ ግዛታቸው ጠረፍ ድረስ አደረሱ። ትእዛዙን ላልተቀበሉ እንደተጻፈው ይፈረዱበታል።

፮. ወውእተ አሚረ ተንሥአ ሐቃል ወአስተጋብአ ትዕይንቶሙ። ወተጋብኡ ለተቃትሎ ምስለ ንጉሠ ሮምኒ። ወወሀቡ ብዙኀ ንዋየ ወሠናየ ሀብተ ለጽኑዓን። ወፅኡ ኵሎሙ ለተቃትሎ። ወውእቱ መኰንን ዘስሙ አውጠርኒቆስ። ወዳኬዎስኒ ወፅአ ምስለ ትዕይንቱ ለተቃትሎ። ወኀደጎ ለዑልያኖስ የኀዝ መንግሥቶ። ወተራከቡ ፪ቲ ተዓይን ወኮነ ዐቢይ ቀትል ማእከሎሙ። ወፈርሀ ዳኬዎስ በፍናሁ ዐቢየ ፍርሃተ። ወተንሥአ ሶቤሃ ፩ዱ እምሮም እምእለ

6. ያን ጊዜም አዝማቹ ተነሥቶ ሕዝቦችን ሰበሰበ። ከሮም ንጉሥ ጋርም ለመዋጋት ተሰበሰቡ። ነገር ግን ለታጋዮች ብዙ ገንዘብና ንብረት ሰጡ። ሁሉም አውጠርኒቆስ ከሚባለው ገዥ ጋራ ለፍልሚያ ተዘጋጁ። ዳኬዎስም ከሰራዊቱ ጋር ለውጊያ ተሰለፈ። ዑልያኖስን ግን ግዛቱን ይጠብቅ ዘንድ ተወው። የሁለቱ ሰራዊቶች ተገናኝተው በመካከላቸው ታላቅ ጦርነት ተካሄደ። ዳኬዎስም በታላቅ ጭንቀት ውስጥ ወደቀ። ያን ጊዜ ከሮም ሀገር ከዳኬዎስ ሰራዊቶች

Scanned with CamScanner

ሀለው ምስለ ዳኬዎስ እመራ ድያን ዘስሙ መርቆሬዎስ ዘሠናይ ራእዩ ወቆሙ አዳም ኃያል ወጽኑዕ ዘበምክር።

፯. ወነሥአ ንዋየ ሐቅል ወይቤላ ለነፍሱ ኢትፍራህ መርቆሬዎስ ወኢትደንግፅ አጽንዕ ልበከ። ወእንዘ ዘንተ ይብል ወያጠብዕ ልቦ። ወናሁ አስተርአዮ ብእሲ ነዊኅ ወኃያል ወይለብስ ፀዐዳ በየማኑ እዴሁ ሰይፍ ምሉኅ። ወይቤሎ ኦ መርቆሬዎስ ኢትፍራህ ወአጽንዕ ልበከ እስመ ተፈነውኩ ኀቤከ ለረድኤትከ ወለመድኃኒትከ። ወእሁበከ ጽንዐ ወአስተርኢ ለከ። ወንሣእ ዘንተ ሰይፈ እምእዴየ ወተራከቦሙ ለሐቃል ወትመውእሙ። ወመዊአከ ተዘከሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘፈነወኒ ኀቤከ ወተሣሀለከ።

፰. ወሰሚዖ መርቆሬዎስ ዘንተ ቃለ ወመሰሎ እምሐራሁ ለንጉሥ ዘፈነወ ኀቤሁ። ወነሥአ

መካከል እርሱን የሚረዳ መርቆሬዎስ የሚባል አንድ ሰው ተነሣ፡ እርሱም በጎነቱና ጥበበኛ ነው።

7. መርቆሬዎስ የበር መሣሪያውን ይዞ «መርቆሬዎስ ሆይ፣ አትፍራ፣ አትደንግጥ። ልብህን አጽና» እያለ ራሱን ሲመክር ልቡናውን አበረታ። ያንጊዜም ነጭ ልብስ የለበሰ ረጅም ኃያል ሰው በቀኝ እጁ ሰይፍ መዝዞ ታየው። «መርቆሬዎስ ሆይ፣ አትፍራ፣ ልብህን አጽና፣ አንተን ለመርዳትና ለማዳን ወደ አንተ ተልኬአለሁና። ብርታትን እሰጥሀለሁ፣ እረዳሀለሁ፣ ይህን ሰይፍ ከእጄ ወስደህ ሽፍቶችን ግጠማቸው። ታሸንፋቸዋለህና። ካሸነፍኸ በኋላ ግን ያዳነህንና ወደ አንተ የላከኝን እግዚአብሔር አምላክህን አስበው» አለው።

8. መርቆሬዎስ ይህን ቃል ሰምቶ ከንጉሥ ጭፍሮች ወደ እሱ የተላከ ሰው የተናገረው መሰለው።

ሰይፈ ወቦአ ማእከሌሆሙ:: ወቀተለ ዐበይቶሙ እስከ ደክመት እዴሁ እምብዝኀ ቀትል:: ወውሕዘ ደሞሙ ከመ ማይ ዲበ ምድር። ወበዝኃ አብድንቲሆሙ:: ወጕዩ እለ ተርፉ ቅድሜሁ:: ወሞአሙ ዳኬዎስ ንጉሥ ለሐቃል። ወአልቦ ዘተርፈ እምኔሆሙ:: ወርእዮ ዳኬዎስ ንጉሥ ኀይሎ ለመርቆሬዎስ ወጽንዐ ኀይሉ ወጥብዓተ ልቡ ወዘከመ ቦአ ማእከለ ፀር ወጸውዖ ንጉሥ ወወሀቦ አልባሰ ክብር ወንዋየ ብዙኀ ወአፍራሰ ወአዕበዮ እምኵሉ ሐራሁ:: ወሰመዮ ሊቀ ሐራ::

፱. ወአዘዞሙ ለኵሎሙ እለ ውስተ መንግሥቱ ያክብርዎ መኳንንት ወመሳፍንት። ወመሰሉ ለንጉሥ ከመ ዝንቱ ኀይል ዐቢይ እምአማልክቲሁ ዘይትቀነይ ሎሙ በዕበደ ልብ ወበኀጢአ ምክር። ወፈድፈደ ፍሥሓሁ በእንቲአሆሙ:: ወአጥብዐ

ሰይፉን መዞ በመካከላቸው ገባ። ከግድያው ብዛት የተነሣ እጁ እስኪደክም ድረስ መኳንን ቶችን ገደለ። ደማቸውም በምድር ላይ እንደ ውሀ ፈሰሰ። ሬሶቻ ቸውም በዙ። የተረፉትም ከፊቱ ሸሹ። ንጉሥ ዳኬዎስ ጠላቶቹን አሸነፋቸው። ከነርሱም የተረፈ የለም። ንጉሥ ዳኬዎስ የመርቆ ሬዎስን ኀይል፣ የኀይሉን ጽናት፣ የልቡን ጠንካራነትና በጠላት መካከል እንዴት እንደገባ አይቶ ጠራው። ብዙ የክብር ልብስና ገንዘብ፣ ፈረስም ሰጠው። ከወታ ደሮቹ ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ አደረገው። የጭፍሮችም አለቃ አድርጎ ሾመው።

9. በግዛቱ ውስጥ ያሉትን ባለሥልጣናትና መሳፍንት ሁሉ ያከብሩት ዘንድ አዘዘ። ይህ ታላቅ ኀይል ለንጉሡ በድንቁር ናውና መካር በማጣቱ የተነሣ ከሚያመልካቸው ጣዖቶች የተገኘ መሰለው። ደስታው በእነርሱ ላይ ፈጽሞ በዛ። ለሰው ሁሉ

ለአምልኮቶሙ፡፡ ወወሀበ ብዙኀ ንዋየ ለሰብእ፡፡ ወቦአ ውስተ ቤተ አማልክት፡፡ ወሰገደ ሎሙ፡፡ ወአብአ መባአ ወሦዐ ሎሙ አቲዎ ብሐኤረ ሮሜ፡፡ ወበይእቲ ሌሊት እምድኅረ ኖመ ሰብእ ኵሉ አስተርአዮ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ውእቱ መልአክ ዘአስተርአዮ ቀዲሙ፡፡ ወቆመ ቅድሜሁ በከመ ቀዳሚ ራእይ ወሰይፍ ውስተ እዴሁ ዘየማን፡፡ ወአንቅሖ እምንዋሙ፡፡ ወርእዮ ፈርሀ ወደንገፀ ወስአነ ነቢበ፡፡

፲. ወይቤሎ መልአክ ለመርቆሬዎስ ተዘከር ዘከመ አጽናዕኩከ በውስተ ቀትል፡፡ ወኢትኅድጎ ለእግዚአብሔር አምላክከ፡፡ ወአእምር ከመ ይረክበከ በእንተ ስሙ ዐቢይ ኵነኔ፡፡ ወይሁበከ አክሊለ ኀይል በመንግሥተ ሰማያት ዘአስተዳለወ ለከ ወለእለ ከማከ ኄሩያን ሐራ መሀይምናን እለ ይትቀነዩ ሎቱ፡ ወያፈቅርዎ ለእግዚአሙ፡፡ ወዘንተ ብሂሎ

ብዙ ገንዘብ ሰጠ፡፡ እነርሱንም ለማምለክ ወሰነ፡፡ ወደ አምላኮችም ቤት ገብቶ ሰገደላቸው፡፡ መባም አገባላቸው፡፡ ወደ ሮሜ ሀገር ከገባ በኋላም ሠዋላቸው፡፡ ሰው ሁሉ ከተኛ በኋላ ቀድሞ የተገለጠለት ይህ መልአክ ለቅዱስ መርቆሬዎስ በዚች ሌሊት ታየው፡፡ በፊት እንደታየው ሆኖ በቀኝ እጁ ሰይፍ ይዞ በፊቱ ቆመ፡፡ ከእንቅልፉም ቀሰቀሰው፡፡ እርሱም አይቶ ፈራ፤ ደነገጠ፤ መናገርም ተሳነው፡፡

10. መልአክ መርቆሬዎስን «በጦርነት ጊዜ እንዳጸናሁህ አስብ፤ እግዚአብሔር አምላክህን አትተወው፡፡ ስለ ስሙም ታላቅ መከራ እንደሚገጥምህ እወቅ፡፡ በመንግሥተ ሰማያት ያዘጋጀልህን የኀይል አክሊል ያቀዳጅሀል፡፡ እንደ አንተ ጌታቸውን ለሚወዱና ለሚገዙለት የክርስቲያን ወገኖች የኀይል አክሊልን ያቀዳጃቸዋል» አለው፡፡ መልአኩ

መልአከ ተሠወረ። ወኀለየ በልቡ መርቆሬዎስ። ወአንከረ ዘከመ ያፈቅሮሙ እግዚአብሔር ለአግብርቲሁ።

፲. ወቀዲሙ ሰምዐ በኀበ ኵሉ ወአቡሁ ሕገ ክርስቶስ እስመ ክርስቲያናዊ ውእቱ። ወስሙ መርድያኖስ ወዘልፈ ይብል ብፁዕ ዘይከውን ሐራ ለንጉሥ ሰማያዊ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ ይሁቦ ኀይለ ወጽንዐ ወመንግሥተ ዐቢየ በዝኒ ዓለም ወበደኃሪ። ወይመውዕ ጸላእቶ።

፲፪. ወውእቱ ንጉሥ ፈጣሬ ሰማይ ወምድር በቃሉ። ወረሰዮ ለሰማይ ከዳነ ዘይከድን። ወአሰርገዎ ለፀሓይ ወወርኅ ወከዋክብት ብሩሃን። ወረሰያ ለምድር ታውፅእ ዕፀወ ወኵሎ ዘርአ ወማዕረረ ወጽጌያተ ወዘይጥዕም ጼናሁ ኵሎ አፈወ።

ይህን ነገርት ተሰወረ። መርቆሬዎስ በልቡ አሰበ። እግዚአብሔር አገልጋዮቹን እንደሚወዳቸውም አደነቀ።

11. በአባቱና በሰው ሁሉ ዘንድ የክርስቶስን ሕግ አስቀድሞ ተማረ። የክርስቲያን ወገን ነውና። መርድያኖስ የሚባል ሰው ሁል ጊዜ እንዲህ ይላል። ለሰማያዊው ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ የሚሆን ብፁዕ ነው። ኃይልን፣ ብርታትንና ታላቅ ግዛትን በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም ይሰጠዋልና። ጠላቱንም ድል ያደርጋልና።

12. ይህም ንጉሥ ሰማይና ምድርን በቃሉ ፈጠረ። ሰማይንም ለምድር ክዳን አደረገው። ብርሃናውያን በሆኑ ፀሐይ፣ ጨረቃ እና ከዋክብትም አስጌጠው። ምድርንም ዕፀዋትን፣ ዘርን፣ አዝመራንና ሽታው ደስ የሚል አበባን እንድታበቅል አደረጋት። በርሷ ላይም ለሚን

ወረሰየ መንበረ ለኵሉ ዘያንሰሱ ላዕሌሃ። ወረሰየ እምዕፅ ግዑመ ወመረረ ዘበ ዚአሁ አርአያሁ። ወውስተ አድባርኒ ኵሉ አራዊተ ዘይትበላዕ ሥጋሁ ወዘኢይት በላዕ። ወዘውስተ ባሕርኒ ኵሉ ዘበ ዚአሁ ዓሣተኒ። ወህየ የሐውሩ አሕማር ሶበ ይነፍሑ ነፋሳት በትእዛዘ ዚአሁ ለአምላክነ ከመ ይምርሕዎን ወያብጽሕዎን እምብሔር ለብሔር። ወይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ። ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግበሩ።

ቀሳቀሰው ሁሉ መቀመጫ አደረጋት። ዕፀዋቱም የራሳቸው መልክና ውበት ሲኖራቸው የሚጣፍጥና የሚመር ጣዕምም አላቸው። በተራራዎች ላይም የሚበሉና የማይበሉ አራዊትን አዘጋጀ። በባሕር ውስጥም ዓሣዎችን ፈጠረ። በአምላካችን ትእዛዝ ነፋሶች በሚነፍሱበት ጊዜ ከሀገር ወደ ሀገር ይመሯ ቸውና ያደርሷቸው ዘንድ በዚያ መርከቦች ይመላለሳሉ። በሕያ ዋንና በሙታን ለመፍረድ በኋለኛው ዘመን የሰው ልጅ ይመጣል። ሁሉንም እንደየሥ ራው ይከፍለዋል።

፲፫. ወዘንተ ይሰምዕ መርቆሬዎስ እምኀበ አቡሁ ወያወድዮ ውስተ ልቡ። ወፈድ ፋደሰ ሰሚዖ ነገረ መልእክ ያክር ወያስተ ሀዕብ ዘአስተርአየ ቀዲሙ። ውተከዘ ወገዐረ ወበከየ በልቡ ወይቤ ወይ ሊተ አሌ ሊተ። እስመ አነ ነዳይ ውኍፃእ።

13. መርቆሬዎስ ከአባቱ ዘንድ ይህን ይሰማል። ከልቡም አይጠፋም ነበር። በይበልጥም ቀድሞ ከታየው መልአክ ይህን ነገር ሰምቶ ያደንቃል። መርቆ ሬዎስ አዘነ፣ ጮኸ፣ ከልቡም አለቀሰ። «ወዮልኝ፣ ወዮታ አለብኝ፣ እኔ ችግረኛና በደለኛ ነኝና። መልካም ፍሬን

ወኮንኩ ከመ ዕፅ እንተ ኢትፈሪ ሠናየ ወኢይክል ገቢረ ዘይፈቀድ። ወባሕቱ አስተብቍዖ ለእግዚአብሔር እግዚእየ ከመ የሀበኒ ዘያጸንዐኒ ልብየ ወያነቅሐኒ መድኃኒተ ነፍስየ ወየሀበኒ ዘአፈቅር አነ።

፲፬. ወኮነ ሎቱ ዓመተ ሕይወቱ ፳ወ፭ ዓመተ ወእንዘ ይኄሊ ወናሁ ፪ ደቂቅ ተፈነዉ እምኀበ ንጉሥ ከመ ይጸውዕዎ ወይትፈሣሕ ምስለ ንጉሥ። ወይቤሉሙ መርቆሬዎስ አንስ ድኩም በሥጋየ ወኢይክል መጺአ ሖሩ ወንገርዎ ለንጉሥ። ወገቢ እሙ ኀበ ንጉሥ ነገርዎ። ወይቤሉሙ ንጉሥ ኅድግዎ ያዕርፍ ንስቲተ ወኢትሁክዎ። ወበሳኒታ ጸውዖ ወተማከሮ በእንተ መንግሥቱ ወበእንተ ሊቃውንተ ሐራሁ ወኵሉ በዘይደሉ።

እንደማታፈራ ያማረ ዘለላንም መስጠት እንደማትችል እንጨት ሆንኩ። ነገር ግን በሐሳብ የሚያጽናናኝ ይሰጠኝ ዘንድ የነፍሴንም መድኃኒት ያበረታታ ዘንድ እኔ የምሻውን ይሰጠኝ ዘንድ ፈጣሪዬ እግዚአብሔርን እማልደዋለሁ›› አለ።

14. የመርቆሬዎስ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ሞላ። ይህን እያሰበ ሳለ እነሆ ሁለት ልጆች ከንጉሡ ጋር ደስ ይለው ዘንድ እንዲጠሩት ከንጉሡ ዘንድ ተላኩ። መርቆሬዎስ ‹‹እኔ ስለደከመኝ መምጣት አልችልም። ስለዚህ ሒዱና ለንጉሡ ንገሩት›› አላቸው። ወደ ንጉሡ ተመልሰው ነገሩት። ንጉሡም ‹‹ተውት፣ ትንሽ ይረፍ፣ አታውኩት›› አላቸው። በሚቀጥለው ቀን ጠራውና ስለ መንግሥቱ ስለ ጭፍሮች አለቆችና ምን መሆን እንዳለበት አማከረው።

፲፭. ወእምዝ ይቤሎ ንጉሥ ነዐ ንሑር ኀበ አማልክቲነ ንሁብ መባአ ወዕጣነ ለአርዳሚስ አምላክነ። ወእንዘ የሐውር ንጉሥ ወናሁ ተጋብኡ ሰብአ ዐውደ። ወእንዘ መርቆሬዎስ ይደኅር ወይጐንዲ ሐቂረ እስከ ተርፈ ድኅሬሆሙ። ወአተወ ቤቶ ወሀሎ ፩ ብእሲ እምዐበይቱ ለንጉሥ አእመረ በልቡ ዘገብረ መርቆሬዎስ። ወቀርበ ኀበ ንጉሥ ወነገሮ እንዘ ይብል ንጉሥ ኄር ዘከሉል እምኀበ አምላክ ኀይለ ወናሁ መርቆሬዎስ ዘሤምኮ ወአልዐልኮ እምኵሉ መንግሥተ ሮም ኢቦአ ምስሌከ ቤተ አማልክት በከመ አዘዝከ። ወኢያብአ መባአ ወዕጣነ ለአማልክት። ወኢሰገደ ሎሙ።

፲፮. ወይቤሎ ንጉሥ መኑ ዘአበየ ቃልየ። ወይቤሎ መርቆሬዎስ ናሁ ዐለወከ ዘአዕበይኮ ወሤምኮ ዐቢየ መንግሥተ ወኢሰምዐ ወኢተወክፈ ትእዛዘከ።

15. ከዚህ በኋላ ንጉሥ «ና ለአርዳሚስ አምላካችን መባና ዕጣን እንስጥ» አለው። ንጉሥ ሲሄድ እነሆ ሰዎች በአደባባዩ ተሰበሰቡ። መርቆሬዎስ ግን ወደ ኋላ ተመለሰ። ለመሄድም ዘግየት አለና ከኋላቸው ቀረ። ወደ ቤቱም ገባ። ከንጉሡ ባለሟሎችም አንድ ሰው ነበረ። መርቆሬዎስ ያደረገውን በልቡ አሰበ (አወቀ)። ወደ ንጉሡም ቀርቦ «ከአምላክ ዘንድ ኀይል የተሰጠህ ደግ ንጉሥ ሆይ! እነሆ የሾምከው በሮም ግዛትህ ሁሉ ከፍ ከፍ ያደረግኸው መርቆሬዎስ ወደ ጣዖት ቤት ከአንተ ጋር አልመጣም። በትእዛዝህ መሠረትም መባና ዕጣን ለአምላኮች አላቀረበም፤ አልሰገደ ላቸውም።» በማለት ነገረው።

16. ንጉሡም «ማነው ትእዛዜን የተላለፈ?» አለው። በታላቅ ግዛትህ የሾምከው ያከበርከው መርቆሬዎስ እነሆ ካደህ። ትእዛዝህን አልሰማም፤ አልተቀበለም።

ወናሁ መሐለ ከመ ኢይስግድ ለአማልክቲነ ዘአዘዝከነ ለነ ኵልነ ንስግድ ለአማልክቲነ። ወለእመ ተነሥሥ ነገርየ ትረክብ እሙንቱ። ወያብሉ ንጉሥ ይመስለኒ ዘብከ ጋዕዝ ወጽልዕ ምስሌሁ። አርምምኬ ወኢይሰምዕከ ቃለከ በላዕሌሁ ዘእንበለ እርአይ በአዕይንትየ እጠይቅ እስመ ርእየ ዓይን ጥዩቅ እምሰሚዐ እዝን። ወኢትገዝክሮ በአሐቲ ቃል ለውእቱ ብእሲ።

፲፯. ወካዕበ ማክሲሚኖስ ጽልዕ ወእከይ ወነበብከ ላዕሌሁ ሐሰተ። እእምር ወጠይቅ ከመ ወደቀ እምኔየ ወወሀብከ ርእሰከ ለሀጕል ወአውረድከ ላዕሌከ ወቢየ ከኀሊ በእንቲአሁ። ወእመሰ እሙን ትቤ እሁብከ ክብረ ዘኢኀለይከ በእንተ ዘአፍቀርከሙ ለአማልክቲነ ወቀናዕከ ሎሙ ከመ ዕጹ ልብከ ለአማልክቲነ።

እነሆ ሁላችንም እንሰግድላቸው ዘንድ ላዘዝከን አምላኮቻችንም እንደማይሰግድ ማለ። ነገሬን ማወቅ ከፈለግህ እውነቱን ታገኘዋለህ" አለው። ንጉሡም ‹‹ከርሱ ጋር ቂምና ጠብ ያለህ ይመስለኛል። ዝም በል። በዓይኔ ሳላይ በሱ ላይ የምትናገረውን ቃልህን አልሰማም። እጠይቃለሁ። በወሬ ከመስማት ማየት ማመን ነውና። ይህን ሰው የሆነ ያልሆነውን በመናገር አታሳጣው›› አለው።

17. ዳግመኛም ንጉሡ ‹‹በመካከላችሁ ጠብና ጭቅጭቅ ካለ በሱ ላይም ሐሰት ከተናገርክ ከኔ ላይ እንደወደቅህ ራስህን ለጥፋት አሳልፈህ እንደ ሰጠህ በርሱ ፈንታ በአንተ ላይ ከባድ ፍርድ እንደ ፈረድክ እወቅ፤ ራስህንም ጠይቅ። ነገር ግን የምትለው እውነት ከሆነ አምላኮቻችንን ስለወደድክ በአንድ ልብህም ለጣዖቶቻችን ፍቅር ስላሳየህ ያላሰብከውን ክብር እሰጥሀለሁ›› አለው።

፲፰. ወእምዝ አዘዘ ንጉሥ ያምጽእዎ ለመርቆሬዎስ በዘትካት ክብሩ ወልዕልናሁ። ወበጺሖ ቆመ ቅድሜሁ። ወይቤሎ ኦ መርቆሬዎስ ለሊከ ተአምር ዘወሀበከከ ዘንተ ሢመተ ወረሰይኩከ ኀበ ዐበይት ወማእከለ ሰብአ መንግሥትየ በእንተ ፅንዕከ ወኀይልከ በውስተ ፀብእ ወመዊእትከ በውስተ ቀትል ወሥነ ገጽከ በአፍቅሮ ዚአነ ወኀይል ተውህበ ለከ እምኀበ አማልክቲነ። ምንትኬ ወለጠ በኀቤነ ወረሰየ ጽልአ ለፍቅርነ እምኀቤነ። ወኢኀለይከ ዕበየ ወክብረ ብዙኀ ወገደፍከ ወክሕድ ኮሙ ለአማልክቲነ ወጸላእኮሙ በዘንሰምዕ በእንቲአከ አማንኑ?

18. ከዚህ በኋላ ንጉሥ መርቆሬዎስን በቀድሞ ክብሩና ማዕረጉ ያመጡት ዘንድ አዘዘ። መርቆሬዎስም እንደ ደረሰ በፊቱ ቆመ። « መርቆሬዎስ ሆይ፣ ራስህ ታውቃለህ። ይህን ሹመት ሰጡሁህ። ስለጥናትህ፣ ስለብርታትህ፣ በጦርነት ወትት ውጊያውን ድል ስለማድረግህ፣ ስለ ተክለ ሰውነትህና እኛን ስላከ ራህን ከአምላኮቻችን ዘንድ ኀይል ስለተሰጠህ በግዛቱ ውስጥ ካባለ ሥልጣናትና ከትላላቅ ሰዎች በላይ አደረግሁህ። በእኛ ዘንድ ለምን ተለወጥክ? በፍቅራችን መካከል ጥልን አደረግህ። ታላቅ ክብርህንና ሥልጣንህን አላሰ ብከም። እንዴት ረሳሀው? አምላኮ ቻችንን እንደ ካድካቸው? እንደ ጠላሀቸው የምንሰማው እውነት ነውን?›› አለው።

፲፱. ወሶቤሃ መርቆሬዎስ መፍቀሬ ክርስቶስ ኀደገ ልብሰ ዘአክይ ወልሕኩተ ድኅም ዘሥጋ ወለብሰ ኀይለ ወተዐዕፈ ባቲ።

19. ያን ጊዜ የእግዚአብሔር ወዳጅ መርቆሬዎስ የተሸለመውን ልብሱንና ሥጋዊ ሹመቱን ተወ። ኀይልን ለበሰ። ተጉና

ወኮነ ብእሲ ሐዲስ ዘመሰሎቱ። ወለብሰ ሐሜተ ጥምቀት ልብሰ ዘክርስቶስ ወምግባሕተ ጸጋ ዘመንፈስ ቅዱስ መዋዒ። ወእውሥእ ለንጉሥ እንዘ ኢይገርም ወኢይፈርህ። ወእውሥእ በኀይለ መንፈስ ቅዱስ። ወይቤሎ እ ንጉሥ ሀብትከ ወክብርከ ወኵሉ ተድላከ ይግባእ ኀቤከ። ወአንሰ ኢየፈቅድ ለከ ወቆምኩ ለተቃትሎቶሙ ለሐቃል እለ ቆሙ ላዕሌከ። ወሞዕክዎሙ በስመ ርእስ ወቀተልክዎሙ ወሰደድክዎሙ በኀይል ዘወሀበኒ እግዚእየ ወአምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወፈነወ መልአኮ ኀቤየ። ወወሀበኒ ሰይፈ ዘኢይደክም። አጽንዐኒ ወአድኀነኒ።

፳. ወይእዜኒ እስተጋብእ ዘወሀብከኒ ወከላእ ዘጸገውከኒ። እስመ ትቤ ዘንተ ወሀብኩከ እንዘ ኢይፈቅድ ለከ። እስመ ዕራቅየ ተወለድኩ እምከርሠ እምየ። ወእሐውር ኀበ

ጸፋትም። የክርስቶስን ልጅነትና አሸናፊ የሚሆን የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ በእምነት በተቀዳጀ ጊዜ ከግርማው የተነሣ አዲስ ሰው ሆነ። ለንጉሡም ሳይፈራና ሳይደነግጥ በመንፈስ ቅዱስ ኀይል መለሰለት። «ንጉሥ ሆይ፣ ሀብትህ፣ ክብርህና ስጦታህ ሁሉ ወደ አንተ ይመለስ። እኔ ምንተን አልፈልግም። በአንተ ላይ የተነሡ ጠላቶችህን ለመዋጋት ተፋለምኩ። እንዳየኸው ድል አደርግኋቸው። ጌታዬ አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰጠኝ ኀይል አሳደድኳቸው፤ ገደልኳቸው። መልአኩን ወደ እኔ ልኮ የተሣለ ሰይፍ ሰጠኝ፤ አጸናኝ፤ አዳነኝም።

20. እነሆ የሰጠኸኝን ውሰድ፤ ከእኔ አስወግድ። ይህን ስጠሁህ የምትለውን አልሻምና። ከእናቴ ማሕፀን ጀምሮ ራቁቴን ተወለድኩ። ወደ እግዚአብሔርም ራቁቴን እሄዳለሁ። ነገር ግን

Scanned with CamScanner

እግዚአብሔር ዕራቅየ ውእቱ ያለብሰኒ ልብሰ ብርሃን። ወዘንተ በከ ሠርጐ ዓለም መንንኩ ወገደፍኩ አንሰ ወኢከመ ምንት በኀቤየ። ወከልአ አልባሲሁ ወፈትሐ ቅንነቶ ዘይቀንት ቦቱ። ወገደፈ ኵሎ ቅድመ ንጉሥ። ወከሠተ ወይቤ ስምዑኒ ኵልክሙ እስመ ክርስቲያናዊ አነ። ወአእምሩ ጥዩቀ ከመ አነ ዘክርስቶስ ።

፳፩. ወደንገፀ ዳኬዎስ ወእር መመ ቤሕቁ በአንተ ቃል ዘሰምዐ እምአፉሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወነጸረ ገጾ ፍሡሐ። ወአንከረ እምሥነ ብርሃን ዘዲበ ገጹ። ወተወለጠ ዘቀዳሚ ራእዩ። ወለብሰ ሐሤተ ወብርሃነ ዘእምላዕሉ ሠናየ ርእየተ ገጹ ፈድፋደ ዘይፈቅድ እምኵሉ ወኢያንተገ ተወሳከ ሥነ ኈሕዩ። ወኵሎሙ ሕዝብ ያነክሩ በዘርእዩ። ወነጺሮ ኖሰ ንጉሥ

እርሱ የብርሃን ልብስ ያለብ ሰኛል። ያንተን ብላሽ የሆነ ያለም ጌጥ ናቅሁት፣ ጣልሁት። ይህ ሁሉ በእኔ ዘንድ እንደ ምንም ነው›› አለና ልብሱን አወለቀ። የታጠቀበትን ቀበቶም ፈታ። ሁሉንም ከንጉሡ ፊት አስቀመጠው (ወረወረው)። ‹‹ሁላችሁም ስሙኝ። እኔ የክርስ ቲያን ወገን ነኝና። እኔ የክርስቶስ እንደሆንኩ ፈጽማችሁ እወቁ›› እያለ አሰምቶ ተናገረ።

21. ዳኬዎስ ደነገጠ። ከቅዱስ መርቆሬዎስ አንደበት በሰማውም ቃል ተገረመ። ደስ የሚል ፊቱን አየ። ከፊቱ ደምግባትም ፈጽሞ ያማረ ነገርና ከላዩ ላይ ደስታና ብርሃን ይታያል። በሁሉ ዘንድ የተወደደ የፊቱ ደምግባት የሚያምር ሆነ። ሁሉም ሕዝብ ባዩትና በተመለከቱት ተደነቁ። ንጉሡም ከተመለከተ በኋላ ራሱን ነቀነቀ። ስለርሱም አዘነ። ሁሉንም ከርሱ ዘንድ በሰማ ጊዜ

ርእሶ። ወተከዘ በእንተ፡እሉ። ወሶበ ሰምዐ በኀቤሁ ወአዘዘ ይሞቅሕዎ እስከ ጌሠም። ወይቤ ኢያእመረ ዝንቱ ብእሲ ዘወሀብኩ ክብረ ወዕበየ። ወበእደ ይርእዮ መቅሠፍተ ወመንተ ዘይረክቦ። ወዘንተ ይቤ ከመ ይሚጦ እምሠናይ ምግባሩ ኀበ እኩይ ፈቃደ ንጉሥ።

ሁለት ቀን ያሥሩት ዘንድ አዘዘ። «ይህ ሰው የሰጠነውን ክብርና ማዕረግ አላወቀም። ግርፋትና ድብደባም እንደሚጠብቀው አልተረዳም» አለ። ንጉሡ ከመልካም ሥራው ወደ መጥፎ ሥራው ይመልሰው ዘንድ ይህን ተናገረ።

፳፪. ወበጺሖ መርቆሬዎስ ቤተ ሞቅሕ ተፈሥሐ ዐቢየ ፍሥሓ። ወተሐለየ ወሰብሖ ለእግዚአብሔር ወበስብሐቲሁ ለአምላኩ እንዘ ይቀውም በይእቲ ሌሊት ወይጼሊ ወረደ ኀቤሁ መልአከ እግዚአብሔር ዘአስተርአዮ ቀዲሙ። ወይቤሎ አጽንዕ ልበከ ኦ መርቆሬዎስ ወኢትፍራህ እምተኰኔሁ ለዝንቱ እኩይ ንጉሥ ዳዕሙ አመን በክርስቶስ አምላክከ ወተወከል ቦቱ። እስመ ያድኅንከ እምእዴሁ። ወያረድአከ በኵሉ ምንዳቤከ ወበኵሉ ኵነኔ ዘይረክበከ። ወተሠወረ መልአክ እምኔሁ።

22. መርቆሬዎስ እሥር ቤት ከደረሰ በኋላ ፈጽሞ ደስ አለው። እግዚአብሔርንም አመሰገነ። በዚች ሌሊት ቆሞ ለፈጣሪው ምስጋና እያቀረበ ሳለ ቀድሞ የታየው የእግዚአብሔር መልአክ ወደርሱ ወርዶ ‹መርቆሬዎስ ሆይ፣ ልብህን አበርታ። የዚህን ክፉ ንጉሥ ሥቃይ አትፍራ። በፈጣሪህ በክርስቶስ እመን እንጂ። ታመን በትም። ከእጁ ያድንሀልና። በችግርህ ሁሉ በሚደርስብህም ሥቃይ ሁሉ ይረዳሀልና› አለው። ይህን ተናግሮ መልአኩ ከእርሱ ተሰወረ።

፳፫. ወእምዝ መርቆሬዎስ ዘእስተርአዮ መልአኩ፡፡ ወወሰከ ጥብዓተ መንፈስ ወኃይለ፡፡ ወጸንዐ ኀሊናሁ፡፡ ወኮነ በይእቲ ሌሊት ቀዊሞ እንዘ ይጼሊ ወይስእል ወያስተበቍዕ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይርድኦ በኵሉ ዘይረክቦ ወያጽንዖ ወያቅልል ሎቱ፡፡ ወዘኮነታ ኀበ ንጉሥ ዐውደ፡፡ ወአዘዘ ያምጽእዎ ለመርቆሬዎስ፡፡ ወበጽሐ ቅድሜሁ ይቤሎ ኀረይክኑ ለርእስከ እከየ ወምናኔ ህየንተ ክብር ወብዕል ዘወሀብናከ፡፡ ወይቤ መርቆሬዎስ እትዔገሥከ ከመ እርከብ እምዝ ዘየዐቢ ክብረ ዘኢየኀልቅ ወኢይበሊ ሀብተ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ህየንተ ሀብትከ ዘየኀልቅ ወይማስን፡፡

፳፬. ወይቤሎ ንጉሥ ገዩ መጻእከ ንግረኒ ሀገረከ ከመ ናእምር ለእመ ቅሩብ ኀቤከ፡፡ ወይቤሎ መርቆሬዎስ አቡየ

23. መርቆሬዎስ መልአኩ የነገረውን አመነ፡፡ የመንፈስ ጥንካሬንና ብርታትን ጨመረ፡፡ ሐሳቡም ጽኑ ሆነ፡፡ በዚች ሌሊት ከሚደርስበት ሁሉ ይረዳው ዘንድ፣ ያጸናው ዘንድ፣ ያቀልለትም ዘንድ ወደ እግዚአብሔር አንጋጦ ሲጸልይ፣ ሲለምን፣ ሲማልል አደረ፡፡ በሚቀጥለው ቀን ንጉሥ ችሎት ላይ ነበር፡፡ መርቆሬዎስን ያመጡት ዘንድ አዘዘ፡፡ ከፊቱ እንደደረሰ «ስለሰጠንህ ሀብትና ክብር ፈንታ ለራስህ ክፉ ነገርን መረጥክን?» አለው፡፡ መርቆሬዎስ «አዎ በሚጠፋው በሚያልቀው ሀብትህ ፈንታ ከዚህ የበለጠ የማይጠፋ የማያረጅ የጌታዬ የኢየሱስ ክርስቶስ ሀብትን ክብርን አገኝ ዘንድ እታገሣለሁ» አለው፡፡

24. ንጉሥ «የት መጣህ? ሀገርህ ቅርብ ከሆነ እናውቅ ዘንድ ንገረኝ» አለው፡፡ መርቆሬዎስ «በሥጋ የወለደኝ አባቴ

፳፬
ዘበ[illegible] ቀሪፎኖስ ዘእምሀገረ እስኪ.ና። ወኮነ ሊቀ ሐራሁ በመዋዕለ መርደስኒ። ወአቡየ ዘበአማን ውእቱ እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ። ወይቤሎ ንጉሥ አቡከኑ ሰመየከ መርቆሬዎስ አው በሢመትከ ተሰመይከ ዘንተ ስመ። ወይቤ መርቆሬዎስ አቡየ ሰመየኒ ፒሉፓዴር ዝ ውእቱ መፍቀሬ አዝማዲሁ ብሂል። ወአመ ኮንኩ ሊቀ ሐራ። ሰመዩኒ መኳንንት መርቆሬዎስ ። ወሀገርየሰ ኢየሩሳሌም እንተ በሰማያት እንተ ይእቲ ሀገሩ ለንጉሥ ሕያው ዘኢይመውት ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ዘበአማን።

፳፭. ወይቤሎ ንጉሥ ኢተአ ምርኑ ዘእኤዝዘከ ወኢትሰግድ ለአማልክቲነ ወኢትትወከፍ ሀብተ ብዙኀ እምዝቀዳሚ። ወእመ አኮ ንግረነ ፍጡነ እስመ አምጻእኩከ ዝየ በእንተ ቀዳሚ

ከእስኪ.ና ሀገር ቀሪፎኖስ ይባላል፡፡ በመርደስኒ ዘመን የወታደሮች አለቃ ነበር። የእውነት አባቴ ግን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር ነው።። አለው ንጉሥ ‹‹አባትህ መርቆሬዎስ ብሎ አወጣልህ ወይስ ይህን ስም በሹመት አገኘኸው?›› አለው፡፡ መርቆሬዎስ አባቴ ፒሉፓዴር ብሎ ስም አወጣልኝ። ይህም ዘመዶቹን ወዳጅ ማለት ነው፡፡ የጦሩ መሪ ከሆንኩ ጊዜ ጀምሮ ባለሥልጣናት መርቆሬዎስ ብለው ስም አወጡልኝ፡፡ ሀገሬ ግን በሰማይ ያለችው ኢየሩሳሌም ናት፡፡ እርሷም የማይሞተው የኢየሱስ ክርስቶስ ሀገር ናት›› አለው፡፡

25. ንጉሡ ‹‹የማዝዝህን አታደርግም? ለአምላኮቻችን አትሰግድም? በፊት የሰጠሁህን ብዙ ሀብት አትቀበልም? ካልሆነ ፈጥነህ ንገረኝ፡፡ ስለቀድሞ ሥራህ ከዚህ አምጥቼሀለሁና››

ነገርከ። ወይቤሎ ብፁዕ መርቆሬዎስ አማን መጸእኩ ውስተ ዝንቱ ዐውድ ከመ እርኢ ኀይለ በላዕሌከ ወላዕለ አቡከ ሰይጣን ዘአስሐተከ ወዘአጕኀከ በኵሉ እከይ ይወዕእ እምኔሁ። ወናሁ እመውእከ በኀይለ መንፈስ ቅዱስ ወእትዌከፍ አክሊለ ዘእምእግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ በአማን ግበር ፍጡነ አንተኒ ዘፈቀድከ ግበር ወኢታስተዶኅር እስመ ተአመንኩ በእግዚአብሔር ልዑል በኀይሉ ወበጽንዑ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወኵሉ እኩየ ገበርከ ውእቱ ይሠዐር ብከ።

፳፮. ወሰቤሃ መልአ ንጉሥ መዓተ ወቍጥዓ። ወይቤሎ ደፈርከኑ ትብል ከመዝ በቅድሜየ ከመ ብከ ሠናይ ዘኢይማስን ወኢየኀልቅ ለዓለም። ወአዘዘ ይክልሉ አልባሲሁ ወይትክሉ ፬ተ ትትራተ ወይእሥርዎ ዲቤሆን ስቁሉ እምድር

አለው። ብፁዕ መርቆሬዎስ ‹‹ከርሱ በሚመጣ ክፋት ዐመፀኛ ባደረገህ እና ባሳተህ ሰይጣን አባትህ በአንተ ላይ ኀይልን አሳይ ዘንድ በእውነት ወደዚህ አደባባይ መጣሁ። እነሆ በመንፈስ ቅዱስ ኀይል አሸንፍሀለሁ። ከጌታዬ ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በእውነት አክሊልን እቀዳጃለሁ። አንተ የፈለግኸውን ፈጥነህ አድርግ። ወደ ኋላ አትበል። በልዑል እግዚአብሔር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ኀይልና ጽናት ታምኛለሁና። ሁሉን ተንኮል ሠራህ። ነገር ግን እርሱ ይሽርብሀል›› አለው።

26. ያንጊዜ ንጉሥ በቍጣ ተሞላ። ለዘላለሙ የማያልፍና የማይጠፋ ሥልጣን እንዳለህ በፊቴ እንደዚህ ትላለህን? ደፈርከኝ›› አለው። ልብሱን አውልቀው አራት ቋሚ እንጨቶች አዘጋጅተው ከምድር አንድ ክንድ ከፍ አድርገው እንዲሰቅሉት

በሊጦት ወበገዘብየም በተነጥየዘ። ወገብሩ ከማሁ። ወውኅዘ ደሙ ከመ ማይ ዲበ ምድር። ወይቤሎ ኦ መርቆሬዎስ አይቴ ሀሎ ኀይልከ ወጽንዕከ ዘቦቱ ትትሜካሕ ካሕ። ወናሁ ኮንከ ድኩመ።

፳፯. ወተለዐለ መርቆሬዎስ መስተጋድል ወጸለየ ኀበ አምላከ ጽድቅ። ወይቤ በልቡ አምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ ጸዋዕኩከ በምንዳቤየ ስምዐኒ ወርድአኒ ወአድኅነኒ እስመ ኪያከ ተወከልኩ። እስመ አነ ገብርከ ኦ አምላከ ጽድቅ ባሕቲትከ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወአዘዘ ንጉሥ ይሥሐትዎ ሥጋሁ በመሳጽርት በሳሕት ወይንድዱ ታሕቴሁ እሳተ ወያውዕይዎ ሕያዎ። ወሶበ ገብሩ ከማሁ ጠፍአ እሳት እምብዝኀ ደሙ ዘውኅዘ እምሥጋሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ። ወኮነ ተዐግሦ ወኢያ ኮነኒ እንዘ ይዌስከ ጥብአ በኀይለ መለኮት እስከ አዘዘ

በጫላም እንዲመቱት አዘዘ። እንዳዘዛቸውም አደረጉ። ደሙ በምድር ላይ እንደ ውሀ ፈሰሰ። «መርቆሬዎስ ሆይ! የምትመካበት ኀይልህና ብርታትህ የት አለ? አሁን ደካማ ሆነሃል» አለው።

27. መርቆሬዎስ ሰማዕቱ ደስ አለው። ወደ እውነት አምላክ ጸለየ። «በልቡም አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! በችግሬ ጊዜ ጠራሁህ። ስማኝ፣ እርዳኝ፣ አድነኝ፣ በአንተ ታምኛለሁና። እኔም ባርያህ ነኝና። የእውነት አምላክ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! አንተ ብቻ አምላክ ነህ» አለ። ንጉሥም ሥጋውን በተሳለ ሰይፍ ይቆርጡት ዘንድና ሳይሞት በእሳት ያቃጥሉት ዘንድ አዘዘ። እንደታዘዙት ባደረጉ ጊዜ በቅዱስ መርቆሬዎስ ሥጋ (ሰውነት) ከሚፈሰው ደም ብዛት የተነሣ እሳቱ ጠፋ። ይህን ከባድ ሥቃይ በታገሠ ጊዜ ንጉሥ ፈጥኖ እንዳይሞት ፈለገ፤ ነገር ግን ከታሠረበት

ንጉሥ ይፍትሕዎ እማዕሠረ ቅንዐት ወይረድዮ ውስተ ሞቅሕ ከመ ኢይሙት ፍጡነ በህየ።

፳፰. ወበሰድዎ ውስተ መካነ ጽልመት መፍርህ ጥቀ ወአልጸቀ ለመዊት ወመሰሎሙ ለሠገራት እስመ በጊዜሁ ይመውት። ወበይእቲ ሌሊት አስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር። ወይቤሎ ሰላም ለከ አ መስተጋድል ጽኑዕ ጽናዕ በኀይለ እግዚአብሔር አምላክከ። ወገሠሦ በእዴሁ ኵሎንታሁ ወአሕየዎ ቍስሎ። ወአንሥኦ ሕያው ከመ ዘኢለከፎ ወኢምንትኒ። ወተንሥአ ወሰብሖ ለእግዚአብሔር ወተሰወረ መልአክ እምኔሁ።

፳፱. ወበሳኒታ አዘዘ ንጉሥ ያምጽእዎ ለመርቆሬዎስ። ወበጺሖ ይቤሎ ንጉሥ ትማልም ወሰዱከ እንዘ ይጸውሩከ

ፈትተው ወደ ወኅኒ ቤት ያግቡት ዘንድ ትእዛዝ እስከሚያስተላልፍ ድረስ ሥልጣኑን ተጠቅሞ ከፍተኛ በደል አደረሰበት።

28. ፈጽሞ ወደሚያስፈራ ጨለማ ቦታ ወሰዱት። ለሞት ደረሰ። ወታደሮቹም ወዲያው የሚሞት መሰላቸው። በዚች ሌሊት የእግዚአብሔር መልአክ ታየው። ‹‹ለሃይማኖትህ የተጋደልክ የጽናህ ሰማዕት ሆይ! ሰላምታ ላንተ ይገባል። በእግዚአብሔር አምላክህ ኃይል ጽና›› አለውና መላ ሰውነቱን በእጁ ዳሰሰው። ቁስሉንም አዳነው። ምንም እንዳልነበረበት ሕያው አድርጎ አስነሣውና ተነሥቶ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ከዚህ በኋላ መልአኩ ከእርሱ ተሰወረ።

29. በሚቀጥለው ቀን ንጉሥ መርቆሬዎስን ያመጡት ዘንድ አዘዘ። ከደረሰ በኋላ ንጉሥ "ትናንት ሲወስዱህ ከፊታችን

እምትድሜኒ ወአልጸቀ ለመዊት፡፡ ወእፎ መጻእከ ይእዜ እንዘ ተሐውር በእገሪከ፡፡ ወአልቦ ውስተ ሥጋከ ቍስል ወሕማም፡፡ ወአዘዘ ለሐራ ከመ ያርእዩ ዘባና፡፡ ወርእዮሙ ይቤሉ መሐልነ በዕበዩ ለንጉሥ ከመ ሕየው ዘሰንታሁ ወአልቦ አሠረ መቅሠፍት ዘረከቦ፡፡ ወይቤሎሙ ንጉሥ ይእዜ እብለክሙ እስመ ክርስቶስ ዘኢእየም ወጽኑ ዘወሰድ ክምዎ ኀበ መሠርይ ወዓቃቤ ሥራይ ዘያሐይዎ፡፡ ወይቤሉ መሐልነ በአማልክቲነ ሠናያን ወዕበይከ ዘይእኀዘነ ከመ ኢፈወሶ ሰብእ፡፡ ወአልቦ ዘቦአ ኀቤሁ ወተሐዘብነ ከመ በጊዜሃ ይመውት፡፡ ወኢያእመርነ ዘከመ ሐይወ ወዘከመ ተሐደሰ ሎቱ ኀይሉ፡፡

፴. ወይቤ ንጉሥ ፈእዩ ጽንዐ ሥራዮሙ ለክርስቲያን፡፡ ወእፎ ሐይወ ዝንቱ ፍጡነ ዘኢሐመ ትማልም መሰለ

ተሸክመውህ ሳለ ለሞት ደርሰህ ነበር፡፡ ዛሬ በእግርህ እየሔድክ እንዴት መጣህ? በሰውነትህ ውስጥ ቍስልና ሕመም የለም አለው፡፡ ጀርባውን ያዩ ዘንድ ጭፍሮቹን አዘዘ፡፡ ካዩ በኋላ ሁለመናው ሕያው እንደሆነና ያገኙት የግርፋት ምልክት እንደ ሌለ «በንጉሡ ሥልጣን ማልን» አሉ፡፡ ንጉሥ «ዛሬ ንገሩኝ፡፡ ያዳነው ክርስቶስ ነውን? ወይስ ወደ ጠንቋይና ወደ ሀኪም ቤት ወሰዳችሁት?» አላቸው፡፡ "ጠንቋይ እንዳላዳነው ወደ እርሱም የገባ እንደሌለ በታመኑ አምላኮቻችንና እኛን በሚገዛን ሥልጣንህ እንምላለን፡፡ ወዲያውኑ የሚሞት መስሎን ነበር፡፡ እንዴት እንደዳነ ኀይሉም እንዴት እንደታደሰለት አላወቅንም አሉት፡፡

30. ንጉሥ «የክርስቲያኖችን የስራይ ብርታት እዩ፡፡ ሳይታመም እንዴት ፈጥኖ እንደዳነ? ትናንት የሚሞት መስለ፡፡

Scanned with CamScanner

ዘይመውት። ወናሁ ይቀውም ዮም ሕያዎ በእገሪሁ ከመ ዘኢሐመ።

፴፩. ወዳኬዎስ መልአ መዓተ ላዕለ መርቆሬዎስ፡ ወይቤሎ መኑ ፈወሰከ በሥራይ እብል ኢሐየውከ ዘእንበለ በሥራይ። ወይቤሎ መርቆሬዎስ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ዐቃቤ ሥራይ ዘበአማን መፈውሰ ነፍስ ወሥጋ ውእቱ ፈወሰኒ። ወመሠርያንሰ ወመአስባን ወመምልክያነ ጣኦት ርትቃን እምኔሁ። ወየአሥሮሙ በማዕሠር ዘኢይትፈታሕ ወይወድዮሙ ውስተ እሳት ዘለዓለም ውስተ ገሃነም ዘኢይጠፍእ። እስመ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር ፈጣሪሆሙ።

፴፪. ወይቤሎ ዳኬዎስ ናሁ እኤዝዝ ይኲንኑከ ዐቢየ ኵነኔ ወእርአይ ክርስቶስከ ዘታመልክ ቦቱ እመ ያድኅነከ እምእዴየ። ወይቤ ጻድቅ አንሰ አአምን በእግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ

እነሆ ዛሬ እንዳልታመመ ሰው በመልካም ሁኔታ በእግሮቹ ቆመ፡፡›› አለ፡፡

31. የዳኬዎስ ቁጣ በመርቆሬዎስ ላይ ፈጽሞ ነደደ፡፡ ‹‹ማን አዳነህ? በመድኃኒት ነውን? ያለመድኃኒት አትድንም›› አለው፡፡ መርቆሬዎስም ‹‹በእውነት ድኅነት ከርሱ የሆነ የነፍስና የሥጋ ፈዋሽ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ ፈወሰኝ፡፡ መተተኞች፣ ጠንቋዮችና ጣዖት አምላኪዎች ግን ከርሱ የራቁ ናቸው፡፡ በማይፈታ ማሠሪያ ያሥራቸዋል፡፡ እሳቱ ለዘለዓለም ወደ ማይጠፋ ገሃነም ውስጥም ይጥላቸዋል፡፡ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን አያውቁትምና›› አለው፡፡

32. ዳኬዎስ ‹‹በከባድ ሥቃይ ያሠቃዩህ ዘንድ አዝዛለሁ፡፡ የምታመልከው ክርስቶስ ከእጄ ካዳነህ አያለሁ›› አለው፡፡ ጻድቅ ‹‹እኔ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አምናለሁ፡፡ ሥቃይ ብታብዙበኝም

እመሂ ኮንነከ ብዙኀ ወኢትክል ወልጦ ጽድቅየ በከንቱ። በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ኢትፍርህዎሙ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ። ፍርህዎሰ ለዘይክል አህጉሎ ነፍስክሙ በውስተ እሳተ ገሃነም እምድኅረ ሞት።

፴፫. ወእምዝ ንጉሥ ያምጽኡ ኀፂነ ርሱነ ወይደዩ እንተ ታሕተ ገበዋቲሁ። ወወዕአ ህየንተ ዊአት ፄና ጥዑም እምነኩሉ ዕፍረት እንዘ ይሬእዩ እለ ሀለዉ። ወመርቆሬዎስ በዝንቱ ኮሉ ኢያውሥአ ቃለ። ዳዕሙ ይጼሊ ውስተ ሰማይ። ወይቤ ንጉሥ አይቴ ሀሎ ዐቃቤ ሥራይ። ጸውዖ ይእዜ ይምጻእ ከመ ይፈውስከ። እስመ ትቤ ለእመሂ ሞትኩ ይክል አሕይዎትየ። ወይቤ መርቆሬዎስ በል ዘፈቀድከ እስመ ሥጋየ ባሕቲቱ ዘትመልክ ወነፍስየሰ አልቦ ዘትክል ዘይመልክ ዘእንበለ እግዚአብሔር

እምነቴን ልትቀይረው አትችልም። ጌታችን በወንጌል ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሯቸው ነፍሳችሁን መግደል አይችሉምና። ከሞት በኋላ ነፍሳችሁን በገሀነመ እሳት ወስዶ መጣል የሚችለውን ፍሩት እንጂ ብሎ እንደተናገር አለው።

33. ንጉሥ በጋለ ብረት ሰውነቱን ያቃጥሉት ዘንድ አዘዘ። ነገር ግን የተሰበሰቡት ሁሉ እያዩ ከመጥፎ ሽታ ይልቅ ከሽቱ ሁሉ መዓዛው የሚያምር ሽታ ከሰውነቱ ወጣ። መርቆሬዎስ ግን በዚህ ሁሉ አንዲት ቃል አልተናገረም። በሰማይ ያለውን ያስባል እንጂ። ንጉሥ ‹‹መርቆሬዎስ ሆይ፤ ባለ መድኃኒቱ የት አለ? ያድንህ ዘንድ አሁን ይምጣ፤ ጥራው፤ ከሞትም የሚያድነኝ አለ ትላለህና›› አለው። መርቆሬዎስም ‹‹የፈለግከውን በል፤ በሥጋዬ ብቻ ትሰለጥናለህ፤ በነፍሴ ግን ከፈጠራት

ባሕቲቱ:: ወአንተሰ ትክል አማስኖ ሥጋየ ወነፍስየሰ ኀበ ክርስቶስ አምላኪየ ዘኢይማስን ዘለዓለም::

፴፬. ወአዘዘ ንጉሥ ይስቅልዎ ቍልቍሊተ ወይእሥሩ በክሣዱ እብነ ዐቢየ ከመ ይትቀጥቀጥ ወዲቆ ወይሙት ፍጡነ:: ወተዐገሠ ሰማዕተ ክርስቶስ ዘንተ ኵሎ በኀይለ እግዚአብሔር ዘሀለወ ምስሌሁ:: ወርእዮ ንጉሥ ዘከመ ተዐገሠ ዐቢየ ኵነኔ ፈርሀ እምኔሁ እስመ የአምር ጽንዖ ወኀይሎ በውስተ ቀትል ከመ ኢይንሣእ መንግሥቶ:: ወፈቀደ ፍጡነ ይቅትሎ እምፍርሃት:: ወአዘዘ ይክልሉ እብነ እምክሣዱ ወይእሥርዎ እፋሁ ወይዝብጥዎ በጥብጠቤ ዘሐራውያ ወአልሕምት ፍቱል በ፬ቱ:: ወገብሩ ከማሁ እስከ መልአ ደሙ ውስተ ምድር::

እግዚአብሔር ብቻ በቀር አትች ልም:: አንተ ሥጋዬን ማጥፋት ትችላለህ፤ ነፍሴ ግን ለዘላለም ኅልፈት በሌለበት በፈጣሪዬ በክርስቶስ ዘንድ ናት›› አለው::

34. ንጉሥ ወድቆ ተቀጥቅጦ ፈጥኖ ይሞት ዘንድ በአንገቱ ላይ ታላቅ ድንጋይ አሥረው ቁልቁል እንዲሰቅሉት አዘዘ:: የክርስቶስ ሰማዕት ይህን ሁሉ ሥቃይ ታገሠ:: የእግዚአብሔር ኀይል ከእርሱ ጋር አለና:: ንጉሥ ከባዱን ሥቃይ እንደታገሠ በውጊያ ላይም ያለውን ጥንካሬና ጽናት ያውቃልና ሥልጣኑን እንዳይወስድበት ፈራ:: ከፍራቱም የተነሳ ፈጥኖ ይገድለው ዘንድ ፈለገ:: ከአንገቱ ላይ ድንጋዩን አስወግደው አፉን አሥረው ከከርከሮና ከበሬ ቆዳ በአራት እጥፍ በተገመደ የጠፈር ጅራፍ ይገርፉትና ይደበድቡት ዘንድ አዘዘ:: ደሙ በምድር ላይ ፈሶ እስኪሞላ ድረስ እንዲዘነዘቸው አደረጉ::

፴፭. ወውእቱ ተጸወነ በእግዚአብሔር ወተዐገሠ ከመ እብን ጽኑዕ። ወኢፈርሀ ሕማሞ። ወተንሥአ እምውስተ መቅሠፍት ወእንዘ ይጼሊ ለእግዚአብሔር። ወይቤ አአኰተከ ወእሴብሐከ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ አኃዜ ኵሉ ዘረሰይከኒ ድልወ ይኩንንኒ ጸላእትከ በእንተ ስምከ ቅዱስ። ወርእዮ ንጉሥ ጽንዐ ሃይማኖቱ ወኢክህለ ይሚጦ። ፈርሀ ኢያኑኀ ወኢይንሣእ መንግሥቶ በጽንዑ። ወአዘዘ ይምትሩ ርእሶ በሰይፍ። ወጸሐፈ እንዘ ይብል መርቆሬዎስ ጸረፈ ላዕለ አማልክቲነ ኅሩያን ዘዐለወ ትእዛዘነ ወኢተወክፈ መጽሐፈነ ክቡረ። ወአዘዝኩ ይሰድዎ ቂሳርያ ወበህየ ይምትርዎ ርእሶ ከመ ኵሉ ዘየሐውር ፍኖተ ዚአሁ ይትኰነን ዐቢየ ኵነኔ። ወእምዝ ይቅትልዎ በሰይፍ።

35. እርሱ ግን በእግዚአብሔር ስላመነ እንደ ጠንካራ ድንጋይ ቻይ ሆነ። ሥቃዩን አልፈራም። ወደ እግዚአብሔርም እየጸለየ ሥቃዩን ተቋቋመው። ‹‹ሁሉን የያዝክ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ፣ ስለ ቅዱስ ስምህ ጠላቶችህ ያሠቃዩኝ ዘንድ ዝግጁ ያደረግኸኝ ፈጽሜ አመሰግንሀለሁ›› አለ። ንጉሥ የሃይማኖቱን ጽናት አይቶ ሊመልሰው ባለመቻሉ ጊዜው እንዳይረዝም በጽናቱም መንግሥቱን እንዳይቀማው ፈርቶ አንገቱን በሰይፍ እንዲቆርጡት አዘዘ። እንዲህ ሲልም ጻፈ። “መርቆሬዎስ የተከበሩ አምላኮቻችንን ሰደበ። ትእዛዛችንንም አቃለለ። የተከበረ መጽሐፋችንንም አልተቀበለም። ስለዚህ በርሱ መንገድ የሚሄደውን ሁሉ ታላቅ ቅጣት ይጠብቀው ዘንድ ቂሳሪያ ወስደው አንገቱን በሰይፍ ቆርጠው ይግደሉት።” ሲል አዘዘ።

፴፮. ወወሰድዎ እለ ተአዘዙ ቂሳርያ አጽዒኖሙ በሠረገላ

36. የታዘዙትም በብረት ዱላ ከመደብደቡና ከግርፋቱ

በእንተ ድካመ ሥጋሁ እምብዝኀ መቅሠፍት ወአውዕዮ ኀዊን። ወኢክህለ ይጸዐን እንዘ ውእቱ የሐውር እስመ ዕበየ መንግሥት ውእቱ። ወእምድኅረ አተወ እምቀትል ሖሩ እደው ወበጽሑ ቂሳርያ በምሴት ወኀደሩ። ወመንፈቀ ለሊት አስተርአዮ ለሊሁ እግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወይቤሎ ገብርየ ፍቁርየ መርቆሬዎስ ኅሩይ ሀየ ነዐ ታዕርፍ በመንግሥተ ሰማያት። እስመ ፈጸምከ ገድለከ በእንተ ስምየ ወዐቀብከ ሃይማኖተከ ብየ ወንሣእ አክሊለ ስምዕ ዘየዐቢ ወዕረፍተ ውስተ መንግሥትየ ዘአስተዳለውኩ ለከ ትረስ እምድኅረ ሞትከ።

፴፯. አማኄን እብለከ ኦ ገብርየ መርቆሬዎስ በከመ ኀደገ ቤተከ ወሢመተከ ወኵሎ ዘብከ በዝ ዓለም ወፍግዓ ወተድላ ወክብረ ወዕበየ ወንዋየ ወኀሠሥከኒ

ብዛት የተነሣ ስለ ደከመ በሠረገላ ጭነው ወደ ቂሳሪያ ወሰዱት። በመንግሥት ትእዛዝ ወደ መገደያው ቦታ ሲወስዱትም በእግሩ መንቀሳቀስ አልቻለም። ከዚያ ካደረሱት በኋላ ገዥች ወደ ቂሳሪያ ሄዱ። በምሽትም ደርሰው በዚያ አደሩ። በመንፈቀ ሌሊት ራሱ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ታየው። ‹‹አገልጋዬ ወዳጄ መርቆሬዎስ ሆይ፣ በዚህ ወደ መንግሥተ ሰማያት ና፤ ታርፋለህ፤ ስለ ስሜ ተጋድሎህን ጨርሰሃልና፤ ሃይማኖትህን ስለኔ ጠብቀሃልና፤ ታላቅ የሆነ የሰማዕትነትን አክሊል ተቀበል። ከዕረፍትህ በኋላ ያዘጋጀሁልህን መንግሥቴን ትወርስ ዘንድ ወደ ዕረፍት ና›› አለው።

37. አገልጋዬ መርቆሬዎስ ሆይ፣ እውነት እልሀለሁ። ቤትህን፣ ሹመትህንና በዚህ ዓለም ያለህን ሁሉ እንደተውክ ተድላና ደስታን ክብርንና ሹመትን ገንዘብን ሁሉ ትተህ

ወመጽአከ ኀቤየ ወመጠውከ ሥጋከ ሊተ ተማፅኖሙ ...ወእቲ ... ሙስና በእንተ ስምየ። ወናሁ ዐሠይኩከ ይኩን ስምከ ዕሙቀ በኵሉ ዓለም ወያስተርኢ በስምከ ብዙኃ ተአምር በኵለሄ ለኵሎሙ እለ ይዜከሩ ስመከ ወእለ ይትአመኑ በጸሎትከ በንጹሕ ልብ እምድኅረ ሞትከ እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን። ወይኩን ሚካኤል ላእከ ለቤተ ክርስቲያንከ እስከ ለዓለም። ወዘይቀርብ ውስተ ቤተ ክርስቲያንከ እስከ ለዓለም አነ አቀርቦ ኀበ ማኅበረ በኵር ወዘይሰሚ ወልዶ በስምከ አዐቅቦ እምኵሉ እኩይ ወዘይጽሕፍ መጽሐፈ ገድልከ ወስምከ አነ እጽሕፍ ስሞ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት ወአወርሶ መንግሥተ ሰማያት ለዓለመ ዓለም።

፴፰. ወሰሚዖ መርቆሬዎስ ዘንተ እምኀበ እግዚአብሔር ኮነ ቅሉ ወተፈሥሐ። ወይቤሎሙ

እንደፈለግኸኝ ወደ እኔ መጥተህ ሥጋህን ስለ ስሜ ስለሕማምና ስለሥቃይ እንደሰጠህ እነሆ ዋጋህን እከፍልሃለሁ። ስምህ በዓለም ሁሉ የታወቀ ይሁን። በስምህ ብዙ ተአምር ይደረጋል። ሁል ጊዜ ስምህን ለሚጠሩ በንጹሕ ልብ ሁነው በጸሎትህ ለሚታመኑ ሁሉ ከዕረፍትህ በኋላ በእውነት ያለ ሐሰት ለዘላለም ዋጋቸውን እከፍላቸዋለሁ። ቅዱስ ሚካኤልም ቤተ ክርስቲያንህን ለዘላለም የሚያገለግል ይሁን። ቤተ ክርስቲያንህን ዘወትር ለሚያገለግል ወደ ማኅበረ በኵር አቀርበዋለሁ። ልጁን በስምህ ለሚሰይም ከክፉ ሁሉ እጠብቀዋለሁ። የገድልህን መጽሐፍና ስምህን ለሚጽፍ በሕይወት መጽሐፍ ስሙን እጽፈዋለሁ። መንግሥተ ሰማያትንም ለዘላለም አወርሰዋለሁ» አለ።

38. መርቆሬዎስ ይህን ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማ በኋላ ነቃ፤ ደስም አለው።

ለእለ ተአዘዙ ግብሩ በከመ ተአዘዝክሙ ፍጡነ። ወእንስ እስተበቍዖ ለእግዚአብሔር ዘይጼውዖ ለዓለም ኀቤሁ ከመ ይጸውዕክሙ ወያቅልል ለክሙ ወያብእክሙ ውስተ ስብሐተ ቅዱሳን እለ ያመሥግኑ ኀሊናሆሙ ኀቤሁ። ወእምዝ አድነነ ወመተሩ ርእሶ። ወፈጸመ ስምዖ አመ፳ወ፭ ለወርኀ ኅዳር። ወዐርገት መንፈሱ ንጽሕት ውስተ ሰማይ በዐቢይ ፍሥሐ።

፴፱. ወአስተርአየ እምኔሁ ብዙኅ ተአምር ዘይደሉ ያንብቡ እመጽሐፈ ተአምሪሁ። ወአመ ተከለለ ጸዐደወ ሥጋሁ ወኮነ በረደ ወወፅአ እምኔሁ ጼና ጥዑም ዘዕፍረት ወርእዮሙ ሰብእ አምኑ በእግዚአብሔር። ወገነዩ ለስሙ። ወብዙኃን ኮኑ ሰማዕተ በይእቲ ዕለት። ወወደዩ ሥጋሁ ውስተ ካልእ መካን። ወአስተርአየ እምኔሁ በዙኅ

የታዘዙትንም እንደታዘዛችሁ ፈጥናችሁ አድርጉ። እኔ ዓለምን የፈጠረውን እግዚአብሔርን ወደርሱ ይጠራችሁ ዘንድ ሐሳባቸውን ከርሱ ጋር ካደረገ ቅዱሳን ቦታ ያገባችሁ ዘንድ ችግራችሁንም ያቀልላችሁ ዘንድ እለምነዋለሁ›› አላቸው። ከዚህ በኋላ ራሱን አዘነበለና አንገቱን ቆረጡት። ኅዳር ሃያ አምስት ቀንም ሰማዕትነትን ተቀበለ። ንጽሕት ነፍሱም በታላቅ ደስታ ወደ ሰማይ ዐረገች።

39. ከርሱም ብዙ ተአምር ስለታየ የተአምሩን መጽሐፍ ሊያነቡ ይገባል። በተቆረጠ ጊዜ ሥጋው ነጭ ሆነ። በረዶም መሰለ፤ ከእርሱም መዓዛ የሚያምር ሽቱ ወጣ። ሰዎች አይተው በእግዚአብሔር አመኑ። ለስሙም ተገዙ። በዚች ዕለት ብዙዎች ሰማዕትነት ተቀበሉ። ሥጋውንም ወደ ሌላ ቦታ ቀበሩት። በቤታችን በአምላካችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ኀይል

Scanned with CamScanner

ተአምር በኀይለ እግዚእነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ወመንግሥት ወኀይል ምስለ አቡሁ መሐሪ ወመንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን። አሜን።

ከእርሱ ብዙ ተአምር ታየ። ከይቅር ባይ አባቱ ጋር ማሕየዊ ከሚሆን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለእርሱ ምስጋና፣ ሥልጣንና ኀይል ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ ይገባል። አሜን። አሜን።

፵. ለዘጸሐፈ ወለዘአጽሐፈ ለዘአንበቦ ወለዘተርጎሞ ወለዘ ሰምዐ ቃላቲሁ ወለዘከብረ ተገኅሮ ለሰማዕት ኅቡረ ይምሐሮሙ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ለዓለመ ዓለም አሜን። ለይኩን ለይኩን።

40. ይህን መጽሐፍ ለጻፈ፣ ላጻፈ፣ ላነበበ፣ ለተረጎመ፣ ቃሎቹንም ለሰማ፣ የሰማዕቱን የመርቆሬዎስን መታሰቢያም ላደረገ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ለዘለዓለሙ በአንድነት ይማራቸው። አሜን። ይሁን፣ ይደረግ።

ምዕራፍ ፬

፩. በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ አመ ፳ወ፭ ለኅዳር በዛቲ ዕለት ኮነ ፒሉፓዴር ሰማዕት ዘበትር ጓሜሁ መፍቅሬ አብ መርቆሬዎስ ወካዕበ ዘበትርጓሜሁ ገብረ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወዝንቱ ቅዱስ ኮነ እምስብአ ሀገረ አስሲጥስ እንተ ይእቲ ሀገረ አቡሁ ወእም ሔው ዘተወልደ ባቲ ወተሐፅነ በሀገረ ሮሜ ወኮነ ግብሮሙ ለአቡሁ ወለእምሔው ወሰብኡ ያሠግሩ አራዊተ።

፪. ወበአሐቲ ዕለት ወፅኡ በከመ ልማዶሙ ወረከብዎሙ እደው እምገጸ ከለባት ወበልዕዎ ለእምሔው። ወካዕበ ፈቀዱ ይብልዕዎ ለአቡሁ ወከልአሙ መልአከ እግዚአብሔር ከመ ኢይብልዕዎ። ወይቤሎሙ

ምዕራፍ አራት

1. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምናለሁ። ፒሉፓዴር ትርጉሙም የአብ ወዳጅ የሆነ መርቆሬዎስ ኅዳር ሃያ አምስት ቀን ሰማዕትነትን ተቀበለ። ሁለተኛ ትርጉሙም የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ ማለት ነው። ይህ ቅዱስ የአባቱና የእናቱ ሀገር ከሆነችው ከአስሲጥስ ሀገር ሰዎች ተወለደ። የተወለደ በትና ያደገበት ሀገር ሮሜ ነው። የአባቱ፣ የእናቱና የዘመዶቹ ሥራም አደን ማደን ነበር።

2. ከዕለታት አንድ ቀን አባቱና እናቱ እንደ ልማዳቸው አደን ለማደን ወጡ። የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎችም ሁለት ሰዎችን አገኙና እናቱን በሉት። ዳግመኛም አባቱን ለመብላት ፈለጉ። ነገር ግን የእግዚአ ብሔር መልአክ እንዳይበሉት

ኢትግስስዎ እስመ እምኒሁ ይውፅእ ፍሬ ሠናይ። ወእምዝ ዐገቶሙ መልአከ እግዚአብሔር በእሳት ዐውደሙ። ወሶበ ተመንደቡ መጽኡ ኀበ አቡሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወሰገዱ ሎቱ፡ ወወለጠ ሶቤሃ እግዚአብሔር ፍጥረቶሙ ኀበ የውሃት። ወኮኑ ከመ አባግዕ ወቦኡ ምስሌሁ ኀበ ሀገር።

፫. እምድኅረዝ ወለዶ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወሰመዮ ፒሉፓ'ቶር። ወገጸ ከለባትሰ ነበሩ ኀቤሆሙ ብዙኀ መዋዕለ። ወእምዝ ኮኑ ክርስቲያነ። እስመ አበዊሁ ለቅዱስ ኮኑ ትካት አረማውያን ወሶበ ነሥኡ ጸጋ ጥምቀተ ክርስትና ሰመይዎ ለአቡሁ ኖኅ ወለእሙ ታቦት ወለፒሉፓ'ዶር ሰመይዎ መርቆሬዎስሃ ወለገጸ ከለባትሰ በከመ ይቤሎሙ መልአክ ሶበ አስተርአዮሙ ወኮኑ ይትኤዘዙ ለአቡሁ ወለቅዱስ

ከለከላቸው። «አትንኳት፤ ከርሱ መልካም ፍሬ ይወጣልና» አላቸው። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ ዙሪያቸውን በእሳት ከበባቸው። በተቸገሩ ጊዜ ወደ ቅዱስ መርቆሬዎስ አባት መጡና ሰገዱለት። ያንጊዜ እግዚአብሔር ከአውሬነት ወደ ሰብአዊነት ለወጣቸው። እንደ በጎችም ደጎች ሆኑ። ወደ ሀገሩም ከርሱ ጋር ገቡ።

3. ከዚህ በኋላ ቅዱስ መርቆሬዎስን ወለደው። ስሙንም ፒሉፓ'ዶር ብሎ ሰየመው። የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎችም ከነርሱ ዘንድ ብዙ ዘመን ከተቀመጡ በኋላ ክርስቲያኖች ሆኑ። የቅዱስ መርቆሬዎስ አባቶች ድሮ የማያምኑ ነበሩ። ወደ ክርስትና ከተመለሱ በኋላ ግን አባቱን ኖኅ እናቱን ታቦት ፒሉፓ'ዶርን መርቆሬዎስ ብለው ሰየሟቸው። የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎችም መልአኩ ተገልጦ እንደ ተናገራቸው ለአባቱና ለቅዱስ መርቆሬዎስ

Scanned with CamScanner

መርቆሬዎስ። ወሰምዐ ንጉሥ ዜናሆሙ።

፬. ወሜጠ ሎሙ እግዚአብሔር ፍጥረቶሙ ዘአራዊት በቅድመ ንጉሥ ወአጥፍእዎሙ ለኵሎሙ አራዊት እለ አቅረበ ሎሙ ንጉሥ። ወሶበ ርእየ ንጉሥ ዘንተ ፈርሀ እምኔሆሙ ፈድፋደ ወሰአሎ ንጉሥ ለአቡሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ከመ ይስአሎ ለእግዚአብሔር ከመ ያእትት እምኔሆሙ ፍጥረቶሙ ለአራዊት ወይሚጦሙ ኀበ ፍጥረተ ዕጓለ እመሕያው። ወሰአሎ ለእግዚአብሔር ሎቱ ስብሐት ወወለጠ ፍጥረቶሙ። ወኮኑ ከመ ዕጓለ እመሕያው።

፭. ወእምዝ ነሥኦ ለአበ መርቆሬዎስ ቅዱስ ወሜሞ መኰንነ ወሊቀ ሰራዊት። ወእሉ ንቱ ገጸ ከለባት ይትኤዘዙ ሎቱ። ወኮኑ ኵሎሙ ሰብአ ሀገር ይፈርሁ እምኔሆሙ።

ታዛገሮች ሆኑ። ንጉሥም ዜናቸውን ሰማ።

4. እግዚአብሔር በንጉሡ ፊት ከአውሬነት ፍጥረትነታቸው መለሳቸው። ንጉሥ ያቀረበላቸውን አውሬዎች ሁሉ አጠፏቸው። ንጉሡ ይህንን ባየ ጊዜ እነሱን ፈጽሞ ፈራቸው። ንጉሥ የአውሬነት ፍጥረታቸውን ከእነርሱ አስወግዶ ወደ ሰው ልጅ ፍጥረት ይመልሳቸው ዘንድ እግዚአብሔርን እንዲለምን የቅዱስ መርቆሬዎስን አባት ለመነው። እርሱም እግዚአብሔርን ለመነ። ክብር ምስጋና ይግባውና አውሬነታቸውን ለውጦ እንደ ሰው ልጅ ፍጥረት ሆኑ።

5. ከዚህ በኋላ የቅዱስ መርቆሬዎስን አባት ወስዶ የሰራዊቱ አለቃና ገዥ አድርጎ ሾመው። እነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ይታዘዙታል። ሁሉም የሀገር ሰዎች ግን

Scanned with CamScanner

ወእምድኅረዝ ተንሥአ ንጉሥ ዐላዊ። ወፈቀደ ከመ ይጽብኦ ለንጉሥ። ወፈነዎሙ ንጉሥ ለሐራሁ ከመ ይሌጥዎሙ ለእለ ገጸ ከለባት ወያምጽእዎሙ ኀቤሁ። ወሔጦሙ ውእቱ ንጉሥ ዐላዊ ዘፈቀደ ይጽብኦ ለንጉሠ ሀገር ዘውስቴታ ሀሎ አቡሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ። ወሶቤሃ ተምዐ ላዕሌሆሙ ለእለ ገጸ ከለባት። ወኮነ ሎ ወኮነ ሰማዕተ። ወካልኡሰ ጐየ። ወሶበ ተመይጠ አቡሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ኀበ ሀገር ኀሠሠሙ ለወልዱ ወለእሙ ወኢረከቦሙ።

፮. እስመ ንጉሥ ሶበ ሰምዐ ከመ አቡሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ በውስተ ጸብእ ኀለየ ከመ ይንሥኣ ለእመ ቅዱስ መርቆሬዎስ ከመ ያውስባ። ወሶበ አእመረ ፩ እምሐራሁ ለንጉሥ ዘኀለየ ንጉሥ ሖረ ወነገራ ለእመ ቅዱስ መርቆሬዎስ በዘኀለየ ንጉሥ

ይፈሯቸዋል። ከዚህ በኋላ ከሓዲ ንጉሥ ተነሣ። ንጉሡንም ይጣላው ዘንድ ተመኘ። ንጉሥ እነዚህን የአውሬ መልክ ያላቸውን ሰዎች አግባብተው (አሳምነው) ወደርሱ ያመጡአቸው ዘንድ ጭፍሮቹን ላከ። ይህ ከሓዲ ንጉሥ የቅዱስ መርቆሬዎስ አባት ያለበትን ሀገር ንጉሥ ለመውጋት ስለፈለገ ለማሳመን ሞከረ። ያን ጊዜ በእነዚህ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ላይ ተቈጣ። አንዱን ገደለው። ሰማዕትም ሆነ። ሌላው ግን ሸሸ። የቅዱስ መርቆሬዎስ አባት ወደ ሀገሩ በተመለሰ ጊዜ ልጁንና እናቱን ፈለጋቸው። ነገር ግን አላገኛቸውም።

6. ንጉሥ የቅዱስ መርቆሬዎስ አባት በጦርነት ላይ እንደሆነ በሰማ ጊዜ የቅዱስ መርቆሬዎስን እናት ለማግባት ይወስዳት ዘንድ አሰበ። ከንጉሥ ጭፍሮች አንዱ ስለርሷ ንጉሥ ያሰበውን ባወቀ ጊዜ ለቅዱስ መርቆሬዎስ እናት ሔዶ

በእንቲአሃ። ወሶበ ሰምዐት ዘንተ ስእለቶ ከመ ያውዕኣ በኅቡእ። ወወፅአት ይእቲ ወወልዳ ብፁዕ መርቆሬዎስ ። ወሶበ ኀሠሦሙ አቡሁ ለብእሲቱ ወለወልዱ ወኢረከቦሙ። ወኢያጠየቆ መኑሂ ዘኮነ እምኔሆሙ።

፯. ወኮነ ንጉሥ ይፈርሆ እስመ ይትሐነዘብ በእንተ ኀቤሁ ይነብሩ ገጸ ከለባት። ወሶበ ይትመዐዕ ያወፅእሙ በኵሉ አህጉር፤ ወያጠፍእዎሙ። ወእዘዘ ንጉሥ ከመ ኢይንግርዎ ዘኮነ ወዘኀለየ ውእቱ ከመ ያውስብ ብእሲቶ። ወእምድኅረዝ ተንሥአ ፀብዕ ላዕለ ንጉሥ። ወወፅአ አቡሁ ለመርቆሬዎስ በውስተ ፀብዕ። ወአኀዘም በሀየ ወበፈቃደ እግዚአብሔር ኮነ ንጉሠ ሀገረ ሮሜ ክርስቲያናዊ። ወሶበ አእመሮ ለአበ ቅዱስ መርቆሬዎስ ከመ ክርስቲያናዊ ውእቱ መሀኮ ወኢቀተሎ።

ነገራት። ይህንን በሰማች ጊዜ በስውር ከሀገር ያወጣት ዘንድ ለመነችው። እርሷም ከልጇ ከቅዱስ መርቆሬዎስ ጋር ወጣች። አባቱ ሚስቱንና ልጁን በፈለጋቸው ጊዜ አላገኛቸውም። በእነርሱ ዘንድ የሆነውንም ማንም አላስረዳውም።

7. ንጉሥ ከእርሱ ጋር በሚኖሩ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች የተነሣ ይጠራጠረዋልና ይፈራው ነበር። በተበሳጨ ጊዜም በሀገሩ ሁሉ ይልካቸዋል፤ እነርሱም ያጠፏቸዋል። ንጉሥ ሚስቱን ለማግባት ያሰበውንና የሆነውን ሁሉ እንዳይነግሩት አዘዘ። ከዚህ በኋላ በንጉሡ ላይ ጠብ ተነሣ።የመርቆሬዎስ አባት በውጊያው ተሰለፈና ከዚያ ተማረከ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ የሮሜ ሀገር ንጉሥ ክርስቲያን ስለሆነየቅዱስ መርቆሬዎስን አባት ክርስቲያን እንደሆነ ባወቀ ጊዜ ራራለት፤ ሊገድለውም አልፈለገም።

Scanned with CamScanner

፰. ወሤሞ መኰንኑ ላዕለ ኵሉ ሀገረ መርዶሳውያን። ወበፈቃደ እግዚአብሔር ሀለዉ ቅዱስ መርቆሬዎስ ወእሙ ውስተ ሀገረ ሮሜ። ወሶበ በጽሐ አቡሁ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ርእየቶ እሙ ለቅዱስ መርቆሬዎስ። ወአእመረቶ ከመ ውእቱ ምታ። ወሶበ ወፅአ ውእቱ ወሐራሁ ቅድመ ቤተ ነገድ በእለቱ ዕለት እለ ኮኑ ይነብሩ ውስቴታ። ወነሥአቶ እሙ ለብፁዕ መርቆሬዎስ ወአልበሰቶ አልባሲሁ ሠናየ ዘኮነ ይለብስ ውስተ ሀገረ መንግሥት። ወአዘዘቶ ከመ ይሑር ወይፀዐን ላዕለ ፈረሰ መኰንን ዘውእቱ አቡሁ። ወሶበ ተፅዕነ ላዕለ ውእቱ ፈረስ ዘመኰንን አኀዘዎ ሐራሁ ወአብጽሕዎ ቅድመ መኰንን አቡሁ።

፱. ወኢያእመሮ ከመ ውእቱ ወልዱ ወተቄጥአ ላዕሌሁ። ወመጽአት እሙ ለመርቆሬዎስ

8. በመርዶሳውያን ሀገር ሁሉ ገዥ አድርጎ ሾመው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ቅዱስ መርቆሬዎስና እናቱ በሮም ሀገር ውስጥ ይኖሩ ነበር። አባቱ ቤተ ክርስቲያን በደረሰ ጊዜ የቅዱስ መርቆሬዎስ እናት አየችው። ባሏ እንደሆነም አወቀችው። እርሱና ጭፍሮቹ ከነበሩበት ቦታ አንድ ቀን ከእንግዳ ቤቱ ፊት በወጡ ጊዜ የብፁዕ መርቆሬዎስ እናት ወሰደችው። በባለ ሥልጣናት ፊት የሚለበስ ያማረ ልብስም አለበሰችው። በገነፍ በአባቱ ፈረስ ተጭኖ እንዲሄድም አዘዘችው። በመኮንኑ ፈረስ በተጫነ ጊዜ ወታደሮቹ ይዘው ከመኰንን አባቱ ዘንድ አደረሱት።

9. እርሱም ልጁ እንደሆነ አላወቀምና ተቈጣው። የመርቆሬዎስ እናት ወደ እርሱ ወደ

Scanned with CamScanner

ኀቤሁ ኀበ ምታ ወኢያእመራ ከመ ይእቲ ብእሲቱ። ወትቤሎ ከመ እግዚእየ እስመ ንሕነ ፈላስያን ወሶበ አእመርኩ ከመ አንተኒ ፈላሲ ኀለይኩ ከመ ይኩን ወልድከ ምስሌከ። ወተስእለ ወሐተታ ፍልስታ። ነገረቶ ከመ ይእቲ ብእሲቱ። ወሶቤሃ አእመራ። ወአእመሮ ለመርቆሬዎስ ወልዱ ወረሰዮ ለውእቱ ቤተ ነግድ ቤተ ክርስቲያን። ወነበሩ ውስቴታ ኀቡረ።

ባሏ መጣች። ነገር ግን ሚስቱ መሆኗን አላወቀም። ‹‹ጌታዬ ሆይ እኛ ስደተኞች ነንና አንተም ስደተኛ እንደሆንክ ባወቅሁ ጊዜ ያንተ ልጅ ይሆን ዘንድ አሰብኩ›› አለችው። ተጠራጠረ። ከየት እንደመጣች ጠየቃት። ሚስቱ እንደሆነች ነገረችው። ያን ጊዜ አወቃት። ልጁን መርቆሬዎስንም አወቀው። ያንን የእንግዳ ቤት ቤተ ክርስቲያን አደረገው። በውስጧም በአንድነት ተቀመጡ።

፲. ወሶበ ሞተ አቡሁ ወእሙ ነሥኦ ንጉሥ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወሤሞ መኰንነ ላዕለ ሀገረ መርዶሳውያንህየንተ አቡሁ። ወነበሩ ገጸ ከለባት እስመ ተሠይመ ቅዱስ መርቆሬዎስ መኰንነ። ወኮኑ ገጸ ከለባት ይወፅኡ ምስሌሁ ውስተ ጸብእ። ወሶበ ፈቀዱ ይትቃተሉ ይመይጥ ሎሙ እግዚአብሔር ፍጥረቶሙ

10. አባቱና እናቱ በሞቱ ጊዜ ንጉሥ ቅዱስ መርቆሬዎስን ወስዶ በአባቱ ምትክ በመርዶሳውያን ሀገር ላይ ገዥ አድርጎ ሾመው። ቅዱስ መርቆሬዎስ ገዥ ሆኖ በተሾመ ጊዜ የአውሬ መልክ ያላቸው ሰዎች ነበሩ። በውጊያ (በጦርነት) ጊዜም ከእርሱ ጋር ይሰለፉሉ። ጦርነት በሚያደርጉ ጊዜም እግዚአብሔር እንደ በፊቱ የአውሬ ፍጥረትነታቸውን

ዘአራዊት ከመ ቀዳሚ ወኢይ ክህል መኑሂ ይትቃወሞሙ:: ወተውህቦ ለገዝንቱ ቅዱስ መርቆሬዎስ ኀይል ወጽንዕ ዐቢይ ወተሰምዐ ወተሰዐለ እምስብሐ ቤተ መንግሥት ውእቱ መርቆሬዎስ ::

ይመልስላቸዋል:: ማንም ሊፈታ ተናቸው አይችልም:: ለዚህ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ታላቅ ኀይልና ብርታት ተሰጠው:: ይህ መርቆሬዎስ ከፍ ከፍ አለ፤ ከቤተ መንግሥት ስምችም ዘንድ ክብር አገኘ::

፲፩. ወኮነ ንጉሥ አሜሃ በሀገረ ሮሜ በውእቱ መዋዕል ዘስሙ ዳኬዎስ ዘያመልክ ጣዖታተ:: ወተንሥኡ ጸላእያን እምባርባር ወአስተጋብአ ተዐይኒሁ ወወፅአ ከመ ይትቃተል ምስሌሁ:: ወእሙንቱሰ ብዙኃን ከመ ኆፃ ባሕር:: ወደንገፀ ንጉሥ ወፈርሀ:: ወቅዱስ መርቆሬዎስ ይቤሎ ኢትፍራህ ወሀለወ ያህጕሎሙ እግዚአብሔር ለፀርነ:: ወያገብኦሙ ውስተ እዴነ እስመ ርእየ ቅድሜሁ በውስተ ጸብዕ መልአከ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ሰይፍ በሊኅ:: ወውእቱ ይቤሎ ስማዕ ወኢትፍራህ እ መርቆሬዎስ ::

11. ያን ጊዜ ጣዖት የሚያ መልክ ስሙ ዳኬዎስ የሚባል ንጉሥ በዚያ ዘመን ነገሠ:: ከበርበር ጠላቶች ተነሡበት:: ሠራዊቱን ሰብስቦ ከእርሱ ጋር ሊዋጋ መጣ:: እነርሱ ግን እንደ ባህር አሸዋ ብዙዎች ነበሩ:: ንጉሡ ደነገጠ፤ ፈራ:: ቅዱስ መርቆሬዎስም ‹‹ንጉሡን አትፍራ፤ እግዚአብሔር ጠላቶቻ ችንን ያጠፋልናል፤ ከእጃችንም ይጥላቸዋል›› አለው:: በጦርነቱ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ የተሳለ ሰይፍ በእጁ ይዞ በፊቱ አይቷልና:: እርሱም መርቆሬዎስ ሆይ፤ ስማ አትፍራ›› አለው::

፲፪. ወእምድኅረ ዝ አስተርአዮ ብእሲ ብሩህ በአልባስ ፀዐዳ ወበእዴሁ ሰይፍ በሊኅ ወወሀቦ ኪያሃ እንዘ ይብል ሶበ ትመውዖሙ ለጸላእትከ ተዘከሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ፡፡ ወሶቤሃ ሞዖሙ ለጸላእቱ ወገብአ በዐቢይ ፍሥሓ፡፡ ወእምዝ አስተርአዮ መልአክ ብሩህ፡፡ ወይቤሎ ለምንት ረሳዕከ ወኢተዘከርከ ስሞ ለእግዚአብሔር አምላክከ፡፡

፲፫. ወሶበ ተፈጸመ ጊዜ ጸብዕ ፈቀደ ዳኬዎስ ንጉሥ ከመ ያዕርግ ወይውግር ዕጣነ ለአማልክት ውእቱ ወሠራዊቱ፡፡ ጐንደየ ቅዱስ መርቆሬዎስ ወኢወፅአ ለበዓል ምስለ ንጉሥ ውስተ ቤተ ጣዖታት፡፡ ወአጠየቅዎ ለንጉሥ ዳኬዎስ፡፡ ወይቤልዎ እስመ ቅዱስ መርቆሬዎስ ኢመጽአ ምስለ ሰራዊትከ ወኢተደመረ በውግረተ ዕጣን

12. ከዚህ በኋላ የሚያበራ ነጭ ልብስ የለበሰ በእጁ የተሣለ ሰይፍ የያዘ ሰው ታየው፡፡ ‹‹ጠላቶችህን ባሸነፍክ ጊዜ እግዚአብሔር አምላክህን አስበው›› በማለት ሰይፉን ሰጠው፡፡ ያን ጊዜ ጠላቶቹን አሸንፎ በታላቅ ደስታ ወደ ቤቱ ተመለሰ፡፡ ከዚህ በኋላ የሚያበራ (ብሩህ የሆነ) መልአክ ተገልጦ ‹‹ የእግዚአብሔር አምላክህን ስም ለምን ረሳህ? ለምንስ አላሰብ ከውም?›› አለው፡፡

13. ጦርነቱ በተፈጸመ ጊዜ ንጉሥ ዳኬዎስ ለአማልክቶቻቸው ከሰራዊቱ ጋር ዕጣንን ለማጠንና ለማሣረግ ፈለገ፡፡ መርቆሬዎስ ግን ዘገየ፡፡ ከንጉሡ ጋርም ወደ ጣዖቶች ቤት ለበዓል አልመጣም፡፡ እነሱም ‹‹ቅዱስ መርቆሬዎስ ከሰራዊትህ ጋር አልመጣም፤ በአማልክቶችህ ዕጣን ማሣረግም ጊዜ አልነ በረም›› ብለው ለንጉሥ ዳኬዎስ አስረዱት፡፡ ያን ጊዜ ንጉሥ

ዘአማልክት። ወፈነወ ንጉሥ ሶቤሃ ወአብጽሖ ለመርቆሬዎስ ኀቤሁ። ወአንከረ እምኔሁ ሶበ ኀደገ ፍቅረ ዚአሁ እምልቡ።

፲፬. ወይቤሎ ለምንት ረሳዕከ ፍቅረ ዚአየ ወአንተ ኢመጻእከ ምስሌየ ከመ ትግበር ዕጣነ ለአማልክት። ወሶቤሃ ወረወ ሎቱ ቅዱስ መርቆሬዎስ ቅንዓቶ ወልብሶ ቅድመ ንጉሥ ዳኬዎስ። ወይቤሎ አንሰ ኢይክሕዶ ለእግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኢይሰግድ ለጣዖት ርኩስ። ወሶበ ሰምዐ ዘንተ ዳኬዎስ ንጉሥ ተምዐ ፈድፋደ። ወአዘዘ ከመ ይዝብጥዎ በአብትረ በቀልት ሐመልማል በጥብጣቤ ዘአልሕምት። ወገብሩ ላዕሌሁ ዘንተ ከመዝ። ወሶቤሃ ፈርሀ ንጉሥ ከመ ኢይትኀሠሡ ላዕሌሁ ሰብአ ሀገር በእንቲአሁ ሞቅሖ በሐፂን።

፲፭. ወፈነዎ ኀበ ቂሳርያ ዘቀጰዶቅያ። ወአዘዘ ከመ ይኩን ንዋ በሀየ ወይምትሩ ርእሶ

ሰራዊቱን ልኮ መርቆሬዎስን ወደ እርሱ አስመጣው። ከእርሱ ጋር ያለውን ፍቅርም ከልቡ መተዉ አስገረመው።

14. «ለምን የእኔን ፍቅር ረሳኸው? ለምን ለአማልክቶች ዕጣን ለማሳረግ ከእኔ ጋር አልመጣህም?» አለው። ያን ጊዜ ቅዱስ መርቆሬዎስ ቅናቱንና ልብሱን በንጉሡ ዳኬዎስ ፊት ወረወረለት። «እኔ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስን አልክደውም፤ ለርኩስ ጣዖትም አልሰግድም» አለው። ንጉሥ ዳኬዎስ ይህን በሰማ ጊዜ ፈጽሞ ተቈጣ። በእርጥብ ዱላና በጠፍር ጅራፍ እንዲደበድቡትና እንዲገርፉት አዘዘ። ይህንንም በእርሱ ላይ አደረጉ። ያን ጊዜ ንጉሥ የሀገር ሰዎች ስለርሱ እንዳይነሡበት ስለፈራ በብረት አሰረው።

15. ቀጰዶቅያ አውራጃ ወደምትገኘው ቂሳርያ ላከው። በዚያ ይፈርዱበት ዘንድና

በሰይፍ። ወፈጸመ ገድሎ ወነሥአ አክሊለ ስምዕ በመንግሥተ ሰማያት። ወእምድኅረ ነሥአ አክሊለ ሰማያዌ ዘኢይማስን ወቦአ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም። ወተሐንጸ ሎቱ አብያተ ክርስቲያናት ውስተ ኵሉ አጽናፈ ዓለም። ወከሠተ እግዚአብሔር ውስቴቱ ተአምራተ ወመንክራተ። ዐበይተ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ራሱን በሰይፍ ይቆርጡት ዘንድ አዘዘ። ገድሉንም ፈጸመ። በመንግሥተ ሰማይ የምስክርነት አክሊልንም ተቀዳጀ። የማያልፍ ሰማያዊ አክሊልን ከተቀዳጀ በኋላ ወደ ዘላለም ሕይወት ገባ። በዓለም ዳርቻ ሁሉ ቤተ ክርስቲያን ተሠራለት /ታነጸለት/። እግዚአብሔርም ተአምራትና ድንቅ ነገርን በውስጡ ገለጠበት። የቅዱስ መርቆሬዎስ ጸሎቱና በረከቱ ለዘላለሙ ከእኛ ጋር ይሁን አሜን።

Scanned with CamScanner

ተአምር ፩

፩ .በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ ተአምሪሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕተ ኢየሱስ ክርስቶስ። ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ። ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪. ወበ አመንክራቲሁ ሶበ ነግሠ ዑልያኖስ ወክሕዶ ለእግ ዚእነ ክርስቶስ በመዋዕሊሁ ለቅዱስ ባስልዮስ ኤጲስ ቆጶስ ዘቂሳርያ ወቀጰዶቅያ። በከመ ጽሑፍ ውስተ አሐቲ እምተአም ራቲሁ ለቅዱስ ባስልዮስ እስመ ዑልያኖስ ከሓዲ አመንደበሙ ለእለ የአምኑ በእግዚእነ ክርስቶስ ዐቢየ ምንዳቤ ወተቈጥአ ላዕለ ቅዱስ ባስልዮስ ወምቅሖ። ወሶበ በዝኃ ምግባራቲሁ እኩይ ላዕለ መሀይምናን። ወኮነ ይጼሊ ወያስተበቍዕ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ዑልያኖስ ከሓዲ።

ተአምር አንድ

1. አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እምኜ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር የሆነውን የቅዱስ መርቆሬዎስን ተአምር እናገ ራለሁ። ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን፤ አሜን።

2. ከተአምራቶቹ መካከል አንዱ እንዲህ ይነገራል። በቀጳዶ ቅያና በቂሳሪያ በተሾመ በኢጲስ ቆጶስ ቅዱስ ባስልዮስ ዘመን ዑልያኖስ በነገሠ ጊዜ ጌታችን ክርስቶስን ካደ። ከቅዱስ ባስልዮስ ተአምራት በአንዷ ውስጥ እንደተጻፈው ከሓዲ ዑልያኖስ በጌታችን በክርስቶስ የሚያምኑትን ከባድ ሥቃይ አደረሰባቸው። በቅዱስ ባስልዮስ ላይም ተቈጣ፤ አሰረውም። በክርስቲያኖች ላይ ከባድ ሥራ ባበዛባቸው ጊዜ ቅዱስ ባስልዮስ ወደ ስለ ከሓዲ ዑልያኖስ ወደ

ወይተነብል ኀበ ቅዱስ መርቆሬዎስ ።

፫. ወሰምዐ እግዚአብሔር ጸሎቶ። ወፈነወ ሰማዕቶ ዐቢየ ወቅዱሰ መርቆሬዎስሃ ። ወመጽአ ተፅዒኖ ዲበ ፈረሱ ወረገዞ ለዑልያኖስ ከሓዲ በኲናት ውስተ ርእሱ። ወሞተ እኩየ ሞተ በውስተ ጸብዕ በምድረ ፋርስ። ወሶበ ርእየ ቅዱስ ባስልዮስ ዘንተ ራእየ በውስተ ሥዕሉ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ተፈሥሐ ዐቢየ ፍሥሓ። ወቦአ ውስተ መካን ዘሀሎ ቦቱ ሥጋሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት ዐቢይ ወእንዘ ውእቱ ይጼሊ ወያነክር በእንተ ዘርእየ። ወሶቤሃ ተመይጡ ሰይፉ ወኲናቱ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ውስተ መካኖሙ እንዘ ይውሕዝ እምኔሆሙ ደም ብዙኅ እስከ መልአ መካነ ዘታሕተ ሥዕሉ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ።

እግዚአብሔር ይጸልይ ይለምን ጀመር። ወደ ቅዱስ መርቆሬዎስም ለመነ።

3. እግዚአብሔር ጸሎቱን ሰማና ታላቁን ሰማዕት ቅዱስ መርቆሬዎስን ላከለት። በፈረስ ተጭኖ መጣና ከሓዲ ዑልያኖስን አንገቱን በጦር ወጋው። በፋርስ ምድር በውጊያ በክፉ አሟሟት ሞተ። ቅዱስ ባስልዮስ ይህን ራእይ በቅዱስ መርቆሬዎስ ሥዕል ላይ ባየ ጊዜ ፈጽሞ ደስ አለው። የታላቁ ሰማዕት የቅዱስ መርቆሬዎስ አካለ ሥጋ ያለበት ቦታ ተገልጦለት እየጸለየና እያደነቀ ገባ። ያን ጊዜ የቅዱስ መርቆሬዎስ ሰይፍና ጦር ከቅዱስ መርቆሬዎስ ሥዕል ሥር ያለው ቦታ እስኪሞላ ድረስ ከእነርሱ ብዙ ደም እየፈሰሰ ወደ ቦታቸው ተመለሱ።

፬. ወጸርሐ ሰቤሃ ቅዱስ ባስልዮስ። ወይቤ ኦ ሰማዕቱ ለክርስቶስ ቀተልኮኑ ለዑልያኖስ ጸላኤ ጽድቅ። አጽነነ ርእሶ ቅዱስ መርቆሬዎስ በውስተ ሥዕሉ ቅድመ ገጹ ለቅዱስ ባሰልዮስ ከመ ዘይብል እወ ቀተልክዎ። ወወሰከ ቅዱስ ባስልዮስ ሰብሖቶ ወአክብሮቶ ለእግዚአብሔር ወብዙኀ ተአምራቲሁ ወመንክራቲሁ ለዝንቱ ቅዱስ ሰማዕት ኢየሱስ ክርስቶስ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

4. ያን ጊዜ ቅዱስ ባስልዮስ ጮኸ።» የክርስቶስ ሰማዕት ሆይ፣ የእውነት ጠላት የሆነውን ዑልያኖስን ገደልከውን?» አለ። ቅዱስ መርቆሬዎስ በቅዱስ ባስልዮስ ፊት «አዎን ገደልኩት» እያለ በሥዕሉ ላይ ራሱን ዘንበል አደረገ። ቅዱስ ባስልዮስ የእግዚአብሔርን ክብርና ምስጋና የኢየሱስ ክርስቶስ ሰማዕት የሆነውን የቅዱስ መርቆሬዎስን ብዙ ተአምርና ድንቅ ድንቅ ሥራ አደነቀ። ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ለዘለዓለሙ ይሁን። አሜን።

ተአምር ፪

፩. ተአምሪሁ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕተ ኢየሱስ ክርስቶስ ጸሎቱ፡ ወበረከቱ፡ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪. ወሀነ ፩ ወሬዛ ተንባላታይ እምውሉደ መሳፍንት ሀገረ ምስር። ወተምህረ ሕገ ተንባላት ወመጻሕፍቲሆሙ። ወበአሐቲ ዕለት ኀለፈ ኀበ ጽንፈ ባሕር። ወረከበ ፩ በእሴ ዘኮነ ቀዳሚ ተንባላታዊ። ወተጠምቀ ጥምቀተ ክርስትና። ወእምዝ አንዝዎ ሐራሁ ለንጉሥ ወአስተዳለዉ ሎቱ እዘቅተ። ወአንደዱ ውስቴቱ እሳተ ዐቢየ ከመ ያውዕይዎ ውስቴቱ። ወብዙኃን ሰብአ ተጋብኡ ከመ ይርአይዎ። ወቀርበ ውእቱ ወሬዛ ተንባላታዊ ኀበ ውእቱ ሰማዕት ዘአንዝዎ ሐራሁ ለንጉሥ።

ተአምር ሁለት

1. የኢየሱስ ክርስቶስ ሰማዕት የሆነው የቅዱስ መርቆሬዎስ ተአምር ይህ ነው። ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን። ለዘለዓለሙ አሜን።

2. በምስር ሀገር ከመሳፍንት ልጆች አንድ ያልተጠመቀ ጎልማሳ ነበር። ከክርስቲያን ውጭ የሆኑትን ሕግና መጻሕፍቶቻቸውን ተማረ። ከዕለታት አንድ ቀን ወደ ባሕር ዳርቻ ሄደ። በፊት ያልተጠመቀ የነበረ በኋላ የተጠመቀ /ክርስቲያን/ የሆነ አንድ ሰው አገኘ። ከዚህ በኋላ የንጉሥ ጭፍሮች ያዙት። ያቃጥሉት ዘንድ ጉድጓድ አዘጋጅተው በውስጡ እሳት አነደዱ። ሁኔታውን ለማወቅ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ። የንጉሥ ጭፍሮች የያዙት ይህ ያልተጠመቀ ጎልማሳ ወደዚህ ሰማዕት ቀረበ።

፫. ወይቤሎ ኦ ብእሲ ከሓዲ ለምንት ትረውጽ ለበዊእ ውስተ ሲኦል። ወበድኃሪትከ ትነብር ውስተ እሳተ ገሃነም እስመ አንተ ትሬሲ ወልዶ ለእግዚአ ብሔር ወተአምን ፫ አማልክተ። ስማዕ እምኔየ ወነድግ ጽርፈተከ ወሕሱመ ነገረ። ወአውሥአ ወይቤሎ ንሕነሰ ሕዝበ ክርስ ቲያን ኢኮነ ከሐድያን። አሓ ናመልክ ለ፩ አምላክ ወውእቱ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ። ወኢኮነ ወልድ ነኪረ እምእግዚአ ብሔር አቡሁ። እስመ ውእቱ ቃሉ። ወከማሁ መንፈስ ቅዱስ ምስጢረ ሃይማኖትነ መንክር ውእቱ። ወነቡእ እምኔክሙ እስመ ልብክሙ ኢይክል ጸዊሮቶ።

፬. ወአንተ ልብከ ጸሊም ወኢበርሀ ብርሃነ ሃይማኖት። ወአነ እኔጽረከ ከመ እምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ይቀርብ ኀቤከ

3. ‹‹አንተ ከሓዲ ሰው ሆይ፣ ወደ ሲኦል ለመግባት ለምን ትሮጣለህ? በኋላ ወደ ገሃነም ትወርዳለህ። አንተ የእግዚአብሔርን ልጅ ታመልካ ለህና። ሦስት አምላኮችም ታመልካለህና እኔን ስማኝ። ክፉ ነገርህንና ስድብህን ተው›› አለው። እሱም መልሶ ‹‹እኛስ የክርስቲያን ሕዝቦች ነን። ከሓዲዎች አይደለንም። አንድ አምላክን እናመልካለን እንጅ። እነርሱም አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይባላሉ። ወልድ ከአባቱ ከእግዚአብሔር የተለየ አይደለም። እርሱ ቃሉ ነውና። እንደዚሁ መንፈስ ቅዱስም የሃይማኖታችን ምስጢር ነው፣ ድንቅ ነው፣ ከእናንተም የተሰወረ ነው። ልቡናችሁ ሊመረምረው አይችልምና።

4. የአንተ ልብ ጨለማ ነው። የሃይማኖት ብርሃን አልበራበትምና። እኔ አይሃለሁ። ከትንሽ ጊዜ በኋላ ብርሃን ወደ

ብርሃን ወይበርህ በውስተ ልብከ ብርሃኑ ለክርስቶስ ወትትጋደል አንተ ከመ አነ እትጋደል በእንተ ስሙ። ወትትዌከፍ ሕማመ ዘአነ ውስቴቱ ይእዜ። ወሶበ ሰምዐ ቃሎ ውእቱ ተንባላታዊ ተምዐ ላዕሌሁ ፈድፋደ። ወአውዕአ አሣዕኒሁ እምእገሪሁ ወጸፍዖ ገጾ ወአፉሁ ወርእሶ። ወኮነ ፈድፋደ። ወይቤሎ ኢይከውን እምኔየ ኦ ከሓዲ ዘትብል።

ፎ. ወአውሥአ ውእቱ ብፁዕ ወይቤሎ ሀለወከ ከመ ትዘከር ዘእቤለከ። ወሶቤሃ መተሩ ርእሶ በሰይፍ ወወደዩ ሥጋሁ ውስተ ዐዘቅተ እሳት። ወእምድኅረ ተለዐለ ላህቡ ለውእቱ እሳት ወኮነ ከመ ቅጽር ዐቢይ ወነበረ ውስተ እሳት ፫ተ መዓልተ ወ፫ተ ለያልየ። ወለሊሁ ለንጉሥ የዐቅብዎ ሌሊተ ወመዓልተ። ወእምድኅረዝ ረከቡ ሥጋሁ ዘፍቱን ከመ ወርቅ።

አንተ ይመጣል። የክርስቶስ ብርሃን በልብህ ይበራል። እኔ ስለ ስሙ እንደምጋደል አንተም ትጋደላለህ። እነሆ ስለርሱ እንደኔ ሥቃይ ትቀበላለህ›› አለው። ይህ ያልተጠመቀ ሰው ቃሉን በሰማ ጊዜ በርሱ ላይ ፈጽሞ ተቈጣ። ጫማውን ከእግሩ አውልቆ ፊቱን፣ አፉንና ራሱን መታው። ፈጽሞ አሠቃየው። ‹‹ከሓዲ ሆይ፣ የምትለው በእኔ ዘንድ አይሆንም›› አለው።

5. ይህ ደግ ሰው መለሰለት፣ ‹‹የምነግርህን ፈጽመህ የምታ ስብበት ጊዜ አለ›› አለው። ያን ጊዜ አንገቱን በሰይፍ ቆረጡት። ሥጋውንም ወደ እሳት ጉድጓድ ጣሉት። የእሳት ነበልባሉ ከፍ ባለ ጊዜ እንደ ታላቅ አጥር ሆነ። በእሳቱ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ተቀመጠ። የንጉሥ ጭፍሮች ቀንና ሌሊት ይጠብቁታል። ከዚህ በኋላ እንደ ወርቅ በእሳት የተፈተነውን ሥጋውን አገኙት። እሳት

ወኢረከበቶ እሳት ለግሙራ፡፡ ወነገርዎ ለንጉሥ ዘንተ፡፡ ወአዘዘ ከመ ይቅብርዎ ሥጋሁ፡፡

፮. ወውእቱሰ ወሬዛ ተንባላታዊ ሖረ ውስተ ቤቱ እንዘ የሐዝን ወኢበልዐ ወኢሰትየ ወተጋብኡ ኀቤሁ አቡሁ ወእሙ ወአኃዊሁ፡፡ ወይቤሉ ምንት ዘበጽሐከ ወለምንት ዘኢትበልዕ ወኢትሰቲ፡፡ ወነገርሙ ዘከመ ይቤሎ ሰማዕቱ ለእግዚእነ ክርስቶስ፡፡ ወናዘዘዎ፡፡ ወይቤልዎ ኅድግ ዘንተ፡፡ ነገረ ገንቱ መስሐቲ ተአምንሁ እምልብከ፡፡ ወኢተናዘዘ ግሙራ ወበውእቱ መዋዕል ርእየ ውእቱ ወሬዛ ተንባላታዊ ብዙኃን ሰብአ ተንባላታውያን፡፡ ወይፈቅዱ ከመ ይሑሩ ኀበ መቃብረ ሐሳዊ ነቢይ ዘዘ ዚአሆሙ፡፡

፯. ወይቤሎ ለአቡሁ አፈቅድ እሑር ምስሌሆሙ፡፡ ወተፈሥሐ አቡሁ በገንቱ ነገር ፈድፋደ ወወሀቦ ምዕተ ዲናረ

ፈጽሞ አልነካውም፡፡ ይህንን ለንጉሡ ነገሩት፡፡ ሥጋውንም ይቀብሩት ዘንድ አዘዘ፡፡

6. ይህ ያልተጠመቀ ጎልማሳ ግን እያዘነ ወደ ቤቱ ሄደ፡፡ አልበላም! አልጠጣም፡፡ አባቱና እናቱ ወንድሞቹም ወደ እርሱ ተሰብስበው ‹‹ምን ደረሰብህ? ለምን አትበላም? አትጠጣም? አሉት፡፡ የጌታችን የክርስቶስ ሰማዕት የነገረውን ነገራቸው፡፡ እነርሱም አረጋጉት፡፡ ‹‹ይህን ነገር ተው፡፡ የዚህን አሳሳች ነገር ታምናለህን?›› አሉት፡፡ ፈጽሞ አልተረጋጋም፡፡ በዚህ ጊዜ ይህ ያልተጠመቀ ጎልማሳ ብዙ ያልተ ጠመቁ ሰዎች የነርሱ ወደ ሆነው ሐሳዊ ነቢይ መቃብር ለመሄድ ሲፈልጉ አየ፡፡

7. ‹‹አባቴንም ከእነርሱ ጋር መሄድ እፈልጋለሁ›› አለው፡፡ አባቱም በዚህ ነገር ፈጽሞ ደስ አለው፡፡ መቶ ዲናርም ሰጠውና

Scanned with CamScanner

ወአማሕፀኖ ለአርከ ዘኢሁ ወሖረ። ወእንዘ የሐውሩ ምስለ አርኩ ርእየ ውእቱ ወሬዛ በአሐቲ ሌሊት ከመ መነኮስ አረጋዊ ብሩህ ቆመ ኀቤሁ ወይቤሎ ነሀ ትልወኒ ከመ ትድኅን። ወከመዝ አስተርአዮ ዳግመ ወሣልሰ ሌሊተ ወይቤሎ ከመዝ። ወሶበ ፈጸሙ ግብሮሙ በጺሒሆሙ ውስተ መካን ተመይጡ ወሖሩ መጠነ ፯ ዕለታት ወበጽሑ ውስተ ገዳም።

፰. **ወእንዘ የሐውሩ** እሙንቱ በሌሊት ወረደ ውእቱ እመል ዕልተ ገመል በእንተ ግብረ ሥጋ። ወነድግዎ አብያጺሁ ውስተ ገዳም። ወሖሩ ወተርፈ ባሕቲቱ ህጉለ ውስተ ገዳም ወነበረ እንዘ ይበኪ ወይፈርህ እምነ አራዊት ከመ ኢይብልዕዎ። ወውእተ ጊዜ ተዘከረ ቤተ ክርስቲያነ ለቅዱስ **መርቆሬዎስ** ሰማዕት ዘውስተ ሀገሩ ምስር

ጓደኛውን አደራ ብሎ ሄደ። ከጓደኛው ጋር እየሄዱ ሳለ ከዕለታት አንድ ቀን ይህ ጎልማሳ ፊቱ የሚያበራ ሽማግሌ መነኩሴ በፊቱ ቆሞ ተመለከተ። ሽማግሌው መነኩሴም ‹‹ተድን ዘንድ ና ተከተለኝ›› አለው። እንደዚሁ እያለ ሁለት ጊዜ ሦስት ጊዜ በሌሊት ታየው። እነርሱም ከቦታው ደርሰው ሥራቸውን በጨረሱ ጊዜ ተመለሱ። ሰባት ቀንም ከተጓዙ በኋላ ከገዳሙ (ከበረሀው) ደረሱ።

8. **እነርሱ በሌሊት** እየሄዱ ሳለ እርሱ ግን ሥጋዊ ሥራ ለመሥራት ግመሉ ላይ ወረደ። ጓደኞቹም ከጫካው ውስጥ ትተውት ሄዱ። በጫካውም ውስጥ ጠፍቶ ብቻውን በቀረ ጊዜ እያለቀሰ ተቀመጠ። አውሬ ዎችም እንዳይበሉት ፈራ። ያን ጊዜ በምስር ሀገር ከአባቱ ቤት ቅርብ የሆነውን የሰማዕቱን **የቅዱስ መርቆሬዎስን** ቤተ

ዘቅሩብ እምኔተ አቡሁ። ወይቤ በልቡ እስመ ኵሉ ሰብእ ይብጽዑ ሎቱ ብፅዐተ ወይፌጽም ሎሙ ኵሎ ዘሰአሉ። ወሶቤሃ ይቤ ውእቱ ወሬዛ እንዘ ይብኪ እ መርቆሬዎስ ሰማዕቱ ለክርስቶስ ለእመ አድኀንከኒ እምእሉ አራዊት ዘገዳም ወአውፃእከኒ ዘእንበለ ሙስና አንሰ እከውን ክርስቲያናዊ።

፱. ወሶበ ይቤ ዘንተ ናሁ ወሬዛ መጽአ ኀቤሁ እንዘ ይጼዐን ላዕለ ፈረስ ዘአርአያሁ ሠናይ ፈድፋደ ወይለብስ አልባሰ ክብር ወቅናት ሐቌሁ በቅናት ዘወርቅ። ወቆመ ቅድሜሁ ወይቤሎ እምአይቴ አንተ። ወእፎ ተሀጉልከ ውስተ ዛቲ ገዳም ባሕቲቲከ። ወይቤሎ ወረድኩ በእንተ ግብረ ሥጋ ወኀደጉኒ ወሖሩ። ወይቤሎ ነዐ አንተ ተፀዐን ምስሌየ በድኅሬየ ዲበ ዝንቱ ፈረስ። ወተፅዕነ ምስሌሁ ዲበ ፈረስ። ወሰረረ

ክርስቲያን አሰበ። በልቡም «ሁሉም ሰው ሥዕሉት ይሟላሉ። የለመኑትን ሁሉ ይፈጽምላቸዋል» አለ። ያን ጊዜ ይህ ጎልማሳ እያለቀሰ «የክርስቶስ ሰማዕት መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከእነዚህ ከዱር አውሬዎች ካዳንከኝ ያለችግርም ካወጣሀኝ እኔ ክርስቲያን እሆናለሁ» አለ።

9. እነሆ ጎልማሳው ይህን በሚናገርበት ጊዜ አርአያው ፈጽሞ ያማረ የክብር ልብስ የለበሰ በወርቅ መታጠቂያ ወገቡን የታጠቀ በፈረስ ላይ ሆኖ ወደ እርሱ መጣና በፊቱ ቆመ። «አንተ ከየት ነህ? ከዚህ ገዳም /ጫካ/ ውስጥ ብቻህን እንዴት ጠፋህ?» አለው። «የጉልበት ሥራ ለመሥራት ሔድኩ፤ እነርሱ ግን ትተውኝ ሄዱ» አለው። «አንተ ከእኔ ጋር ና፤ በኋላዬ ሁነህ በዚህ ፈረስ ላይ ተቀመጥ» አለው።

ውእቱ ፈረስ ውስተ አየር። ወአብጽሖሙ ፍጡነ ውስተ ቤተ ክርስቲያኑ ለመርቆሬዎስ ለማዕተ ዘሀገረ ምስር።

በፈረሱ ላይ ከእርሱ ጋር ተቀመጠ። ይህም ፈረስ በአየር ላይ በረረ። በምስር ሀገር ከሚገኘው ከሰማዕቱ መርቆሬዎስ ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ፈጥኖ አደረሳቸው።

፲. ወተርኅወት ሎሙ ቤተ ክርስቲያን ወቦአ ውእቱኒ እንዘ ዕዑን ምስሌሁ ዲበ ፈረሱ። ወአብጽሖ ኀበ መንጠላዕተ ምኵራብ። ወተሰወረ ወተንበአ እምኔሁ ወኮነ ወሬዛ ይቀውም ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ ይደነግፅ ወይኔጽር። ወይብል በልቡ ቦኑ ዛቲ ቤተ ክርስቲያኖሙ ለክርስቲያን። ወኮነ ይሬእዮሙ ለመኃትው እንዘ ያበርሁ ለሥዕላት። ወኮነ ዝንቱ በኀቤሁ ከመ ሕልም። ወይቤ አኮኑ ይእዜ ነበርኩ ውስተ ገዳም። ወቆመ ኀበ ምኵራብ እስከ ጽባሕ። ወቦአ መጋቤ ቤተ ክርስቲያን። ወረከቦ እንዘ ይቀውም ኀበ ምኵራብ ወመሰሎ ከመ ውእቱ ፈያታዊ።

10. ቤተ ክርስቲያኑ ተከፈተላቸውና እርሱም ከእርሱ ጋር በፈረሱ ላይ ሁኖ ገባ። ወደ ቤተ መቅደሱ መጋረጃ አደረሰውና ከእርሱ ተሰወረ። ጎልማሳው እየደነገጠ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቆመ። በልቡም «በውኑ ይህቺ ቤተ ክርስቲያን የክርስቲያኖች ናት?» አለ። መብራቶች ለሥዕሉ ሲያበሩ አያቸው። ይህ ሁሉ በእርሱ ዘንድ እንደ ሕልም ሆነበት። «ዛሬ በጫካ ውስጥ አልነበር ኩምን?» እያለ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እስከ ማለዳ ድረስ ቆመ። የቤተ ክርስቲያኑ ገበዝ ከቤተ ክርስቲያኑ ቆሞ አገኘው። እርሱም ሽፍታ መሰለው።

፲፩. ወፈቀደ ውእቱ መጋቢ ቤተ ክርስቲያን ከመ ይክሳሕ፡፡ ወአመሮ በእዴሁ ወይቤሎ አርምሞ ነዐ ኀቤየ፡፡ ወቀርበ ኀቤሁ መጋቢ፡፡ ወይቤሎ ወሬዛ መኑ ይእቲ ዛቲ መካን፡፡ ወይቤ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ መርቆሬዎስ ዘምስር፡፡ ወይቤሎ ወሬዛ ዛቲኑ ሀገረ ምስር፡፡ ወይቤ እወ፡፡ ወይቤሎ መጋቢ አንተሰ ከመ ዘጠፍአ ልቡ ትትናገረኒ ወይእዜኒ አይድዐኒ ኦ እኁየ ዘበጽሐከ፡፡

፲፪. ወሶቤሃ ገብአ ልቡ፡፡ ወይቤሎ እፎ ዘኢይጠፍእ ልብየ፡፡ ወአንሰ እንዘ ሀሎኩ በዛቲ ሌሊት በገዳመ እገሌ ወኢየአመርኩ እፎ ዘበጻሕኩ ገየ፡፡ አላ እግዚአብሔር የአምር ዘንተ፡፡ ወሶበ ሰምዐ መጋቢ ስማ ለይእቲ ገዳም አንከረ፡፡ ወይቤሎ አኮኑ እብለከ በአማን ጠፍአ ልብከ፡፡ ወኢተአምር ዘትብል መጠነ ለውእቱ

11. ይህ የቤተ ክርስቲያን ገበዝ ሊጮህ ፈለገና ‹‹ዝም ብለህ ወደ እኔ ና›› ብሎ፡፡ በእጁ አመለከተው፡፡ ገበዙም ወደ እርሱ ቀረበ፡፡ ጉልማሳውም ይህቺ ቦታ ማን ትባላለች? አለው፡፡ ይህቺ በምስር ሀገር ያለች የቅዱስ መርቆሬዎስ ቤተ ክርስቲያን ናት›› አለው፡፡ ጉልማሳው ይህቺ የምስር ሀገር ናት? አለው፡፡ አዎን አለው፡፡ ገበዙ ‹‹አንተስ ልቡ እንደጠፋ ሰው ትናገራለህ፡፡ ወንድሜ ሆይ፣ እነሆ የደረሰብህን ንገረኝ›› አለው፡፡

12. ያን ጊዜ ልቡ ተመለሰ፡፡ እንዴት ልቤ አይጠፋም? እኔ በዚች ሌሊት በእገሌ ገዳም እያለሁ እንዴት ወደዚህ እንደ ደረስኩ አላውቅም፡፡ ይህንን ነገር እግዚአብሔር ያውቃል እንጂ›› አለው፡፡ ገበዙ የዚችን ገዳም ስም በሰማ ጊዜ አደነቀ፡፡ የምትናገረውን አታውቅም፣ በእውነት ልብህ ጠፋ አላልኩህምን? የዚህ ገዳም ልክ እስከዚህ

ገዳም እስከ ገዘ ምሕዋረ ጽወዩ መዓልት። ወበአማን አንተ ፈያታዊ ወንድሉ ለሰማዕት መርቆሬዎስ ቡሩክ አንዘከ ወአሠረከ እንበለ አሕባል ወመዋቅሕት። እስመ ዝንቱ፡ መርቆሬዎስ ሰማዕት ብፁዕ ዘነደገ ክብረ ዝንቱ፡ ዓለም ወመንኖ።

፲፫. ወኮነንዎ ክሌዶንያ ሀቢያ ዙነኔ በእንተ ስሙ ለክርስቶስ ወሞተ ሰማዕት። ወተወክፎ እግዚአብሔር ውስተ መንግሥቱ። ወተሐንጸ ሎቱ፡ አብያተ ክርስቲያናት በስሙ ውስተ ኵሉ መካናት። ወበውስቴቱ፡ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር። ወሎቱ፡ ትንብልና ለኵሉ ሰብእ እለ ተማሕፀኑ ኀቤሁ በጸሎቱ፡ ይትነበል ሎሙ ወይከሥት ተአምራተ።

፲፬. ወይቤሉ ወረዛ እፎ ሥነ አርአያ አምሳሉ። ወይቤሉ መጋቢ ውእቱስ ይመስል ከማከ በአካል። ወእምዝ ከሠተ ሎቱ፡ ሥእሎ።

ድረስ ሃያ ሁለት ቀን ያስኬዳል። በእውነት አንተ ሽፍታ ስትሆን ቡሩክ የሆነ የመርቆሬዎስ ሰማዕት ጓደኛ ይዞ ያለ ገመድና ያለ እግር ብረት አሠረህ። ይህ ደግ ሰማዕት መርቆሬዎስ የዚህን ዓለም ክብር የተወና የናቀ ነውና።

13. ከሓዲዎች ግን በከባድ ሥቃይ አሠቃዩት። ሰማዕቱ ስለ ክርስቶስ ስም ሞተ። እግዚአብሔርም በመንግሥቱ ተቀበለው። በየቦታው ሁሉ በስሙ ቤተ ክርስቲያን ተሠራለት። በውስጡም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል። በእርሱ የታመኑትን ሁሉ ሰዎች ልመናቸውን ይሰማቸዋል። በጸሎቱም ይጠብቃቸዋል። ተአምራትንም ያደርጋል›› አለው።

14. ጎልማሳው ‹‹መልኩ እንዴት ነው?›› አለው። ገበዙ ‹‹እርሱስ በአካል አንተን ይመስላል›› [illegible]

ወሶበ ርእየ ወሬዛ ሥዕሎ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት ወይቤ በአማን ዝንቱ ውእቱ ቅዱስ ዘአስተርአየኒ ሊተ በውስተ ገዳም። ወጾረኒ ላዕለ ፈረሱ ወአብጽሐኒ ዝየ። ወናሁ ዝንቱ ቅናት ዘወርቅ ዘርኢክዎ ቅኑተ ውስተ ሐቌሁ ለውእቱ። ወይቤሎ ናሁ እነግረከ እስመ አነ ብእሲ ተንበላታዊ እስመ እምዛቲ ሀገር አቡየ ስሙ ሬጋ መስፍን። የአክለኒ ዛቲ ትእምርት ከመ እኩን ክርስቲያናዌ። ወይእዜኒ ኅብአኒ ውስተ መካን። ወኢትክሥት ግብርየ ለመኑሂ። ወአምጽእ ሊተ ፩ ካህነ አረጋዌ ከመ ይምሀረኒ ፍኖተ እግዚአብሔር ወያጽንዐኒ ወያብአኒ ውስተ ሃይማኖት ርትዕት።

፲፭. ወአንበሮ ውእቱ መጋቢ ውስተ መካን በባሕቲቱ። ወአምጽአ ሎቱ ካህነ በከመ ይቤሎ። ወአጥመቆ ጥምቀተ ክርስትና። ወከሠሠ ሎቱ መጻሕፍተ

ሥዕሉን አሳየው። ጎልማሳው የሰማዕቱ የቅዱስ መርቆሬዎስን ሥዕል ባየ ጊዜ «በእውነት ይህ በገዳም ውስጥ የታየኝ በፈረሱ ላይ ጭኖ ከዚህ ያደረሰኝ ቅዱስ ነው። በወገቡ ታጥቆት ያየሁት የወርቅ ቀበቶ እነሆ ይህ ነው» አለ። «እነሆ እነግርሀለሁ፤ እኔ ያልተጠመቅሁ ሰው ነኝ። በዚች አገር አባቴ መስፍን (ገዥ) ነው። ስሙም ሬጋ ይባላል። ክርስቲያን ለመሆን ይህ ምልክት ይበቃኛል። እነሆ ወደ ሆነ ቦታ ደብቀኝ። ለማንም ሥራዬን አትግለጥ። የእግዚአብሔርን መንገድ ያስተምረኝ ዘንድ፣ ያጸናኝ ዘንድ፣ ወደ ቀናች ሃይማኖትም ይመልሰኝ ዘንድ አንድ ሽማግሌ ካህን አምጣልኝ» አለው።

15. ይህ ዝበዝ በአንድ ቦታ ውስጥ ብቻውን አስቀመጠው። እንደነገረውም ካህን አመጣለት። የክርስትና ጥምቀትም አጠመቀው። የቤተ ክርስቲያን

ቤተ ክርስቲያን ወወንጌለ ቅዱሰ። ወነበረ ከመዝ። ወእምድኅረዝ በ፭ ወርኀ በጽሑ እሉ ተንባላት እለ ሖሩ ኀበ መካን። ወወፅኡ ዙሉሙ ተንባላት ከመ ይትቀበሉ አዝማዲሆሙ። ወተራከበ ውእቱ መኰንን አቡሁ ምስለ ዐርኩ። ወበከየ አርኩ ብካየ መሪረ። ወነገሮ ዘከመ ጕንደየ ወልዱ ውስተ ገዳም። ወዘከመ ኀደግዎ ወመጽኡ።

፲፮. ወሶበ ሰምዐ ዘንተ አቡሁ ሠጠጠ አልባሲሁ። ወከማሁ አኃዊሁኒ ወወልዱ ሠጠጡ አልባሲሆሙ። ወነበሩ እንዘ ይላህዉ መጠነ ፵ ዕለት። ወእምድኅረዝ ርእዮ ፩ ብእሲ ተንባላ ታዊ ለውእቱ ወሬዛ ዘኮነ ክርስቲያናዌ እንዘ ይወፅእ እምቤተ ክርስቲያን ዘቅዱስ መርቆሬዎስ ወሖረ ውእቱ ተንባ ላታዊ ወነገሮሙ ለአቡሁ ወለአኃዊሁ። ወይቤሎሙ ሶበ እመ ኮነ ዘሞተ ወልድክሙ

መጻሕፍትን እንዲሁም ቅዱስ ወንጌልን አመጣለት። እንደዚህ እየተማረ ተቀመጠ። ከዚህ በኋላ እነዚህ ያልተጠመቁ ሰዎች ከሄዱበት ቦታ በአንድ ወር ውስጥ ደረሱ። ሁሉም ያልተ ጠመቁ ሰዎች ዘመዶቻቸውን ለመቀበል ወጡ። ይህም መኰንን አባቱ ከጓደኛው ጋር ተገናኘ። ጓደኛውም በጫካው ውስጥ እንደ ቀረና ትተውት እንደመጡ ነገረውና መራራ ልቅሶ አለቀሰ።

16. አባቱ ይህን በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀደደ። ወንድሞቹና ልጁም እንደርሱ ልብሳቸውን ቀደው አርባ ቀን እያለቀሱ ተቀመጡ። ከዚህ በኋላ አንድ ያልተጠመቀ ሰው ክርስቲያን የሆነውን ይህን ጎልማሳ ከቅዱስ መርቆሬዎስ ቤተ ክርስቲያን ሲወጣ ሲገባ አይቶ ሄደና ለአባ ቱና ለወንድሞቹ ነገራቸው። ልጃችሁ በጫካው ውስጥ ሞቶ የጠላሁት እንደሆነክ ቈጠሩት! [illegible]

በገዳመ ፍኖተ መካን እምነንከ ወእመሰለነ. ከመ እፀልዕ ውእቱ ዝንቱ ዘርኢክም በዛቲ ዕለት ኀበ ቤተ ክርስቲያን ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት እንዘ ልቡሰ አልባሰ ምንኩስና። ወውእቱ ይመስል ወልደከሙ በአማን።

፲፮. ወሶበ ሰምዑ አቡሁ ወእሙ ወአኃዊሁ ተንሥኡ ወሖሩ ወረከብዎ ወአኀዝዎ። ወይቤልዎ ምንተ ዘገብርከ ወአስተኀፈርከነ በማእከለ መስፍን ዘተንባለት። ወይቤሎሙ አንሰ ክርስቲያናዊ ወአአምን በእግዚእን ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው። ወሶበ ይቤ ዘንተ ኵነንዎ ዐቢየ ኵነኔ። ወገደፍዎ ውስተ ዐዘቅት ጸሊም። ወነበረ ውስቴታ ፯ መዋዕለ ወ፯ ለያልየ ዘእንበለ መብልዕ ወመስቴ። ወይወግሩ ዲቤሁ ኰስታረ ቤቶሙ። ወእሙሰ ትብከ. ላዕሌሁ መዋዕለ ወለሊተ ወአምብዝኀ ብካያ ለእሙ ስዩዶ ለውእቱ ወሬዛ ወሖረ

ቅዱስ መርቆሬዎስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በዚህች ቀን ያየሁት እርሱ ነው። በእውነት እርሱ ልጃችሁ ይመስላል›› አላቸው።

17. አባቱና እናቱ ወንድሞቹም በሰሙ ጊዜ ተነሥተው ሄዱ። አገኙትና ያዙት ‹‹ያደረግኸው ምንድን ነው? የኛ ሃይማኖት ተከታይ በሆነው ገዥ መካከል አዋረድከን›› አሉት። ‹‹እኔ ክርስቲያን ነኝ። የሕያው እግዚአብሔር ልጅ በሆነው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አምናለሁ›› አላቸው። ይህን በተናገረ ጊዜ ከባድ ሥቃይ አሠቃዩት፤ ወደ ጨለማ ጉድጓድ ጣሉት። ሰባት ቀንና ሰባት ሌሊት ያለ መብልና ያለ መጠጥ በዚያ ውስጥ ተቀመጠ። የቤታቸውን ጥራጊ ደፉበት። እናቱ ግን ቀንና ሌሊት ስለእርሱ ታለቅስ ነበር። ከልቅሶዋ ብዛት የተነሣም

Scanned with CamScanner

ውስተ ገዳመ አስቄጥስ። ወነበረ ውስተ ገዳመ አባ መቃርስ መጠነ ፪ ዓመተ ወይትጋደል ወይጸውም ፈድፋደ።

፲፰. ወእምድኅረ ዝ ይቤሎ ፩ መነኮስ ኢይበቍዐከ ዘእንበለ ትሑር ኀበ ምስር ወታግህድ ሃይማኖተከ። ወተንሢኦ ሖረ ኀበ ምስር ወአኀዞ አቡሁ ወወሰዶ ኀበ ንጉሥ ሐከም ዘይሰመይ መኰንን። ወይቤልዎ ዝንቱ ወልድነ ኀደገ ሃይማኖተ ተናብልት ወቦአ ውስተ ሃይማኖተ ክርስቲያን። ወይቤሎ መኰንን ለወሬዛ አማንኑ ዘይቤሉ በእንቲአከ። ወነገሮ ለመኰንን ዘኮነ እምኔሁ ውስተ መካን ወዘከመ አስተርአዮ ሎቱ ቅዱስ መርቆሬዎስ ወዘከመ አጽዐኖ ምስሌሁ ላዕለ ፈረሱ። ወአብጽሖ ውስተ መካነ ከመ ቅጽበተ ዓይን። ወአብኦ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘምስር ወዘከመ ርእየ ሥዕሎ ገሃደ በውስተ ቤተ ክርስቲያን።

ይህን ጎልማሳ ለቀቁትና ወደ አስቄጥስ ገዳም ሔደ። በአባ መቃርስም ገዳም እየተጋደለና አብዝቶ እየጾመ ሁለት ዓመት ተቀመጠ።

18. ከዚህ በኋላ አንድ መነኩሴ «ወደ ምስር ሔድና ሃይማኖትህን ግለጥ» አለው። ተነሥቶ ወደ ምስር ሄደ። አባቱ ይዞ ወደ ገዢ ወደ ንጉሥ ሐከም ወሰደው። «ይህ ልጃችን ነው። የኛ የሆነውን ሃይማኖት ትቶ ወደ ክርስቲያን ሃይማኖት ተመለሰ» አሉት። ንጉሡ ጎልማሳውን «ስለ አንተ የሚነገረው እውነት ነውን?» አለው። ለንጉሡ የሆነውን ሁሉ ነገረው። ቅዱስ መርቆሬዎስ እንደታየው፣ ከርሱ ጋር በፈረሱ ላይ እንደጫነው፣ ከቦታው በዓይንት እንዳደረሰው፣ ከምስር ካለው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዳስገባው፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ሥዕሉን በገሃድ እንዳየ ነገረው። በገዳም

ወጠየቀ ከመ ውእቱ ዘአስተርአዮ ሎቱ በውስተ ገዳም።

፲፱. ወሶበ ሰምዐ ንጉሥ ሐኪም ኩሎ ዘንተ ነገረ አንከረ ፈድፋደ ወፈርሀ ዐቢየ ፍርሃተ። ወይቤሎ እስእለከ ከመ ተአዝዘ ሊተ ከመ እሕንፅ ቤተ ክርስቲያን በስሙ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት። ወአዘዘ ንጉሥ ከመ ይሕንጽ ቤተ ክርስቲያን። ወሐነጸ በህየ በስመ ሚካኤል ሊቀ መላእክት። ወዳግመ ሐነጸ በስሙ ለመርቆሬዎስ ሰማዕት። ወኮነ በውስቴታ ተአምራት ወመንክራት ዐበይት።

፳. ወደረሰ ፪ተ መጻሕፍተ በጸጋ እግዚአብሔር ወበሀብተ መንፈስ ቅዱስ በእንተ ትርጓሜ ሃይማኖት ርትዕት። ወሞገሙ ለዐላውያን ወአረማውያን ወተን ባኒታውያን። ወአሥምሮ ለእግዚአ ብሔር። ወአዕረፈ በሰላም። ወስሙ ለውእቱ ወሬዛ ዮሐንስ ዘሰመይም በጊዜ አጥመቅዎ።

ውስጥም እርሱ እንደታየው ተረዳ።

19. ኩሉዲው ንጉሥ ሐኪም ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ፈጽሞ አደነቀ። እጅግም ፈራ። «በሰማ ዕቱ በቅዱስ መርቆሬዎስ ስም ቤተ ክርስቲያን እሠራ ዘንድ እንድትፈቅድልኝ እለምንሀለሁ» አለው። ንጉሥ ቤተ ክርስቲያን እንዲሠራ አዘዘ። በዚያም በመላ እክት አለቃ በሚካኤል ስም ሠራ። ዳግመኛም በሰማዕቱ በመርቆሬዎስ ስም ሠራ። በውስ ጧም ብዙ ተአምርና ድንቅ ድንቅ ነገሮች ተደረጉ።

20. ይህ ጎልማሳ በእግዚአ ብሔር መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ስለቀናች ሃይማኖት ትርጓሜ ሁለት መጻፎችን ደረሰ። ዐላው ያንን፣ አረማውያንንና የማያም ኑትን አሸነፋቸው። እግዚአ ብሔርንም አገለገለና በሰላም አረፈ። የዚህ ጎልማሳ ስም ዮሐንስ ይባላል። ዮሐንስ

ወዘንቱ ዘሉ ኮነ በጸሎቱ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት። ወብዙኀ ተአምሪሁ። በረከቱ ትኩን ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፩. ሰላም ለከ መርቆሬዎስ ዘሮም። መስተፅዕነ ፈረስ ጸሊም። አመ አንደዱ ላዕሌከ ውሉደ መርገም። እምቅሁፍ አባልከ እንተ ውኅዘ ደም። አርአያ ዝናም ብዙኀ አጥፍአ ለፍሕም።

፳፪. ኦ አምላከ ቅዱስ መርቆሬዎስ ዕቀቦ ወአድኅኖ እመከራ ሥጋ ወነፍስ ለገብርከ እገሌ። ወምስለ ጸሐፊሁ ኃጥእ ወድኩም እገሌ ለዓለመ ዓለም አሜን። ለይኩን ለይኩን።

፳፫. ሰላም ለከ መርቆሬዎስ ሴም ድኅረ ወለደከ ኖኅ። በሐሩረ ሥቃይ ጽኑዕ ወሕማም ብዙኅ። ዘአምሰጥከ እማየ አይኅ።

የተባለም በተጠመቀ ጊዜ ነው። ይህ ሁሉ በቅዱስ መርቆሬዎስ ሰማዕት ጸሎት ሆነ። የተአምሩ ብዛትና በረከቱ ከእኛ ጋር ለዘለዓለሙ ትሁን። አሜን።

21. በጥቁር ፈረስ ላይ የምትቀመጥ በሮም ሀገር የምትኖር መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሰላምታ ላንተ ይገባል። የመርገም ልጆች ባንተ ላይ እሳት ባነደዱብህ ጊዜ ከተገረፈው ሰውነትህ እንደ ዝናብ ጎርፍ የፈሰሰው ደም ነበልባሉን አጠፋው።

22. የቅዱስ መርቆሬዎስ አምላክ ሆይ፣ ባሪያህን....... እገሌን ከጸሐፊው በደለኛና ደካማ.....እገሌ ጋር ለዘለዓለሙ ጠብቀው። ከመከራ ሥጋና ከመከራ ነፍስም አድነው። አሜን። ይሁን። ይሁን።

23. በጽኑ ሥቃይና በብዙ መከራ ኖኅ ከወለደህ በኋላ ከጥፋት ውኃ የዳንክ መርቆሬዎስ ሴም ሆይ፣ ሰላምታ ላንተ ይገባል።

Scanned with CamScanner

፳፬. ሰላም ለከ እምነ ገሞራ ወሲዖም ዘአምሰጥከ መርቆሬዎስ ሎጥ። በተወክፎ ሥቃይ ብዙኀ እምድረ አስሲጥ። በሐብል ወበአስዋጥ።

፳፭. ሰላም ለከ እፎ መተሩ ከሣደከ ግዙፋነ ከሣድ ሐራ። አዕይንቲከ ሰማየ እንዘ ይኔጽራ። መርቆሬዎስ መስፍነ እሥራ።

፳፮. ሰላም ለከ ሥጋከ ቅሡፍ ወአባልከ ሕርቱም። ከሣድከኒ በመጥባሕት ግዙም። መርቆሬዎስ ጥዑመ ስም።

፳፯. ሰላም ለከ ለዑልያኖስ ዕልው ሥዕለ ዚአከ ቀተሎ። በአምሳለ ብእሲ ገሃደ ከመ ያርኢ ኀይሎ። ባስልዮስ ጊዜ ሰአሎ።

፳፰. ሰላም ለከ ጸዐር ወአባልከ ቅሡፍ። ሕማምከኒ እምሕማም ትሩፍ። መርቆሬዎስ ሠርዌ አእላፍ።

24. በገመድና በጅራፍ ካሠሩህ በኋላ ብዙ ሥቃይን በመቀበል ከገሞራና ከሰዶም ያመለጥክ መርቆሬዎስ ሎጥ ሆይ፣ ሰላምታ ላንተ ይገባል።

25. የጭፍሮች አለቃ መርቆሬዎስ ሆይ፣ ዓይኖችህ ሰማይ ሰማይን እያዩ አንገተ ደንዳኖች እንዴት አንገትህን ቆረጡት? ስለዚህ ሰላምታ ላንተ ይገባል።

26. ሥጋህ የተገረፈ ሰውነትህ የተንገላታ አንገትህም በሰይፍ የተቀላ ስመ ገናና መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሰላምታ ላንተ ይገባል።

27. ባስልዮስ በጸለየ ጊዜ ኀይሉን ያሳይ ዘንድ ሥዕልህ በሰው አምሳል በገሃድ ወንጀለኛ ዑልያኖስን ገደለው። ስለዚህ ሰላምታ ላንተ ይገባል።

28. የተንገላታህ ሰውነትህ የተገረፈ መከራህ ከመከራ ሁሉ የበለጠ የአእላፍ (የሺዎች) አለቃ መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሰላምታ ላንተ ይገባል።

Scanned with CamScanner

፳፱. ሰላም ለከ እስመ ኪያከ አጸንሐ እምረድኤትከ ቡሩክ። መርቆሬዎስ አንተ ብእሴ አምላክ። ኀብአኒ እምነ ሀከክ። ወእምባዕስ ጊዜ ነግሀ ወሠርከ።

፴. ኦ አምላከ መርቆሬዎስ ዕቀበኒ ወአድኅነኒ ለገብርከ እገሌ መምስለ ጸሐፊሁ ኃጥእ ወድኩም ለገብርከ እገሌ።

29. የአምላክ ሰው የሆንክ አንተ መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከተት ረፈረፈው ረድኤትህ አጠብቃ ለሁና ከከፉ ነገርና ከጠብ ጧትና ማታ ሰውረኝ። ሰላምታ ላንተ ይገባል።

30. የመርቆሬዎስ አምላክ ሆይ፣ እኔን ባሪያህን ... እገሌን ከጸሐፊው ... እገሌ ጋር ጠብቀኝ፤ አድነኝም። አሜን።

መልክአ መርቆሬዎስ

ሰላም ለዝክረ ስምከ ገብረ ኢየሱስ ብሂል። ወለስእርትከ ጸሊም ዘቆናዝሊሁ ፍቱል። መርቆሬዎስ ሰማዕት ገባሬ ተአምር ወኀይል። ለዮሐንስ ፍና ድኂን ከመ መራሕከ በሐቅል። ምርሐኒ ለወልድከ ፋና ጽድቅ ወሣህል።

ሰላም ለርእስከ ምስለ ገጽከ በአንብሮ። ቅድመ ገጸ መምህር ባስልዮስ ዘአድኀነ ለተናግሮ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ምሉአ ጠበብ ወአእምሮ። ጹረኒ በፈረስከ ወሰውረኒ ለውሮ። እምገጸ ዓለም ዘያከብድ ፀሮ።

ሰላም ለቀራንብቲከ ምጽላለ አዕይንት እለ ኮና። ወለአእዛኒከ ሥቁያት እምፈልፈለ ጽድቅ

የመርቆሬዎስ መልክ

መርቆሬዎስ ሆይ፣ የስም አጠራርህ የኢየሱስ አገልጋይ ማለት ለሆነውና ሐር ለሚመስለው የተዘናፈለ ጠጉርህ ሰላም እላለሁ። ድንቅ ድንቅ ነገርንና ታምርን የምታደርግ ሰማዕት ሆይ፣ ዮሐንስን በድኅነት መንገድ በበረሃ እንደመራኸው እኔንም ልጅህን ወደ ይቅርታና ወደ እውነት መንገድ ምራኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከመምህር ባስልዮስ ፊት ለማመስገን ከግንባርህ ጋር በአንድ ላይ ዘንበል ላለው ራስህ ሰላም እላለሁ። ጥበብንና እውቀትን የተመላህ ሰማዕት ሆይ፣ ጠላት ከሚበዛበት ዓለም ሰውረህ በፈረስህ ውሰደኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ የዓይኖችህ መከለያ ለሆኑት ቅንድቦችህና ከእውነት ምንጭ የተገኘ

Scanned with CamScanner

ወነቅዓ ዜና። መርቆሬዎስ ሰማዕት ምሉአ ጥበብ ወልቡና። አሕይወኒ በረድኤትከ ወጸግወኒ ጥዒና። ከመ ለዮሐንስ አሕየ ውኩ በፍና።

ሰላም ለመላትሒከ ወለአእናፊከ በአምኃ። ቅድመ ገጸ ንጉሥ ዳኬዎስ እለ አጼነዋ ጼና ፍሥሓ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ዘተኰነንከ ብዙኀ። ሶበ ሰማዕከ እምወንጌል በዓለመ እበድ ዘረብሐ። እምነ ድሎቱ ወዓቅሙ ያጠሪ ሥራኀ።

ሰላም ለከናፍሪከ ምስለ አፉከ ዘተናገረ። እበደ ዕልው ዳኬዎስ ወሆኑሰ አርዳሚስ ድኅረ። መርቆሬዎስ ሰማዕት አመ አጽሩከ ጸረ። ተዐገሥከ እስከ ለሞት እንዘ ትትዌከፍ ኀሳረ። በዓለመ ተስፋ ሐዳስ ከመ ትንሣእ ክብረ።

ዜናን ለሚሰሙ ጆሮችህ ሰላም እላለሁ። ጥበብንና ዕውቀትን የተመላህ ሰማዕት ሆይ፣ ዮሐንስን በመንገድ ላይ እንዳዳንከው እኔንም በረድኤትህ አድነኝ፣ ጤንነትንም ስጠኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከንጉሥ ዳኬዎስ ፊት የደስታ መዓዛን ለሚያሻትቱ አፍንጮችህና ጉንጮችህ እጅ በመንሳት ሰላም እልሃለሁ። ብዙ ሥቃይ የደረሰብህ ሰማዕት ሆይ፣ ስንፍና የበዛበትን ዓለም በመተው የወንጌል ቃልን ለመፈጸም ከምቾት ይልቅ ድካምን መረጥህ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ የከሓዲው ዳኬዎስን ስንፍናና የጣዖቱን ጥፋት አስቀድሞ ለተናገረ አፍህና ከንፈሮችህ ሰላም እላለሁ። ሰማዕት ሆይ፣ ከባድ መከራን ባደረሱብህ ጊዜ በመንግሥተ ሰማይ ክብርን ታገኝ ዘንድ ሥቃይ እየተቀበልክ እስከ ሞት ድረስ ታገሥክ።

Scanned with CamScanner

ሰላም ለአስናኒከ እለ ጽዕድ ዎት እምገረድ። ወለልሳንከ ግሩም ከመ ነጎድጓድ። መርቆሬዎስ ዘአህጉልከሙ ለህጉላነ ምክር ነገድ። ተገምረ ዕበይከ ይኩን ለዘይመጽእ ትውልድ። እምእደ መልአክ ነሣእከ መጥባሕተ በእድ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከበረዶ ይልቅ ለሚነጹ ጥርሶችህ ሰላም እላለሁ። እንደ ነጎድጓድ ለሚያጉረመርመው አንደበትህም ሰላም እላለሁ። ክፉ መካሪ ወገኖችን ያጠፋሀቸው ሰማዕት ሆይ፣ መታሰቢያህ ለሚመጣው ትውልድ ይሆን ዘንድ ሰይፍን ከመልአክ እጅ ተቀብለክ።

ሰላም ለቃልከ አምሳለ ነጎድጓድ ግሩም። እንዘ ውስቴቱ ይትዋሐድ እስትንፋስ ጥዑም። መርቆሬዎስ ሰማዕት መስተዕፅነ ፈረስ ጸሊም። ጹረኒ በፈረስከ ለብእሴ ሥጋ ወደም። እስመ ሐቅለ ጌጋይ ደፈነኒ ወመፍርሀ ገዳም።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ መዓዛው ያማረ እስትንፋስን በውስጡ አዋሕዶ እንደ ነጎድጓድ ለሚያጉረመርመው ቃልህ ሰላም እላለሁ። በጥቁር ፈረስ ላይ የምትቀመጥ ሰማዕት ሆይ፣ የሚያስፈራ ጫካና የበደል በረሃ ደፍኖኛልና ሥጋና ደም ለባሹን እኔን በፈረስህ ጫነኝ።

ሰላም ለጉርዔከ ወይነ ሥቃየ ስምዕ ዘጥዕመ። ወለከሣድከ በሰይፍ እንተ ተሤረየ ደመ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ከመ ሊቀ ሰማዕት ቀደመ። ፍጡነ ተቤዘወኒ ወአጥርየኒ ዳግመ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ የሰማዕትነት ሥቃይ ወይንን ለቀመሰ ጉሮሮህ ሰላም እላለሁ። በሰይፍ ለተቀላው አንገትህም ሰላም እላለሁ እንደ ሰማዕት አለቃ በተጋድሎ የጸናህ ሰማዕት ሆይ፣ ዓለምን ከሚገዛ ጠላት ሰይጣን

እምአደ ጸላኢ ሰይጣን ዘይቀኒ ዓለመ።

ሰላም ለመታክፍቲከ እለ ተትሕታ ከመ ይጹራ። አርዑተ ሕማማት ክቡደ ወመስቀለ ክርስቶስ ዘሊቶስጥራ፡ መርቆሬዎስ ሰማዕት ዕጉሠ ሕማም ወመከራ። ለነፍስየ ህጉልተ ሀጕል እመ ይትነበብ ምግባራ። እመሥገርተ ሕማም ወሞት ፍጡነ ሰውራ።

ሰላም ለዘባንከ በጥብጣቤ ሥቃይ ዘተቀሥፈ። መትሕተ እንግድዓከ ደም እስከ እንጸ ፍጸፈ። መርቆሬዎስ መጽብበ እንተ ኀለፍከ ኀሊፈ። በገዳመ ሞት ከመ ኢይኩን ግዱፈ። ለቀቲለ አብድ ፀርየ መጥወኒ ሰይፈ።

ሰላም ለሕፅንከ ምዕላደ ጥበብ ረቂቅ። ወለአዕዳዊከ እሡራት በሐብለ ፈቃድ ወጻሕቅ። መርቆ

እጅ ፈጥነህ ታደገኝ። ዳግመኛም ነጻ አውጣኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከባድ የሆነ የሥቃይ ቀንበርንና በሲቶስጥራ የተሰቀለ የክርስቶስ መስቀልን ለመሸከም ወደ ታች ላዘነበሉ ትከሻችህ ሰላም እላለሁ። ሥቃይና መከራን የታገሥክ ሰማዕት ሆይ፣ ሥራዋ በተገለጠ ጊዜ ልትጠፋ የምትችል ነፍሴን ከሥቃይና ከሞት ወጥመድ ፈጥነህ ሰውራት።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ከደረትህ በታች ደም እስኪን ጠፈጠፍ ድረስ በሥቃይ ጅራፍ ለተገረፈው ጀርባህ ሰላም እላለሁ። ሁሉን የታገስክ ጥበበኛ ሰማዕት ሆይ፣ በሞት ጫካ ወድቄ እንዳልቀር ስንፍና ጠላቴን ለመግደል ሰይፍን ስጠኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ የረቀቀ ጥበብ መከማቻ ለሆነ (ወርችህ) ጭንህ ሰላም እላለሁ። በፍጹም ፈቃደኝነት ለታሠሩ እጆችህም

ሬዎስ ሰማዕት ዘበደመ ሥቃይ ጥሙቅ። አባ ጸሊ በእንቲአየ ጸድቅ። ከመ እቁም ቅድመ ገጹ በሰላም ወዕርቅ።

ሰላም ለመዛርዒከ ወለዘተር ናዕከ በውዳሴ። በእምጣነ ኀይሉ ወአቅሙ ዘተመሰለ በሙሴ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ስርግወ አሚን በስመ ሥላሴ። ፈውሰኒ በርጢንከ ወጸግወኒ ቅዳሴ። እስመ ቍስል ጌጋይ መልአኒ ዘሰሙ ገዘልጋሴ።

ሰላም ለእመትከ ወለእራኀከ እኃዚ። ባሕርየ ብዕዓን ክርስቶስ ዘመነነቶ ኩራዚ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ወምሉአ ጥበብ ከመ ተከዚ። ለነፍስከ በላ እግዚኦ ነፍሰ ወልድየ ናገዚ። ወርስሐታ ቲሃ ፍጹመ በልብከ ፉዚ።

ሰላም ለአጻብዒከ ምስለ አጽፋሪከ በጎብር፡ እለ ያሬትዓ ዘቢጠ ንባበ ፲ቱ አውታር። መርቆሬዎስ

ሰላም እላለሁ። በሥቃይ በደም የተጠመቅክ እውነተኛ ሰማዕት አባቴ ሆይ፣ ከእሱ በፊት በፍጹም ሰላም እጸና ዘንድ ስለኔ ጸልይልኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በኃይሉና በመጠኑ ሙሴን የመሰሉ ትከሻህና ክርንህን በምስጋና ሰላም እላለሁ። በሥላሴ ስም በእምነትህ የጸናህ ሰማዕት ሆይ፣ የበደል ቍስል ሰውነቴን ሞልቶታልና በመድኃኒትህ ፈውሰኝ። ክብርህም ስጥኝ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ኩራዚ የምትባል ሀገር ያዋረደችውን የክርስቶስን ደግ ሥራ ለያዙ መዳፎችና ክንድህ ሰላም እላለሁ። እንደ ተከዚ ጥበብን የተሞላህ ሰማዕት ሆይ፣ ነፍስህን አቤቱ የልጄን ነፍስ አረጋጊ በላት። ኃጢአቷንም ፈጽመህ ደምስስ (አጥፋ)።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በአሥሩ አውታር ከጥፍሮችህ ጋር በአንድነት ምስጋናን ለሚያ

ሰማዕት ስርግው ሃይማኖት ወፍቅር፡፡ ተናበበኒ ለወልድከ በብሂለ ዝንቱ ነገር፡፡ ጊዜ ፍልሰትከ በቅድሜየ ትሄሉ በክብር፡፡

ሰላም ለገበዋቲከ እለ ጸዑራት በጥብጣቤ፡፡ ወለከርሥከ ርሒብ መዝገበ ስብሐት ወይባቤ፡፡ መርቆሬዎስ ሰማዕት ዕጉሠ ሕማም ወምንዳቤ፡፡ እመሰ ትፈቅድ እግዚእ እትሜነይ እንከ ወእቤ፡፡ አመ ዕለተ ኃፍረት ወዕርቃን ይኩነኒ ግልባቤ፡፡

ሰላም ለልብከ ምስለ ኀሊናከ ዘኀለየ፡፡ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ እስከ ትትዌከፍ ሥቃየ፡፡ መርቆሬዎስ ሥዕልከ ከመ ጽንዐ ኀይሉ አርአየ፡፡ ላዕለ ዑልያኖስ መዐምዕ እመ ባስልዮስ ጸለየ፡፡ ኀይለ ረድኤትከ ይርአይ ዐላዊ ዐርየ፡፡

መሰግኑ ባቶችህ ሰላም እላለሁ፡፡ ሃይማኖትንና ፍቅርን የተጎናጸፍክ ሰማዕት ሆይ፣ ከዚህ ዓለም በምትለይበት ጊዜ በፊቱ በክብር ትኖራለህ በማለት ለልጅህ ቃል ኪዳን ግባልኝ፡፡

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በግርፋት ብዛት ለተሠቃዩ ጎኖችህ ሰላም እላለሁ፡፡ የምስጋናና የክብር መከማቻ ለሆነው ከርሥህም ሰላም እላለሁ፡፡ ሥቃይንና ችግርን የምትታገሥ ሰማዕት ሆይ፣ አቤቱ ፈቃድህ ከሆነ ኀፍረትና ራቁትነት በተሰማኝ ጊዜ ልብስ ትሆነኝ ዘንድ እመኛለሁ፡፡

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ብለህ ሥቃይን እስክትቀበል ድረስ ቁርጥ አሳብን ስላሰበ ልብህ ሰላም እልሃለሁ፡፡ ሰማዕት ሆይ፣ ባስልዮስ በጸለየ ጊዜ ሥዕልህ የኀይሉን ብርታት በከሓዲ ዑልያኖስ ላይ እንዳሳየ የማዳንህም ኀይል ተንኰለኛ የሆነ ጠላቱን ይደምስስ፡፡

Scanned with CamScanner

ሰላም ለኵልያቲከ ፈልፈለ ኂሩት ኀልዮ። ወለአማሁቲከ ጊዜ ስምዐ እሳተ ቅንአት ዘአውዐዮ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ኮናተ ረድኤትከ በተረድኦ። ፈረስከ ይሩጽ እግዚአ ጊዜ ወጠንከ ጸልዮ። መንገለ ፀርየ ትደርቢ ደርብዮ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሐሳቡ ሁሉ ደግነት ቸርነት ለሆነው ኩላሊትህ ሰላም እላለሁ። ሰማዕትነት በምትቀበልበት ጊዜ የቅናት እሳት ላቃጠለው አንጀትህም ሰላም እላለሁ። ሰማዕት ሆይ፣ ጸሎት መጸለይ በጀመርክ ጊዜ አቤቱ ፈረስህ የድኅነት ጦርህን በመያዝ ጠላቱን ለመውጋት ይሩጥ።

ሰላም ለንዋየ ውስጥከ ምሉአ ኂሩት ወትሕትና። ወለሕንብርትከ ሀላዊት ሠርጸ ጠባይዓት ከዊና። መርቆሬዎስ ነዐ እንዘ ትጸውረከ ክንፈ ደመና። ምስለ ነፍስየ መዐምዕት ቅድመ ትትፋታሕ ሲዖና። እስመ ረዳኢሃ አንተ ወአንተ ምእመና።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ትሕትናንና ደግነትን ለተሞላው ውሳጣዊ አካልህ ሰላም እላለሁ። የአባላት ሁሉ ማእከል ሁና ለምትኖረው እምብርትህም ሰላም እላለሁ። መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሲዖና ከአመፀኛዋ ነፍሴ ጋር ከመፋረዷ አስቀድሞ ና። ረዳቷም መታመኛዋም አንተ ነህና።

ሰላም ለሐቌከ ማእከለ እቍያጻት ትኩል። ወጽኑዕ ከመ ዓምድ ዘጸዊረ ቅዱስ መስቀል። መርቆሬዎስ ምዑዝ ዘትምዕዝ እመዓዛ ኮል። ቃልየ አጽምዕ እግዚአ ጊዜ እጸርሕ ወእብል።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ቅዱስ መስቀልን በመሸከም እንደ ምሰሶ ጸንቶ በጎኖችህ መካከል ለሚገኘው ወገብህ ሰላም እላለሁ። ከእንኮይ መዓዛ የበለጠ መዓዛ ያለህ ሰማዕት ሆይ፣ አቤቱ

ኢያፃምወኒ ለወልድከ ፍና ሞት ወሀጉል።

ሰላም ለአብራኪከ ውስተ ዐውደ ሥቃይ ዘቆማ። በኀይለ አእጋር ፪ኤ ድኅረ ሕማመ ፈጸማ። መርቆሬዎስ ኀያል ወልበሰ ዐቢይ ግርማ። እምኀፍረትየ አቅልል እግዚኦ ክበደ ኃጢአት ወፃማ። እስመ እንበሌከ አልቦ ዘይፌውስ ሕማማ።

ሰላም ለሰኰናከ ዘኢተፃረሮ አፈ ከይሲ። እንዘ ለመከየድከ ፪ኤቲ አሣዕነ ወንጌል ትሬሲ። መርቆሬዎስ ቅሡፍ ወፈጻሜ ስምዕ ከመ ነጋሢ። ለነፍስየ በላ እግዚአ ተስፋ ብዕለ ጻድቃን ኀሥሢ። ወእምፍና ሀጉል ሰኰናኪ በጥበብ አግሕሢ።

ሰላም ለአፃበዊሃ እግርከ ምስለ አጽፋሪከ አሥሩ። በረዊጽ የጥፋትና የሞት መንገድ ልጅህን እያድክመኝ እያልኩ በጮህኩ ጊዜ ቃሌን ስማ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በሁለት እግሮችህ ኀይል ሥቃይን ከፈጸሙ በኋላ በሥቃይ አደባባይ /ችሎት/ ለቆሙ ጉልበቶችህ ሰላም እላ ለሁ። ታላቅ ግርማን የለበስክ ኀያል ሰማዕት ሆይ፣ አቤቱ የድካምና የኀጢአትን ሸክም ከሰውነቱ አቅልል። ያላንተ በሽታዋን የሚፈውስ የለምና።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ለተረከ ዞችህ ሁለት የወንጌል ጫማ ዎችን ስትጫማ የዲያብሎስ መርዝ ላላገኘው ተረከዝህ ሰላም እላለሁ። ክቡር እንደመሆንህ የተሠቃየህና ሰማዕትነትህን የፈጸምክ መርቆሬዎስ ሰማዕት ሆይ፣ አቤቱ ነፍሴን የጻድቃንን የዋጋ ተስፋ ፈልጊ፤ እነሄድሽንም በጥበብ ከጥፋት መንገድ አርቂ በላት።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በመሮ ጥና በመቀዳደም ከሀሥሩ

ወበተባድሮ ለተወክፎ ሥቃይ ዘጎብሩ። መርቆሬዎስ ሕሙም ለክርስቶስ በእንተ ፍቅሩ። አገዞሙ ለስብእ ቤትየ በፈቃ ድከ ይሁሩ። ወእምገራህትከ አምላካዊ ፍሬ ጽድቅ ይእርሩ።

ሰላም ለቆምከ አዳም ወሠ ናይ። ለመልክእከ ጽጌ ስርግው ላሕይ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ጸዋሬ ኵሉ ሥቃይ። ሥዕልከ እመ ቀተሎ ለዑልያኖስ ዕቡይ። ምስለ እሊአሃ ኀቡረ ደንገፀት ቀላይ።

ሰላም ለፀአተ ነፍስከ ድኅረ ፈጸምከ ሕማመ። በአፈ መጥባ ሕት በሊኅ እመ ከሣድከ ተገዘመ። መርቆሬዎስ ቅድሜከ እመ እግረ ልብየ ቆመ። ሐውጸኒ ለስጽባሁ ወጸግወኒ ሰላመ። እስመ ረሰይከከ አበ ወሠናይተ እመ።

ጥፍሮችህ ጋር ሥቃይን ለመቀ በል ለተባበሩ የእግርህ ጣቶች ሰላም እላለሁ። ስለ ክርስቶስ ፍቅር መከራ የተቀበልክ (የተሠቃየህ) ሰማዕት ሆይ፣ በፈቃድህ ይሔዱ ዘንድ ከአም ላካዊ እርሻህም የእውነት ፍሬን ይለቅሙ ዘንድ የቤቱን ሰዎች አገዛ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ፈጽሞ ለሚያምረው ቁመናህና ደም ግባትን ለተመላ መልክህ ሰላም እላለሁ። ሥቃዩን ሁሉ የተቀበ ልክ ሰማዕት ሆይ፣ ሥዕልህ ተንኰለኛ ዑልያኖስን በገደለው ጊዜ ሀገራቱ ከሰራዊቱ ጋር በአንድነት ደነገጠች።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሥቃዩን ሁሉ ከፈጸምክ በኋላ በተሳለ ሰይፍ አንገትህ በተቆረጠ ጊዜ ለወጣው ነፍስህ ሰላም እላለሁ። ሰማዕት ሆይ፣ እግረ ልቦናዬ በፊትህ በቆመ ጊዜ በነጋ በነጋ ጎብኘኝ፣ ሰላምንም ስጠኝ። ደግ እናትና አባት አድርጌሃለሁና።

ሰላም ለበድነ ሥጋከ ንጹሕ ወቅዱስ። ወለግንዘትከ ጸዐዳ በማየ ደመ ግፍዕ ርሑስ። መርቆሬዎስ ሰማዕት መኰንነ አስሌጥ ወፋርስ። ላዕሌየ ይኅድር እግዚእ በጸሎትከ ክርስቶስ። እስመ ማኅደሩ ውእቱ ልቡና ወነፍስ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ንጹሕና ቅዱስ ስለሆነ በድነ ሥጋህና በግፍ ደም ውኃ ለጸዳው ግንዘትህ ሰላም እላለሁ። የአስሌጥና የፋርስ ገዥ ሰማዕት ሆይ፣ አቤቱ በጸሎትህ ክርስቶስ በእኔ ላይ ይደር። ነፍስና ልብ ማደሪያው ናቸውና።

ሰላም ለመቃብሪከ ለህላዌከ መካነ። ወለሥጋከ ቀይጠነ። መርቆሬዎስ ከማከ ኢተንሥአ በበ ዘመነ። መነ መነ ዘይትማስ ለከ መነ። እንበለ ጊዮርጊስ ሰማዕት ዘአዳም ሥነ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ የሥጋህ መኖሪያ ቦታ ለሆነው መቃብርህ ሰላም እላለሁ። መርቆሬዎስ ሆይ፣ በየዘመኑ እንዳንተ የተነሣ የለም። ደም ግባቱ ካማረ ከጊዮርጊስ ሰማዕት በቀር አንተን የሚመስልም ማንም ማን የለም።

ተአምሪከ ፩ዱ ሥዕለ ዚአከ ኀበ ሀሉ። መምህር ባስልዮስ ለእግዚአብሔር ጊዜ ሰአሉ። ለዑልያኖስ ዕልው እንዘ በግብረ ጸብእ ይመስሉ። ዝኩ ሥዕልከ በገሃድ በኲናተ በቀል ቀተሉ። እስመ ሥልጣኖ አግሀደ ወአርአየ ኃይሉ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ አንደኛው ተአምርህ መምህር ባስልዮስ ሥዕልህ ባለበት ወደ እግዚአብሔር በጸለየ ጊዜ ከሓዲ ዑልያኖስን ይህ ሥዕልህ በአርበኛ ተመስሎ በገሃድ በጦር ገደለውና ሥልጣኑን ገለጠ፤ ኃይሉንም አሳየ።

Scanned with CamScanner

ኀልእ ተአምሪከ ዕፁብ ወመድምም። ሰብ ስመከ ጸውዐ ውሳጤ መፍርሀ ገዳም። ፈደ ወሬዛ በቤተ መሳዴ መስልም። በከመ ጾርከ በፈረስከ ጸሊም። ይጹረኒ ረድኤትከ ለብእሲ ድኩም።

ሣልስ ተአምሪከ ለፈረስከ በአምሳሉ። ፍቁራኒከ ለገዘከር እምድኅረ ሰአሉ። መርቆሬዎስ ሰማዕት ለክርስቶስ መልአከ ኀይሉ። አንጸፍጸፈ ሐፍ ከመ ማይ እስከነ ርሕሰ አባሉ። ከመ ዑልያኖስ ሞተ ወሕዝቡ ተሀጉሉ።

ተዘኪረከ ክርስቶስ ፍቅረ ዘአየ ለአብድ። ከመ አፍቀርከሙ ቅድመ ለለዚአከ ነገድ። ሞገሰ ሰሦ ሀበኒ ለዘያመጽእ ትውልድ። ነፍስየ ለተቤዝዎ እንዘ ትእኅዝ በእድ። መርቆርዮስ ያርብሐዊ ወዘቡሩከ ወልድ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሁለተኛ ታምርህ ፈጽሞ ያስደንቃል። እምነት ከሌላቸው ቤተሰብ የተወለደ አንድ ጎልማሳ በሚያስፈራው ጫካ ውስጥ ስምህን በጠራ ጊዜ በጥቁር ፈረስህ ጫንከው። እንደዚሁ ደካማውን እኔንም ረድኤትህ ይሸከመኝ።

የክርስቶስ የኀይሉ መገለጫ ሰማዕት መርቆሬዎስ ሆይ፣ ሦስተኛው ታምርህ ወዳጆችህ አንተን በማሰብ በጸለዩ ጊዜ በፈረስ አምሳል የተደረገው ስለታየው ዑልያኖስ እንደሞተ ሕዝቡም እንደጠፉ አካሉ እስከ ሚርስ ድረስ ሳቡ እንደ ውኃ ጡብ ጡብ እለ በማለት ይናገራል።

ክርስቶስ ሆይ፣ የእኔን የሰነፉን ፍቅር አስበህ ወገኖችህን አስቀድመህ እንደ ወደድካቸው ለሚመጣው ዘመን የስም ባለሟልነትን ስጠኝ። ጎልማሳና ደግ ልጅ ከሆነ መርቆሬዎስም ጋር ነፍሴን ለመታደግ በእጅህ ያዘ።

Scanned with CamScanner

ሰላም ለከ መርቆሬዎስ ዘርግም።
መስተፅዕነ ፈረስ ጸሊም። አመ
አንደዱ ታሕቴከ ውሉደ መር
ገም። እምቅሡፍ ዘባንከ እንተ
ውኅዘ ደም። አርአያ ዝናም
ብዙኅ አጥፍአ ለፍህም።

ሰላም ለልብከ ዘኢየአምር
ቅያሜ። ወምዑዝ ከመ
አበሜ። መርቆሬዎስ ሰማዕት
ዘረዉከ አምሳለ ጊሜ። ስምዐ
ተጋድሎ ኮንከ ፍጻሜ። አ
መርቆሬዎስ ዘሮሜ።

እጼውዐከ በተመክሎ ወእስእለከ
በተማኅልሎ። አዕይንተ ልብየ
በአልዕሎ። መርቆሬዎስ የዋህ
ወኅሩም እምተበቅሎ። አዘክሮ
ለአምላክከ ሥቃያተ ስምዕከ
ኵሎ። ከመ ያርኢ ሳዕሊያ ምሕረቶ
ወሣህሎ።

ብፁዕ ብእሲ በምክረ ረሲዓን
ዘኢሖረ። ወዘኢነበረ ዘመስተሳ
ልቃን ሀገረ። መርቆሬዎስ

በጥቁር ፈረስ ላይ የምት
ቀመጥ በሮም የምትኖር መርቆ
ሬዎስ ሆይ፣ የተረገሙ ሰዎች
ከሰውነትህ በታች እሳት ባነደዱ
ጊዜ ከተገረፈው ጀርባህ እንደ
ብዙ ዝናም የፈሰሰው ደም
ፍሙን (ነበልባሉን) አጠፋው።

በሮም የምትኖር መርቆሬዎስ
ሆይ፣ ቂምና በቀልን ለማያው
ቀው ልብህ ሰላም እላለሁ።
እንደ ሽቱ የምታምር ሰማዕት
ሆይ፣ ሥጋህን እንደ ጉም
አበኸነት። ተጋድሎህንም ፈጸምክ።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በመታመን
እጠራሃለሁ። በመማለልም
በአንቃዕድዎ ኅሊና እለምንሃ
ለሁ። ከቂም በቀል የራቅክ ደግ
ሰማዕት ሆይ፣ ምሕረቱንና
ይቅርታውን በኔ ላይ ያሳይ
ዘንድ የሰማዕትነትህን ሥቃይ
ሁሉ ለፈጣሪህ አሳስበው።

መርቆሬዎስ ሆይ፣ በክፉ
ዎች ምክር ያልሔደ በዘባቾች
ሀገርም ያልኖረ ሰው ብፁዕ

Scanned with CamScanner

ስማዕት ዘይሜምዕ ፀሩ። ፈረሱ ተናገረ ወአበየ ሐዊረ። እንዘ ይብል እግዚእየ ኢንትመየጥ ድኅረ።

ኦ አምላክ ቅዱስ መርቆሬዎስ ዕቀበኒ ወአድኅነኒ እመከራ ሥጋ ወነፍስ ሊተ ለ.......።

ነው። ጠላትን የምታሳድድ ሰማዕት ሆይ፣ ፈረስህ መንገድ ሳለመሄድ "ጌታዩ ወደ ኋላ አንመለስም" በማለት ተናገረ።

የቅዱስ መርቆሬዎስ አምላክ ሆይ፣ እኔን ባሪያህን ከመከራ ሥጋና ከመከራ ነፍስ አድነኝ፤ ጠብቀኝ።

ዋጋ ብር 40.00

ቲ ዜድ ህትመትና ማስታወቂያ
0911 218088/0930 035170

Scanned with CamScanner